

ПОНЕДЕЛНИК, 23 МАРТ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н RÖTTERING

Председател

(Заседанието се открива в 17,05 ч.)

1. Възобновяване на сесията

Председател. – Възобновявам сесията, прекъсната на 12 март 2009 г, четвъртък.

Първо, бих искал да приветствам новия генерален секретар на Европейския парламент Klaus Welle, който седи вляво от мен, и да му пожелаем успехи в неговата работа.

(Ръкопляскания)

От дясната ми страна е заместник генералният секретар David Harley. Той представлява, ако мога така да се изразя, приемствеността в секретариата. Бих искал също така и на него да пожелаем всичко най-хубаво.

(Ръкопляскания)

2. Изявление на председателството

Председател. – Госпожи и господа, бях помолен да направя следното изявление. Тази седмица се отбелязва 60-годишнината от депортирането на стотици хиляди граждани от балтийските държави. През нощта на 24 март 1949 г. започва вълна от депортиране от страна на съветските власти, вследствие на което десетки хиляди естонци, латвийци и литовци са насилствено изведени от родните си страни. Те са лишени от своите граждански и човешки права и загиват в резултат на тежките и нечовешки условия в съветските затворнически лагери.

Почти всяко семейство в Латвия, Литва и Естония, а и в други бивши съветски републики, е пострадало вследствие на ужасното насилие, извършено от тоталитарния комунистически режим. Почти всяко семейство има близки, изчезнали в Сибир, преследвани от КГБ или хвърлени в затвора и репресирани. Събитията, за които говорим, не се са случили в някакво мрачно и далечно минало. Те остават жива памет за много хора, които са граждани на ЕС днес.

Наш дълг е на базата на общите ни ценности и за да уважим паметта на множеството жертви на депортиранията, ясно и решително да заклеим тези отвратителни престъпления, извършени от тоталитарния комунистически режим в Съветския съюз. Дължни сме пред жертвите да оценяваме миналото обективно, задълбочено и внимателно, тъй като помирението може да бъде постигнато единствено на базата на истината и на паметта.

3. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола.

4. Състав на Парламента: вж. протокола.

5. Приветствие с добре дошли

Председател. – Днес имам честта да приветствам с добре дошли в нашия Парламент членовете на делегацията от Панафриканския парламент. Както всички знаете, Панафриканският парламент е за Африканския съюз онова, което Европейският парламент е за Европейския съюз.

Особено приятно ми е да приветствам тук днес г-н Khumalo и неговите колеги парламентаристи, тъй като това ми дава възможност да благодаря на него и на колегите му, а също така и на председателя на Панафриканския парламент г-жа Mongella за гостоприемството ѝ през октомври 2008 г. по време на посещението ми в Панафриканския парламент, както и за поканата да се изкажа на неговата пленарна сесия.

Още веднъж бих искал да приветствам искрено всички вас с добре дошли. Изключително съм радостен, че сте сред нас днес.

(Ръкопляскания)

6. Отпаднали писмени декларации: вж. протокола

7. Действия, предприети вследствие позиции и резолюции на Парламента: вж. протокола

8. Предаване на текстове на споразумения от Съвета: вж. протокола

9. Петиции: вж. протокола

10. Внесени документи: вж. протокола

11. Въпроси за устен отговор и писмени декларации (вносяне): вж. протокола

12. Ред на работа: вж. протокола

(Редът на работа е приет)

*
* *

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, имам въпрос към вас във връзка с Европейския съвет. Научихме, че на заседанието на Европейския съвет сте казали, че Парламентът е съгласен гласуването за председател на Комисията да се проведе на 15 юли, а гласуването за останалите членове на Комисията да се проведе след приемането на Лисабонския договор.

Бих искала да знам дали това е вярно или не, и ако е вярно, на какво основание сте направили тези изявления.

Председател. - Г-жо Frassoni, тъй като и вие самата присъствахте там, сигурен съм ще си спомните, че обсъждахме този въпрос на Председателския съвет. Имаше само едно възражение относно датата 15 юли и то дойде от Вас. Всички останали председатели на групи споделиха виждането, изразено в моето изявление пред Съвета. Във всички случаи вие можете да прочетете точните думи, които съм използвал в изказването си. Изказването е на разположение на всички членове на Парламента и на обществеността.

13. Едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост

Председател. – Следващата точка е едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). - (FR) Г-н председател, бих искала да привлека вниманието на Европейския парламент към пристигането в Прага на президента на Беларус г-н Лукашенко. Дали визитата на президента Лукашенко е в съответствие с ценностите, които ние отстояваме? Може ли Европейският съюз да поддържа отношения с един президент, който държи всички власти без ограничение във времето и без мандат? Какъв образ ще си създаде Европейският съюз, ако се съгласи да приеме присъствието на президент, елиминирал редица свои политически опоненти и който ограничава правата на своите граждани? С какъв образ ще се представи нашият Съюз пред администрацията на Обама, след като гражданин на САЩ гние в беларуски затвор и е застрашен от смърт, ако не бъдат взети бързи мерки? Смятам, че тази покана изобщо не трябва да бъде отправяна.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Г-н председател, бих искал да говоря днес пред всички вас за El Musel, най-голямото пристанище в моя регион Астурия.

От абсолютно решаващо значение е Комисията да деблокира финансирането за извънредните разходи на това пристанище. Членът на Комисията Таяни разбира това, както и неговият предшественик г-н Баро; те и двамата признаха огромните функционални и екологични предизвикателства на El Musel.

В разгара на кризата, след като преустройства като тези в El Musel са от жизнена необходимост, е време да се преодолеят твърде дълго продължилите и прекалено бюрократични пречки, да се мисли с размах и да се върви напред с финансирането, което е толкова важно за Астурия, северната част на Испания, също и за европейското икономическо възстановяване. Нека още веднъж да го кажа: и за европейското икономическо възстановяване, в което Испания има честта да играе роля.

Метин Казак (ALDE). – Резултатите от последната среща на Европейския съвет са пример как се прилага на практика един от основните принципи на Европейския съюз - солидарността.

Помощта от 5,6 милиарда евро ще позволи на народите от Стария континент да преодолеят последиците от глобалната финансова икономическа криза. За България одобрените 105 милиона евро за обезпечаване на енергийната сигурност, за изграждането на широколентов интернет и за земеделието са израз на съпричастност и на нарастващото доверие към антикризисната програма на правителството.

От съществено значение за моята страна е Европейската комисия да одобри, а Европейският парламент да подкрепи поисканото удължаване до 2013 г на компенсациите за предсрочното затваряне на 3-ти и 4-ти блок на АЕЦ „Козлодуй“. България претърпя най-много загуби след неотдавнашната газова война между Русия и Украйна, а е важно да се спазва и принципът за равно третиране на всички държави в рамките на Съюза.

Разчитам на положителния сигнал от председателя на Комисията, г-н Барозу, и призовавам колегите от Европейския парламент да позволят справедливостта и солидарността в Европа да възтържествуват.

Eoin Ryan (UEN). - (EN) Г-н председател, бих искал да поставя въпроса за нападките и забележките, които се отправят в определени среди срещу ирландската банкова и финансова система.

Ирландската система работи в правна и регулаторна рамка за направляване на политиките, продиктувана от ЕС. Системата в Ирландия е толкова силна или толкова слаба, колкото е тази рамка на ЕС. Както всички ние знаем, регулаторната система се провали в световен мащаб. В Ирландия нещата не са нито по-зле, нито по-добре, отколкото където и да било другаде.

Възразявам срещу враждебните коментари по адрес на Ирландия от страна на медиите в Лондон, Ню Йорк и Германия. Във всички тези места възникнаха регулаторни и банкови предизвикателства и проблеми, равностойни, а в редица случаи и много по-тежки, отколкото онези, които ние срещнахме в Ирландия. Постоянните нападки от някои от нашите съседи в ЕС се основават по-скоро на предразсъдъци, отколкото на обективни факти, и не допринасят за солидарността в ЕС във времена, в които Европа се сблъсква с огромни финансови и икономически предизвикателства.

László Tókécs (Verts/ALE). – (HU) Компанията с международна известност Roşia Montană Gold Corporation, канадско-румънско съвместно дружество, планира да разработи най-голямата златна мина на открито в трансилванския град Верешпатак (Рошия Монтана). В своя резолюция от декември 2004 г. Европейският парламент изрази дълбоката си загриженост във връзка със заплахите от природна катастрофа, създавани от проекта. На свой ред Генералната асамблея на ICOMOS от 2005 г. прие решение за опазване на историческото наследство на древното поселище.

Съвместното дружество, около което се случва поредица от скандали, възнамерява да използва същия метод на преработка, основан на технология с цианид, като този, замърсил по цялата ѝ дължина р. Тиса през 2000 г. Архитектурното наследство на Верешпатак (Рошия Монтана) също бе разрушено, а населението му – доведено до бедност. Румънското правителство изглежда възнамерява да вдигне своята временна забрана за тази инвестиция.

Призовавам Европейският парламент да се намеси за спасяването на Верешпатак и защитата на природната му среда. От своя страна, Европейската комисия следва да окаже принос за възстановяването на разрушения град и неговите околности.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Г-н председател, през идните няколко дни предстоят следните годишнини:

- 10 години от недостойната война, започната от НАТО и от ляво центристките и дясноцентристките правителства на Европейския съюз срещу народа на Югославия;

- 6 години от престъпната война и окупация на Ирак от САЩ и неговите послушни съюзници – война, отнела живота на около 1,5 милиона иракчани;

- 60 години от създаването на НАТО – империалистическата военна машина и заплахата за мира в целия свят, която се готви да отбележи своя 60-ти юбилей с празнична среща на върха в Страсбург.

Преди десет години във Вашингтон, на 23 и 24 април 1999 г., ръководителите на държавите членки на НАТО подписват по случай 50-я юбилей на организацията декларация, с която утвърждават нейната нова доктрина. Така е приета новата стратегия на НАТО, която също така официално отхвърля основните норми на международното право. Следват поредица други престъпни интервенции на НАТО в Афганистан, Ирак, Иран и Близкия изток.

В подготовката за срещата на върха на НАТО френските органи превърнаха центъра на Страсбург в забранена за посещение зона и задействаха предвидената в Ергенското споразумение възможност, за да предотвратят влизането на мирни демонстранти във Франция. Те мобилизираха значителни военни и полицейски сили за разправа с демонстрантите. Тези мерки, които по крещящ начин нарушават основни демократични права, показват колко много се боят от хората НАТО и империалистите.

Народът трябва да отвърне на честванията и „празненствата“, отбелязващи 60-я юбилей на престъпното империалистично действие на НАТО, като укрепи антиимпериалистическото мирно движение и засили исканията на обикновените хора за разпускане на НАТО...

(Председателят отнема думата на оратора)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Г-н председател, интергрупите имат дълга и уважавана история в Парламента. В интергрупите членовете на Парламента могат да се обединяват отвъд политическите разединения, за да разглеждат конкретни въпроси.

Например най-старата интергрупа, тази за хората с увреждания, разглежда законодателството, което преминава през Парламента, за да бъде сигурна, че то отчита нуждите на хората с увреждания, а също така осведомява другите парламентаристи за въпроси, свързани с уврежданията.

Въпреки стойностната работа на интергрупите през последната година те бяха маргинализирани и на практика премахнати от вътрешните парламентарни правила, които отказват зали и часове за срещи на интергрупите в графика на заседанието в Страсбург.

Смятам, че трябва да разрешим този проблем без отлагане — преди следващия мандат — тъй като в противен случай интергрупите ще останат в миналото, Парламентът ще обедини без тях, а интересите на европейските народи няма да бъдат защитавани толкова добре.

(Ръкопляскания)

Десислав Чуколов (NI). – Дами и господа депутати, в последните години в България се наблюдава едно уродливо явление, наречено „купуване на гласове“.

Това правят абсолютно всички политически сили без патриотичната партия „Атака“. Дори партии, определящи се за алтернатива на управляващите, плащат на избирателите, както сочат данните от преди няколко дена в плевенското село Брест.

Предстоящите у нас избори се очертава да бъдат най-манипулираните и подли избори в новата история на България. Турската етническа и антиконституционна партия ДПС е приготвила колосалната сума от 60 милиона евро, за да успее да вкара максимално голям брой депутати, представляващи интересите на Турция, както в Европарламента, така и в националното събрание на Република България.

Абсолютно реална е опасността в следващия Европарламент да има представители, заслужили поста си с купуване на гласове. Ние от „Атака“ казваме: „Не на Турция в Евросъюза!“ и призоваваме председателя Röttering да настоява пред българските власти да се погрижат това да бъде осуетено в предстоящите да се приемат изборни закони.

György Schöpflin (PPE-DE). – (HU) Случаят е очевиден: на няколкостотин метра от унгарската граница в едно австрийско село на име Хейлигенкройц австрийска компания организира построяване на пещ за отпадъци с голям капацитет. От унгарска страна град Szentgotthárd гледа на планирания обект като на неприемлив поради причини, свързани със защитата на околната среда, освен други.

През последните две години от унгарска страна бяха провеждани чести протести, но австрийците отказват да вземат това предвид. В резултат нарастващите антиавстрийски настроения заплахват да засегнат дори традиционно сърдечните връзки между двете страни.

Ние молим австрийската страна да разгледа този план, като има предвид съображенията на Унгария, и да прекрати този проект.

Gyula Hegyi (PSE). - (EN) Г-н председател, през януари Комисията атакува унгарския мораториум върху генетично модифицираната царевица MON810. Този мораториум се ползва с недвусмислената подкрепа на цялата унгарска научна общност, всички политически партии и унгарското общество. На Европейския съвет през март Унгария и Австрия получиха огромно мнозинство за запазване на мораториума въпреки решението на Комисията. Двадесет и три от двадесет и седемте държави-членки подкрепиха Унгария срещу Комисията.

Това показва, че е крайно време да преосмислим метода за разрешаване на ГМО в Европейския съюз. Смятам — и това е ясно и от вота на Съвета — че повечето от държавите-членки мислят по един и същ начин: именно държавите-членки трябва да притежават правомощията да разрешават или не даден ГМО. Надявам се, че следващият новоизбран Парламент ще създаде нова правна уредба относно разрешаването на ГМО, основана на духа на субсидиарност и прозрачност. Комисията трябва да си сътрудничи с Парламента и с държавите-членки, а не да им налага своя диктат.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). - (FR) Г-н председател, една от нашите колеги преди малко повдигна въпроса за интергрупите.

В Парламента има повече от 20 интергрупи и тяхната работа бе осезаема през целия мандат, който приближава своя край. Неизброимо количество текстове се възползваха от работата на нашите интергрупи; десетки хиляди души, г-н председател, и стотици институции бяха приети в Парламента благодарение на работата на интергрупите. Ако продължим да потискаме интергрупите, като отказваме да им даваме зали за заседания, ще има още демонстрации.

Г-н председател, вие сте много опитен човек, имате огромен опит в нашия Парламент. Не позволявайте на повече или по-малко тайни подгрупи да се събират през следващия парламентарен мандат. На равнището на интергрупите ние не се боим от прозрачност и именно затова настоятелно ви призоваваме да извършите напълно открита оценка на интергрупите през този мандат. По този начин ще имаме доказателство за тяхната полезност.

Г-н председател, моля ви, не оставайте глух за исканията на интергрупите и за всички писма, които ви бяха изпращани през последните години.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Г-н председател, не може да се отрече, че в Европа има демографска криза. Произтичащият от нея недостиг на работна сила застрашава икономическото развитие на държавите-членки на ЕС. Кризата заплашва и ефективността на пенсионните системи, а също създава сериозни проблеми за европейските здравни и социалноосигурителни системи.

Междувременно Европейската комисия не съумя да вникне в нашите усилия за промяна на отрицателната демографска тенденция чрез насърчаване на развитието на семействата. По-специално имаше възражения срещу необходимостта от намаляване на ДДС върху продукти за малки деца, като например еднократните пелени. Идеята за санкциониране на отделни държави заради приемането на такива решения показва неосведоменост за опасностите, пред които се изправяме, или може да бъде възприета като липса на добра воля. Във всички случаи обаче тя е неприемлива.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Скандално е, че единственият завод за автомобилни гуми, който е изцяло португалско притежание, вече от няколко месеца е спрял работа, като по този начин застрашава близо 300 преки работни места в социално необлагодетелстваната област Vale do Ave. В нея се отбелязва един от най-високите проценти на безработица в Европейския съюз след редица затваряния на предприятия и съкращения в сектора на текстила.

Работниците от Camac в Santo Tirso и профсъюзът, който ги представлява, изложиха публично това сериозно положение, като посочиха, че компанията няма задължения към банки или към държавата, а фактически има кредити за десетки хиляди евро поради задържане на ДДС. Основните кредитори са самите работници, чиито заплати не са изплащани, тъй като компанията не успя да се справи с последиците от падащата стойност на британската лира, докато почти цялата ѝ продукция се изнася за Великобритания, нито с рязко нарасналите разходи за суровините, използвани в производствения процес.

След заявлението на компанията за обявяване в несъстоятелност те от 30 март чакат решение. Португалското правителство и Европейската комисия трябва без забавяне да отговорят на предупрежденията и на недоволствата, изказвани от работниците, за да предотвратят нарастването на безработицата и мизерията в една област, в която няма алтернативна заетост.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, преразглеждането и реформирането на парламентарните процедури сега заема важно място в дневния ред и съм сигурен, че това е тема, на която Вие самият лично много държите.

Бих искал да подкрепя коментарите, които някои колеги вече направиха във връзка с важността на интергрупите. Аз съм съпредседател на интергрупата за остаряването, а както може би знаете, повече от 50 % от гласоподавателите тази година — за първи път — ще са на над 50-годишна възраст. Така че въпросите, свързани с остаряването, интересуват не само хората тук; те са важни за хората отвън, за нашите избиратели.

Искам да пледирам пред Вас, г-н председател, да използвате яснотата и честността, които са отличителни белези на Вашето председателство, за да постигнете занапред работата на интергрупите да бъде улеснявана, а не възпрепятствана. Можем ли да разчитаме на Вашето обещание, моля?

Председател. - Винаги е приятно да се видят британските консерватори всички на борда на европейския кораб и изцяло на наша страна. Много ви благодаря и обещавам да направя всичко, което мога.

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Г-н председател, искам да се изкажа във връзка с нарушаването на екологичното законодателство в Ирландия, по-специално във връзка с качеството на водата. Новото проучване на ЕС за качеството на водата в Ирландия сочи, че според близо две трети от хората качеството на водата е сериозен проблем, а половината от нашите граждани смятат, че качеството се е влошило от 2004 г. насам.

Осемдесет процента от хората намират, че през последните пет години не е настъпило подобрене на качеството на нашите реки, езера и крайбрежни води. Вече от седем години Комисията разследва дали ирландското правителство се съобразява с решението на Съда на ЕО от 2002 г., с което бе обявено, че Ирландия нарушава законодателството за качеството на водата.

Трябва да намерим начини да се уверим, че законите, които приемаме в интерес на гражданите на Европа, действително се прилагат от държавите-членки. Комисията, която е пазителката на нашия Съюз, трябва да действа своевременно, за да осигури това съобразяване.

Kinga Gál (PPE-DE). - (HU) Във времена на напрежение в новите държави-членки все още действат старите рефлексии на властимащите, които са недопустими в съответствие с принципа на правовата държава. На нашия национален празник в Унгария политическите права бяха нарушени по недопустим начин в Будапеща. Районът около честванията бе напълно затворен, също както бе някога при диктатурата. Няколко дни преди това исканията за по-отговорно правителство и призивите за оставка на министър-председателя бяха посрещнати от полицейски действия, включващи задържане и нечовешко и унижително третиране.

От този уикенд видяхме и как органите пренебрегват и демокрацията, тъй като се опитват да възпрепятстват провеждането на предсрочни избори чрез разместване на високи управленски постове. Това не е демократичната държава, управлявана съгласно принципа на правовата държава, за която ние, младото поколение от края на комунистическия режим, мечтаехме; по-скоро усещаме, че по този начин започва една мека диктатура.

По подобен начин ни напомнят рефлексии от миналото и действията на румънските органи, когато въпреки техните препоръки президентът на Република Унгария отпътува за участие в празненствата на 15 март с 1,5-милионната унгарска общност в Румъния, но съумя да участва в тях само като частно лице, пътувайки с кола. Причината за това бе отмяната на разрешението за кацане на президентския самолет от Румъния въз основа на измисленото основание, че посещението ще навреди на партньорството между двете страни. Това се случва през 2009 г. в две съседни държави-членки на ЕС.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Срещата на върха на ЕС от миналата седмица потвърди основните принципи, които и Европейският парламент провъзгласява, а именно, че Европейският съюз не търпи протекционизъм и не допуска накърняване на достиженията на общия пазар. Поздравявам г-н председателя, който присъстваше на заседанието на Европейския съвет.

Бяха взети много важни решения, включително решения по въпроса, препоръчан от министър-председателя на Унгария Ференц Дюрчани преди година и подкрепен от доклада Расмусен на Европейския парламент, а именно, за създаването на финансов пазар и система за банков надзор. На срещата на върха бе взето принципно решение за това, което представлява много съществена крачка напред.

Важна крачка напред за целия Европейски съюз, но по-специално за Централна и Източна Европа и балтийските държави, е това банките да не могат да изоставят своите клонове в тази област, а да са задължени да прехвърлят от получаваните от тях помощи.

Фактът, че подкрепата за платежния баланс на държавите-членки извън еврозоната бе удвоена от 25 милиарда EUR на 50 милиарда EUR, е изключително важен израз на солидарността на ЕС. Това е от общ интерес за всички нас и за щастие е от интерес за целия Европейски съюз.

Aurelio Juri (PSE). - (SL) На последното ни заседание приехме важен законодателен пакет за корабоплаването, насочен към усъвършенстване на процедурите, които трябва да бъдат следвани при морски катастрофи.

Както знаем, моретата ни носят много ползи, но крият и рискове. Когато се случи голяма катастрофа, живеещите по крайбрежието плащат за последиците от нея. Ето защо най-добрият подход е превенцията, по-специално такава, която да регулира размерите и естеството на морския трафик според чувствителността на зоната, през която преминава той.

По тази причина искам да задам следния въпрос на Комисията, и по-специално на члена на Комисията г-н Таяни, който отговаря за транспорта и към който ще се обърна на неговия майчин език — италианския.

(IT) Г-н председател, госпожи и господа, (...) как се съчетават целите на това ново законодателство относно морската безопасност с плановете за два регазификатора за метан в залива на Триест, зона с интензивно корабоплаване и висока градска концентрация, където морето е плитко, не по-дълбоко от 20 метра, и морското дъно не бива да се докосва, тъй като е замърсено с живак? Ако бъде изграден, този терминал ще обработва по един танкер с метан седмично на инсталация. Известни са ни рисковете, които подобни кораби създават в такива зони.

Bogusław Rogalski (UEN). - (PL) Г-н председател, искам днес да се съсредоточа по-специално върху начина, по който израелската армия се опитва да унищожи палестинския народ пред очите ни. Не бива да оставаме безразлични към това.

Слушам с притеснение медиите в Израел, слушам войници, които разказват как им е било наредено да стрелят по цивилни граждани, включително по възрастни жени. Вестник „Наагес“ публикува писмената заповед, дадена от един от военномандващите на неговите подчинени. Той наредил на своите войници да стрелят по хора, помагачи на ранени палестинци. В крайна сметка войниците се научиха и да проявяват крайно незачитане на живота на палестинците. Като доказателство могат да се приведат злокобните тениски, носени от израелски войници, на които е изобразена бременна арабска жена и е изписан текстът „с един изстрел - двата убити“.

Ние трябва да нарушим мълчанието, което цари по този въпрос в Парламента. Никоя нация не е по-добра или по-лоша от която и да било друга. Днес палестинският народ се нуждае от нашата помощ и подкрепа. Ние трябва да поемем предизвикателството и да разгледаме този проблем.

Anna Záborská (PPE-DE). - (SK) Г-н председател, преди две седмици ни съобщихте една много печална и ужасяваща новина. Млад мъж в Германия убил 15 души, след което се самоубил. Той извършил убийства и застрелял много хора, включително собственото си семейство, обхванат от скръб и отчаяние. И неговото семейство е изгубило дете, и техният свят също е преобърнат.

Позволете ми да цитирам думите на германския президент от погребалната церемония за жертвите: „Всички ние сме изправени пред много сериозен въпрос. Дали правим достатъчно, за да защитаваме себе си и нашите деца? Дали правим достатъчно, за да защитаваме хората, които са в риск? Дали правим достатъчно за мира в нашите земи? Трябва да се запитае какво можем да правим по-добре в бъдеще и какви поуки можем да си извадим от това събитие. Нека също така да помогнем на родителите и на децата да останат по-далеч от опасността.“

Ето защо аз искам да призова отново Европейския парламент и Европейската комисия да подкрепят европейската кампания „Знаете ли къде са децата ви?“. Както вече съм казвала тук, нека да направим всичко, което е по силите ни, за да не се повтаря никога вече подобно нещо.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Европейският съюз е преди всичко и най-вече социална Европа. Ние се нуждаем от икономическо развитие, но също така се нуждаем от заетост, достойни заплати и пенсии, достъп до здравни и образователни услуги, които трябва и да бъдат с добро качество.

Във време на икономическа криза много компании изпитват трудности и служителите губят работата си.

В Румъния в обектите на Arcelor Mittal в Галац и Хунедоара няколко хиляди служители ще се редуват в технически престой, като ще получават само 75 % от заплатата си или просто ще бъдат съкратени. Подобни ситуации се наблюдават и в други страни, и в други компании от различни сектори на индустрията.

Призовавам Комисията да обмисли подготвянето на решение на Съвета за преразглеждане на критериите за достъп до Европейския социален фонд и Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. Това трябва да бъде направено на равнището на индустрията и на компаниите, а не само на регионално и местно равнище, така че фондовете да бъдат отпускани бързо за подпомагане на работниците в кризисно положение.

Вярвам, че Европа може и трябва да прави повече за служителите, срещащи трудности.

Edít Bauer (PPE-DE). - (HU) Искам да обърна внимание на методите, използвани от правителството на Словакия, за потискане на езиковите права на малцинствата в нарушение на техните права. Миналата седмица правителството прие изменение в законодателството във връзка с националния език, което според него не засяга езиковите употреби на „малцинствата“; текстът на законопроекта обаче свидетелства за друго.

Искам да дам два примера. Параграф 8, точка 4 от законопроекта, който се отнася за здравните грижи и социалните институции, постановява, че има два случая, в които лица, принадлежащи към малцинствена група, могат да използват майчиния си език в тези институции: когато не знаят националния език или когато институцията е разположена в място, където присъствието на малцинства надхвърля 20 %. Така лекарите първо ще питат пациентите какъв език говорят и чак след това ще могат да ги попитат какво ги боли, в противен случай според законопроекта нарушението на закона ще се наказва с глоба между 100 и 5000 EUR.

Положението не е по-добро и във връзка с предоставянето на информация, тъй като радиопрограмите — с изключение на държавното радио — ще трябва да се излъчват първо на езика на малцинството и после още веднъж изцяло, но вече преведени.

Г-н председател, имам само един въпрос: могат ли малцинствата да разчитат на подкрепа от Европа?

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) В Bazovica, близо до Триест, недалеч от границата между Словения и Италия, има паметник на първите антифашисти в Европа, който се издига там още от септември 1945 г. През 1930 г. по време на Първия процес в Триест четирима словенски патриоти — Bidovec, Marušič, Miloš и Valenčič — са осъдени на смърт от специален фашистки трибунал.

До днес паметникът шестнадесет пъти е повреден и зацапан с боя, последно едва преди седмица. Този вандалски акт е част от поредицата политически, икономически, културни и образователни усилия за оказване на натиск върху словенската етническа общност в Италия и върху Република Словения.

Цяла поредица актове, включващи зацапване с боя на словенски паметници, драскане по стените на словенски училища и по регионални знаци с надписи на словенски език, дълбоко нараниха чувствата на италианските граждани от словенски произход и на словения народ в Република Словения.

Досега обаче никой не е бил призован да отговаря за тези утаени престъпления. Трудно ми е да повярвам, че италианската полиция се е проявила като толкова некомпетентна и не е успяла да открие извършителите или че липсва политическа воля за намирането им. Когато за шестнадесети пореден път изглежда невъзможно да бъдат проследени извършителите, това действително е прекалено.

Димитър Стоянов (NI). – Уважаеми колеги, на миналата сесия, във връзка с разискванията за Турция, стана дума за непризнаването от турска страна на арменския геноцид. Но вие не знаете за един друг непризнат геноцид, извършен от турците в продължение на петстотин години – българския.

Ще ви запозная с една малка част от него, случила се за четири дни през април 1876 г., чрез думите, написани тогава от американския журналист Макгахан:

„Справедливи ли са или не тия сведения, за мене е все едно, веднъж щом е призната страшната цифра 15 000 души, убити за четири денонощия. Никакво закръгляне на тази цифра не може да увеличи нейния ужас, който достига до колосални размери, когато напълно усвоиш всичките гибелни и позорни подробности на тая безчовечна сеч. Френският консул сам чул как башибозуците разказвали с възхищение на своите внимателни слушатели, че те, като отрязвали главите на децата, с любопитство гледали как техните малки тела падали и се търкаляли като заклани пилета.“

Това, в няколко реда, са само четири дена от петвековния тотален геноцид на Османска Турция спрямо поробените българи. Ние, депутатите от „Атака“, искаме признание и извинение, преди да се отваря каквато и да е дума за членството на Турция в Европейския съюз.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Г-н председател, освен че представлява селскостопанска и икономическа политика, общата селскостопанска политика, ревизирана през периода 2003-2008 г., днес е до голяма степен и социална политика, което аз намирам за правилно. Например програмите за хранителни помощи се укрепват,

предприемат се инициативи за плодове и зеленчуци в училищата, също правилно според мен, и се прилагат програми за въвеждане на ширококолов пътен достъп и оживяване на селските райони.

Същевременно ние имаме нужда от здрава обща селскостопанска политика за посрещане на днешните нужди, тъй като с общата селскостопанска политика селскостопанските производители получават подкрепа и остават в селските райони. Ето защо нека се обединим в искането да се спре пренасочването на ресурси от общата селскостопанска политика към други политики. Ресурсите за селскостопанска политика трябва да бъдат увеличени:

- ако искаме безопасни храни, тъй като само безопасните храни могат и трябва да бъдат европейски храни;
- ако искаме съответствие на храните, тъй като само по този начин ще можем да се справяме с кризи;
- ако искаме защита на околната среда, в който случай храните трябва да се отглеждат в съответствие с европейските практики;
- ако искаме селскостопанските производители да останат в селските райони, трябва да им оказваме помощ;
- ако искаме здрави потребители, трябва да им осигурим европейски храни.

В заключение искам да призова Европейския съюз да увеличи бюджета си, тъй като това ще даде бъдеще на Европа. Също така ако искаме силен селскостопански сектор, е необходимо да се увеличат фондовете за общата селскостопанска политика.

Chris Davies (ALDE). - (EN) Г-н председател, преди повече от месец вие посетихте Газа, но последните данни от израелското правителство показват, че нищо не се е променило: все още не се разрешава прекарването на строителни материали за възстановителни работи през пропускателните пунктове; нито за училищата, нито за индустрията. Бомбардирането е спряно, но блокадата продължава.

Може би е дошъл моментът Парламентът да се опита да въздейства върху общественото мнение, като организира изложба на тениските, за които спомена друг колега — дрехи, произведени за войници, като например за снайперите от войсковата част Givati, изобразяващи бременна палестинка и надпис: „С един изстрел — двама убити“. В израелските вестници се разказва и за други модели, които са още по-расистки, по-екстремистки, по-полни. Подобна изложба би могла да насърчи колегите да си зададат въпроса дали при настоящите обстоятелства трябва да продължаваме със споразумението за асоцииране ЕС-Израел.

Председател. — Г-н Davis, на своето заседание миналата сряда, което самият аз председателствах, Евро-средиземноморската парламентарна асамблея прие резолюция за трагичното положение в Близкия изток. Бих искал да ви припомня това. Струва си да бъде взета под внимание тази резолюция. Благодаря ви за коментара.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Не за първи път ми се налага да вземам думата във връзка с проекта за огромна електроцентрала, работеща с въглища, с годишни емисии от 4 милиона тона въглероден диоксид, чието изграждане се предвижда в град Tóketerebes (Trebšov), Словакия. Тази електроцентрала бе посрещната с масови протести както от словашката, така и от унгарската страна на границата и въпреки това заинтересуваните страни възобновиха лицензионната процедура за нея.

От другата страна на границата унгарското правителство издаде „Стратегия за растеж и управление на кризи“, съгласно която с оглед на управлението на кризата днес Унгария се опитва да разшири електроцентралата Mátra, която излъчва повече от 6 милиона тона замърсявания годишно, с нов 440-мегаватов блок на лигнитно гориво — което отделя най-много въглероден диоксид. Вероятно няма нужда да уточнявам, че нито една от тези електростанции няма да използва технологията CCS (улавяне и съхранение на CO₂).

В края на миналата година Европейският съюз прие пакета климат, а миналия уикенд на срещата на върха на ЕС той одобри финансирането на мерки за компенсации във връзка с климатичните промени за развиващите се страни. Освен това ние се готвим усилено за конференцията за климата през декември в Копенхаген. Междувременно държавните глави на две държави-членки, Словакия и Унгария — макар последният току-що да подаде оставка — продължават напред все едно нищо не се е случило, като финансират промените в климата с парите на данъкоплатците въпреки техните протести. Надявам се, че Европейският съюз няма да окаже нито политическа, нито материална подкрепа в това.

Luisa Morgantini (GUE/NGL). — (IT) Г-н председател, госпожи и господа, докато в Източен Ерусалим продължават да се разрушават хиляди палестински домове, палестинската култура също е в прицела на

израелската политика. За съжаление някои израелски войници са си направили тениски с изображение на бременна палестинка в центъра на мишена и надпис: „С един изстрел — двама убити“.

Арабската култура е нападната. Палестинските органи решиха съвместно с арабските нации да превърнат Източен Ерусалим — не изобщо Ерусалим — в столица на арабската култура за 2009 г. Израел спря 20 активисти, включително международни такива, които просто организираха мероприятия за честване на палестинската култура. Това е опит да се заличи всякакво палестинско присъствие в Източен Ерусалим.

Ето защо се питам дали международната общност не може да направи нещо, за да се проведе успешно това мероприятие и Ерусалим действително да бъде една споделена столица. Нека заедно допринесем за това.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) През уикенда Словения, и по-специално областта Долна Карниола, бе обезпокоена от решението на Рено да прехвърли производството си на модела „Клио“ от Ново Место във Франция.

Искам да вярвам на официалното обяснение, според което решението е взето поради засиленото търсене на моделите „Клио“ и „Туинго“, а не поради протекционизъм вследствие на затрудненията в автомобилната индустрия.

Госпожи и господа, на кой принадлежи автомобилният завод Revoz в Ново Место? Словенски ли е той? Или е френски? Отговорът е ясен: словенски завод, който произвежда френски автомобили, определено е европейски завод.

Твърдо вярвам, че трябва да защитаваме автомобилната индустрия с европейски, а не с национални решения. В противен случай ще се отклоним от спазването на четирите основни свободи, които образуват същността на европейския единен пазар.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Г-н председател, в началото на март политическите затворници Михаил Ходорковски и Платон Лебедев бяха прехвърлени от Чита, Сибир, в Москва, за да бъдат изправени за пореден път пред несъстоятелни обвинения. Първото публично заседание трябва да се проведе на 31 март. Петият кръг от консултациите между ЕС и Русия по въпросите на правата на човека бе предвиден за същия ден. Сега руската страна отложи тези важни разговори за неопределен срок.

По този начин Русия съвсем ясно показва колко малка стойност придава на правата на човека. Вместо да раздава правосъдие, съдебната система продължава да служи за елиминиране на опонентите на режима, а ЕС остава изигран.

Richard Seeber (PPE-DE). - (DE) Г-н председател, искам да отправя критична забележка към Комисията във връзка с решението за забраняване на класическата електрическа крушка, което бе внесено в писмена форма миналата седмица. Напълно подкрепям изискванията за енергийна ефективност и целите, свързани с климата, които ние определихме заедно със Съвета и с Комисията. В този случай само подходът бе погрешен. Ясно е, че гражданите не се чувстват ангажирани, когато решенията се вземат при закрити врати с използване на процедури от комитологията. Така Комисията определено заслужава критика за това, че не е приобщила Европейския парламент към процеса на вземане на решения и не е следвала обичайната процедура.

На второ място, налице бе очевидна липса на комуникация. Хората са много загрижени, тъй като не е проведена всеобхватна оценка на въздействието във връзка с тези мерки, като знаем, че тези крушки съдържат живак и следователно застрашават здравето на хората, и по-специално на децата.

На трето място, също така би било разумно да се помисли за бъдещето и да се насърчават нови технологии. Ето защо бих искал да помоля Комисията да внесе ново предложение.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, естонците, латвийците и литовците ще ви изкажат сърдечната си благодарност за изразената от Вас солидарност по случай 60-годишнината от депортираните от балтийските държави през 1949 г., оценени повсеместно като престъпления срещу човечеството, извършени в мирно време — четири години след края на войната. Две трети от депортираните са жени и деца, изпратени в Сибир за около 10 години. Ако се приложи същата пропорция и ако тези депортирания бяха станали в три скандинавски държави — Швеция, Дания и Норвегия — броят на депортираните би достигнал половин милион.

Днес обаче е ясно, че икономическото и политическо разширяване на Европа не е достатъчно за постигането на действително интегрирана Европа като „общност на ценностите“. Имаме нужда от нова вълна на разширявания — на съвестта в Европа. Остро се нуждаем от висока осведоменост в Европа и от воля за признаване на тези престъпления и вреди като неделима част от нашата обща история.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Много от нас днес говориха за нуждата от солидарност и аз също искам да продължа тази тема.

Енергийната независимост на Европейския съюз и солидарността на държавите-членки в тази област са по-необходими от всякога. Нашите действия трябва да бъдат единни и последователни с оглед не само на рисковете, но също и на необходимостта от разнообразяване на ресурсите ни.

Поздравявам Европейския съвет за споразумението, постигнато по плана за икономическо възстановяване; за особения акцент, поставен върху енергийния сектор, и финансирането на проекта „Набуко“.

Призовавам Европейската комисия да намери бързо и ефективно методи, с които да гарантира ефективност и резултатност на това финансиране, което да води до необходимите резултати както в енергийния, така и по-специално в икономическия сектор, които са тежко засегнати и застрашени от протекционизма.

Прибягването към протекционизъм е най-лошото, което може да се случи както на новоразвиващи се, така и на вече развити икономики.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Г-н председател, измина една година, откакто решението на групата за ревизиране на Правилника за дейността на Европейския парламент затрудни работата на интергрупите с решението, според което те трябва да работят само в четвъртък следобед. Всъщност това унищожи тези интергрупи, които бяха платформа за представяне на идеи, обикновено по въпроси, повечето от които не се отнасят до европейски политики, като например въпросите, свързани със семейството.

Аз председателствам интергрупата за защита на семейството и децата и трябва да ви предам дълбокото съжаление на асоциации за семейства в гражданското общество и на обикновените европейски граждани от това, че вече не могат да се изразяват чрез тази интергрупа.

Групата за ревизиране на Правилника за дейността не ни е съобщила дали е направила оценка на интергрупите, нито ни е предложила решение за бъдещето. Как биха могли те да бъдат заменени?

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, искам да говоря по много важен въпрос, свързан с Европейската награда за литература. Наградата се финансира от програмата за култура на Европейския съюз и е предназначена да изтъкне творческия дух в областта на съвременната литературна фикция. Смятам това за много добра инициатива, но имам някои безпокойства във връзка с нейното изпълнение.

С мен се свързаха културни организации от моята страна, разочаровани от това, че Румъния тази година не е включена в програмата. Действително измежду 34 допустими държави всяка година в тази програма биват включени само 12. Закономерният въпрос е как останалите държави, включително Румъния, могат да вземат активно участие, ако изобщо не са включени в програмата. Ето защо искам да представя този проблем на вашето внимание и се надявам, че заедно с Европейската комисия, ще намерим подходящ начин за уреждане на проблема.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Г-н председател, госпожи и господа, тази година ще е трудна за Европа. Ние се сблъскваме с предизвикателства, които са безпрецедентни в европейската история.

Трябва да се борим с финансовата и икономическа криза, с енергийната криза, с промените в климата и с тероризма, който застрашава всичко, изградено от нас до днес. Именно затова днес повече от всякога е важно за нас да останем единни.

Ние трябва да заемем позиция срещу антиевропейските речи и крайните националистични елементи, които са разрушителни и опасни. При днешната обстановка гражданите, недоволстващи от задълбочаващата се криза, без да споменавам и други проблеми, лесно могат да бъдат манипулирани от крайните националисти, които използват тази неблагоприятна обща обстановка, за да нападнат обединена Европа. Позволете да припомня колко катастрофални щяха да бъдат последиците от кризата, които понасяме в момента, ако ги нямаше Европейският съюз и еврозоната.

Призовавам европейските политици, участващи в предизборни кампании, да заемат твърда позиция срещу антиевропейските речи. Призовавам ги да не използват крайно националистични и шовинистични елементи или речи, само за да спечелят още няколко гласа. Благодаря ви.

Iuliu Winkler (PPE-DE). – (HU) Според официалните начини на говорене, породени от глобалната икономическа криза, доверието в международните финансови системи трябва спешно да бъде възстановено. Днес доверието е ключова дума, отразена и в документите на Европейския съюз.

Искам да предложа още една ключова дума – солидарност – тъй като солидарността или сътрудничеството представлява често споменавана основна ценност, на която се основава Европейският съюз. Искам обаче да запитам дали ние, които се намираме извън еврозоната, можем да говорим за солидарност на практика, когато ни съответват да увеличаваме данъци и вноски, а не да разчитаме на кризисните фондове на ЕС и техните механизми, като се има предвид, че ЕС управлява тези фондове именно на принципа на солидарността.

Дали гражданите на държавите-членки от Централна и Източна Европа ще трябва да се откажат от надеждата си да наваксат жизненото равнище на ЕС в разумни срокове? Смятам, че не. Сигурен съм, че становището на Европа, което ЕС ще обяви преди приближаващата среща на върха на Г-20, ще бъде становище, приемливо за всички нас.

Csaba Sógor (PPE-DE). - (HU) Унгарските комунисти в пет държави-членки на ЕС наскоро отбелязаха годишнината от унгарската революция и от Войната за независимост през 1848-49 г. По онова време унгарците са се били рамо до рамо с поляци, сърби, хървати, шваби, немци, австрийци, арменци и румънци за своята свобода и за свободата на света срещу двете най-големи европейски армии едновременно.

Ние отбелязваме тази годишнина всяка година през март, същото правят и президентите на още две страни. Румънските органи се опитаха недостойно и по начин, неподобаващ на държава от ЕС, да възпрепятстват президента на Република Унгария Ласло Шойом да пътува до Румъния. Какво щеше да стане, ако те се бяха опитали да направят същото спрямо президента на Съединените американски щати Барак Обама, който също признава и отдава почит на Унгарската война за независимост от 1848 г., ако той бе пожелал да дойде в Румъния?

Добре би било най-накрая да съумеем да разберем, че живеем в Европа, където можем да зачитаме взаимно миналото и историята си и също така можем да зачитаме взаимно националните си празници.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Аз съм застъпник на интеграцията на Сърбия в Европейския съюз и присъединяването ѝ към него. В този контекст призовавам Европейската комисия да приеме специални ефективни мерки за гарантиране на правата на хората, принадлежащи към румънското малцинство, което живее в долината на Тимок.

Рамковата конвенция за защита на националните малцинства на Съвета и Европейската харта за регионалните или малцинствените езици трябва да бъдат прилагани ефективно в долината на Тимок в областите Крайна, Морава, Пожаревац и Тимок в Източна Сърбия. Сега сме 2009 г. и смятам, че е дошло времето традиционната румънска етническа общност в долината на Тимок да се възползва от правото на пропорционално представителство, както и да получи църкви и училища на своя майчин румънски език. Благодаря ви.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ONESTA

Заместник-председател

Председател. - Точката е приключена.

14. Икономическо партньорство между ЕО и КАРИФОРУМ – Споразумение за икономическо партньорство между ЕО и Кот д'Ивоар – Споразумение за икономическо партньорство между ЕО и КАРИФОРУМ – Етапно споразумение за икономическо партньорство между ЕО и Кот д'Ивоар – Етапно споразумение за икономическо партньорство между ЕО и Гана – Временно споразумение за икономическо партньорство между ЕО и държавите от Тихоокеанския регион – Временно споразумение за икономическо партньорство ЕО и държавите от Южноафриканската общност за развитие – Споразумение за икономическо партньорство между ЕО и държавите от Източна и Южна Африка – Споразумение за икономическо партньорство между ЕО и Източнаафриканската общност – Етапно споразумение за икономическо партньорство между ЕО и Централна Африка (разискване)

Председател. - Следващата точка е общо разискване по споразуменията за партньорство:

- препоръка (A6-0117/2009) от г-н Martin, от името на комисията по международна търговия, относно предложението за решение на Съвета за сключване на Споразумение за икономическо партньорство между държавите от КАРИФОРУМ, от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга (05211/2009 – C6-0054/2009 – 2008/0061(AVC)),
- препоръка (A6-0144/2009) от г-жа Mann, от името на комисията по международна търговия, относно предложението за решение на Съвета за сключване на Етапно споразумение за икономическо партньорство между Кот д'Ивоар, от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга (05535/2009 – C6-0064/2009 – 2008/0136 (AVC)),
- въпрос, изискващ устен отговор, зададен от г-н Markov и г-н Martin, от името на комисията по международна търговия, към Съвета, относно Споразумението за икономическо партньорство между държавите от КАРИФОРУМ, от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга (O-0033/2009 – B6-0203/2009),
- въпрос, изискващ устен отговор, зададен от г-н Markov и г-н Martin, от името на комисията по международна търговия, към Комисията, относно Споразумението за икономическо партньорство между държавите от КАРИФОРУМ, от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга (O-0034/2009 – B6-0204/2009),
- въпрос, изискващ устен отговор, зададен от г-н Markov и г-жа Mann, от името на комисията по международна търговия, към Съвета, относно Етапното споразумение за икономическо партньорство между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Република Кот д'Ивоар, от друга (O-0047/2009 – B6-0217/2009),
- въпрос, изискващ устен отговор, зададен от г-н Markov и г-жа Mann, от името на комисията по международна търговия, към Комисията, относно Етапното споразумение за икономическо партньорство между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Република Кот д'Ивоар, от друга (O-0048/2009 – B6-0218/2009),
- въпрос, изискващ устен отговор, зададен от г-н Markov и г-н Fjellner, от името на комисията по международна търговия, към Съвета, относно Етапното споразумение за икономическо партньорство между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Гана, от друга (O-0035/2009 – B6-0205/2009),
- въпрос, изискващ устен отговор, зададен от г-н Markov и г-н Fjellner, от името на комисията по международна търговия, към Комисията, относно Етапното споразумение за икономическо партньорство между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Гана, от друга (O-0036/2009 – B6-0206/2009),
- въпрос, изискващ устен отговор, зададен от г-н Markov и г-н Ford, от името на комисията по международна търговия, към Съвета, относно Временното споразумение за икономическо партньорство (СИП) между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския регион, от друга страна (O-0037/2009 – B6-0207/2009),
- въпрос, изискващ устен отговор, зададен от г-н Markov и г-н Ford, от името на комисията по международна търговия, към Комисията, относно Временното споразумение за икономическо партньорство (СИП) между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския регион, от друга страна (O-0038/2009 – B6-0208/2009),
- въпрос, изискващ устен отговор, зададен от г-н Markov и г-н Sturdy, от името на комисията по международна търговия, към Съвета, относно Междинното споразумение за икономическо партньорство между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и държавите от Южноафриканската общност за развитие, страни по СИП, от друга (O-0039/2009 – B6-0209/2009),
- въпрос, изискващ устен отговор, зададен от г-н Markov и г-н Sturdy, от името на комисията по международна търговия, към Комисията, относно Междинното споразумение за икономическо партньорство между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и държавите от Южноафриканската общност за развитие, страни по СИП, от друга (O-0040/2009 – B6-0210/2009),
- въпрос, изискващ устен отговор, зададен от г-н Markov и г-н Caspary, от името на комисията по международна търговия, към Съвета, относно Временното споразумение, с което се установява рамка на Споразумение за икономическо партньорство между източните и южните африкански държави, от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга (O-0041/2009 – B6-0211/2009),

– въпрос, изискващ устен отговор, зададен от г-н Markov и г-н Caspary, от името на комисията по международна търговия, към Комисията, относно Временното споразумение, с което се установява рамка на Споразумение за икономическо партньорство между източните и южните африкански държави, от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга (О-0042/2009 – В6-0212/2009),

– въпрос, изискващ устен отговор, зададен от г-н Markov, от името на комисията по международна търговия, към Съвета, относно Споразумението, с което се установява рамка за споразумение за икономическо партньорство между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и държавите партньорки от Източноафриканската общност, от друга (О-0043/2009 – В6-0213/2009),

– въпрос, изискващ устен отговор, зададен от г-н Markov, от името на комисията по международна търговия, към Комисията, относно Споразумението, с което се установява рамка за споразумение за икономическо партньорство между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и държавите партньорки от Източноафриканската общност, от друга (О-0044/2009 – В6-0214/2009),

– въпрос, изискващ устен отговор, зададен от г-н Markov и г-н Arif, от името на комисията по международна търговия, към Съвета, относно Етапното споразумение за икономическо партньорство между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Централна Африка, от друга (О-0045/2009 – В6-0215/2009),

– въпрос, изискващ устен отговор, зададен от г-н Markov и г-н Arif, от името на комисията по международна търговия, към Комисията, относно Етапното споразумение за икономическо партньорство между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Централна Африка, от друга (О-0046/2009 – В6-0216/2009).

David Martin, докладчик. – (EN) Г-н председател, когато пряко участвам в нещо, винаги съм склонен да надценявам важността на даден въпрос, но в конкретния случай не мисля, че бихме могли да изпаднем в такова положение. Тази вечер разглеждаме поредица от споразумения, които биха могли да повлияят на живота, на качеството на живота и здравето буквално на милиони хора в развиващите се страни.

Преди да се насоча към съществуването на моя доклад, искам да отдам дължимото на колегата Glenys Kinnock, която, като съпредседател на Съвместната парламентарна асамблея ЕС-АКТБ, положи най-много усилия, за да се чуят въпросите във връзка със споразуменията за икономическо партньорство (СИП) и влиянието на СИП върху развитието, не само в Парламента, но и като даде гласност на въпросите, свързани с АКТБ, по целия свят. Както мнозина от вас знаят, Glenys напуска след края на мандата на Парламента и мисля, че много ще ни липсва работата, която тя извърши по отношение на АКТБ и по-конкретно на споразуменията за икономическо партньорство.

Споразуменията за икономическо партньорство имат противоречива история в Парламента. Имаше реално напрежение между целите на търговията и на развитието. В някаква степен това напрежение можеше да бъде избегнато, но честно казано, в известен смисъл то е присъщо на естеството на този вид споразумения.

Първо, те ни бяха наложени с решение на Световната търговска организация, а едностранната либерализация, каквато по същество изискваха СИП, не е лесно да бъде договорена.

Второ, изкуственият краен срок, поставен за завършване на пълните и временните СИП означаваше, че преговорите, които трябваше да бъдат между равни, на практика не бяха между равни, защото страните от АКТБ имаха какво да губят, ако сроковете не се спазят.

Най-накрая, като това не е критика, а става въпрос за реалността на преговорите, нашите преговори бяха проведени от търговски експерти. Търговските експерти, поради естеството на работата си, се стремят да договорят най-изгодните условия за Европейския съюз. Те не винаги се стремят да получат най-добър резултат от гледна точка на развитието. Повтарям: това не е критика; това е което те са обучавани да правят. Но такава е реалността на преговорите.

След завършването на преговорите ние, като Парламент, се опитвахме да направим и невъзможното, за да обединим целите на търговията и развитието.

Искам да съсредоточа бележките си като докладчик по споразумението за икономическо партньорство с КАРИФОРУМ, което, разбира се, понастоящем е единственото пълно споразумение за икономическо партньорство. Тъй като това СИП е подписано, ние не можем да променим текста, можем само да кажем „да“ или „не“. Смятам, че ако Комисията и членът на Комисията бъдат в състояние да ни дадат определени уверения и тълкувания на текста, бихме могли през тази седмица да дадем одобрението си за СИП с КАРИФОРУМ.

Един от героите на писателя Луис Карол, Хъмпти Дъмпти, казва с презрителен тон: „Когато аз употребявам някоя дума [...] тя означава точно това, което аз решавам да означава, ни повече, ни по-малко.“ Честно казано, до неотдавна опитите да бъдат разбрани някои от формулировките в СИП с КАРИФОРУМ бяха нещо подобно: да се внесе яснота какво всъщност означава текстът не винаги беше лесно.

Бих искал днес да чуя уверенията на члена на Комисията по редица въпроси.

Първо, че клаузата за преразглеждане в споразумението е наистина клауза за преразглеждане и че ще се приема сериозно от Комисията: че ние ще разглеждаме приоритетите на развитието, като ограничаване на бедността, устойчиво развитие, стопанска диверсификация и принос за постигане на Целите на хилядолетието за развитие на петгодишния етап, за да се гарантира, че СИП ще действат в интерес на всички тези приоритети, а не срещу тях.

Второ, бих искал да чуя уверения от члена на Комисията относно финансирането на споразуменията за икономическо партньорство. Изчисленията показват, че за страните от КАРИФОРУМ има около 580 милиона EUR от съществуващия Европейски фонд за развитие и за други рамкови финансови периоди до 2013 г. По мое мнение, като разбира се аз не съм експерт в тази област, това би трябвало да е достатъчно, за да бъдат изпълнени изискванията на споразуменията за икономическо партньорство, ако последните бъдат правилно програмирани, ако всички средства бъдат изразходвани и ако бъдат отчетени приоритетите на карибските страни по отношение на това, къде следва да бъдат насочени средствата. Освен това трябва да направим необходимото държавите-членки да предоставят своя дял от сумата от 2 милиарда EUR, която бе обещана като „помощ за търговията“ за всички развиващи се страни. Трябва също да мислим и за положението след 2013 г.; за това Комисията не може да ни даде уверения, тъй като това е въпрос от компетенциите на Парламента и Съвета, но трябва да си даваме сметка, че средствата свършват, че задълженията свършват след 2013 г.

Третото уверение, което желая да чуя, е относно статута на „най-облагодетелствана нация“ (НОН). И преди съм казвал на члена на Комисията, че напълно разбирам, че Европейският съюз следва да настоява за абсолютно същите условия и режим, които страните от Карибския регион предоставят на Съединените американски щати или на други големи развити страни. Но не следва да се позоваваме на клаузата за НОН, ако страните от Карибския регион сключат по-благоприятна договореност, да речем, с група африкански страни.

Четвърто, и тук смятам да приключа, що се отнася до достъпа до лекарства, необходими са ни уверения, че нищо от споразумението с КАРИФОРУМ няма да постави под заплаха прилагането на механизма на споразумението ТРИПС (Споразумение за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуална собственост) – механизмът не следва да се поставя под съмнение.

Искам да чуя тези уверения от члена на Комисията но, дори и преди да съм ги чул, искам да приключа като кажа, че категорично считам, че членът на Комисията е променила тона и естеството на обсъждането на споразуменията за икономическо партньорство и й отдавам дължимото за работата, която вече е извършила в тази област.

Erika Mann, докладчик. – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, споразумението с Кот д'Ивоар е това, за което сега трябва да гласуваме да приемем. Имаме възможност само да гласуваме „за“ или „против“. Надявам се един ден това да се промени и Парламентът също да има възможност да участва в преговорите по мандата.

Това малко усложнява нещата. Има две разлики в сравнение със споразумението с Карифорум. Преди всичко, имаме работа с правителство, което не е демократично избрано. На второ място, пред нас е временно споразумение, което на първо време служи да осигури само запазването на старите преференции. Цялостното споразумение няма да бъде договорено още известно време.

Това, което искам да чуя от члена на Комисията Катрин Аштън, са уверения по редица въпроси, за които знам, че ще бъдат изключително важни за Кот д'Ивоар. През последната събота и неделя отново участвах в преговори, от които стана съвсем ясно, че трябва да се очакват уверения от Комисията, което изцяло съвпада с уверенията, които членът на Комисията даде в случая с Южноафриканската общност за развитие (SADC). Поради това, моля, позволете ми да изброя някои от най-важните точки.

Първата е свързана със значителната гъвкавост. Гъвкавостта следва да обхваща следните елементи. Първо, включването на клауза за преразглеждане, която да предвижда не петгодишен срок, а такава, при която да може във всеки момент да има преразглеждане с относително кратко предизвестие. Второ, чувствителни въпроси следва да се обсъждат, само когато страната изрично пожелае това. В частност, това се отнася за темите от Сингапур, но естествено и за въпроса как да бъде интегрирано Споразумението относно свързаните

с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост (Споразумението ТРИПС), както и за други подобни въпроси.

Трето, стои въпросът за приемане на регионалните различия, когато бъдат проведени следващи преговори за регионално споразумение. Кот д'Ивоар е изправена пред особен проблем поради факта, че понастоящем споразумението е в процес на договоряне и ще бъде подписано в изолация, докато замисълът в бъдеще е да се договори регионално споразумение.

Четвърто, важно е във всеки етап на новите преговори да бъде възможно да се повдигат въпроси, които остават за решаване на настоящия етап, и те да бъдат одобрени от Комисията.

В този контекст, г-жо член на Комисията, необходимо е всъщност само концесиите, вече предоставени на Южноафриканската общност за развитие, да бъдат предоставени и на Кот д'Ивоар. Това действие би увеличило вероятността за съответен положителен отговор от Парламента. Просто ние сме много загрижени и това е загриженост, изказана и от много неправителствени организации, че особено в случая с Кот д'Ивоар Комисията изглеждаше относително малко склонна към гъвкавост и поради това гореспоменатите въпроси не бяха взети под внимание при преминаването от временното към цялостното споразумение. Една отстъпка следователно би била особено полезна и би ни позволила да одобрим споразумението.

Нещо повече, от разговорите си с представителите на Кот д'Ивоар разбрах, че те са силно загрижени, че техническата помощ няма да последва достатъчно бързо и че в този случай също не всички техни искания са били взети под внимание. Както разбирам, те имат особен интерес Комисията и международните организации, които им оказват помощ, да им предоставят достъп за малките и средни предприятия, с което те реално да се възползват от достъпа до европейския пазар. Те са изключително предпазливи, когато преговорите засегнат тези теми от Сингапур, дори когато ги обсъждат и имат желание да им помогнем да изградят схващане как обществените блага могат да се използват за обществото. Освен това са особено заинтересовани ние да им предоставим помощ по въпроси, свързани с техническите стандарти, тъй като за тях те често се явяват реални пречки пред търговията.

Заклучителната ми бележка е свързана с точката за Парламента. Както вече споменах, имаме възможност само да гласуваме „за“ или „против“ и това очевидно налага относително значими ограничения върху степента, в която Парламентът е в състояние да сътрудничи при оформянето на вота. Искам изрично да ви напомня и вие ще видите това също отразено във вашите текстове, че възможното одобрение на временното споразумение не означава, че по необходимост ще гласуваме автоматично и в подкрепа на цялостното споразумение. Всъщност, в рамките на процедурата по наблюдение, ние желаем изрично да бъдем включени в продължаващите преговори, така че до известна степен, доколкото е в нашите права, да може да следим развитието по точките, които току-що повдигнах.

Накрая, искам да Ви помоля да ни кажете няколко думи относно това до каква степен несъстоятелното се Споразумение от Доха би имало особено отрицателни последици за Кот д'Ивоар, по-специално що се отнася до бананите.

Helmuth Markov, автор. – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, г-н Солана, в това разискване ние не просто обсъждаме пакет от шестнадесет въпроса с искане за устен отговор към Съвета и Комисията, осем резолюции и два доклада в рамките на процедурата на съвместно вземане на решение, но също и 79 развиващи се страни, с които ЕС подновява търговските си отношения и взаимно сътрудничество. Търговията и сътрудничеството са важни средства в борбата срещу бедността, както и за изграждане на по-стабилни и икономическо и социално отношение национални икономики. Преди всичко този процес включва оказване на подкрепа за създаването на инфраструктура, за здравеопазването, хранителната сигурност, функциониращата социална система, образованието и културния обмен.

В миналото търговските ни отношения със страните от АКТЬ (Африка, Карибските острови и Тихоокеанския басейн) се основаваха на система от нересипрочни търговски преференции, която позволяваше за повечето продукти, произвеждани в държавите от АКТЬ, безмитен достъп до общия пазар. През 2000 г. бе договорено до края на 2007 г. да се изработи ново споразумение за партньорство. Съгласно това ново споразумение едностранните търговски преференции трябваше да бъдат заместени от съвместими с правилата на Световната търговска организация споразумения, целящи да намалят и в крайна сметка да премахнат бедността, както и да насърчат устойчивото развитие, регионална интеграция, икономическо сътрудничество и добро управление, съдействие на страните от АКТЬ за развитие на техния икономически потенциал и постепенното им интегриране в световната икономика. В допълнение към това, производственият капацитет на тези страни трябваше да бъде разширен и да бъдат взети мерки с цел улесняване на частната инициатива и инвестиции.

Икономическите споразумения пред нас, особено временните споразумения за икономическо партньорство (СИП) или споразуменията „само за стоки“, са най-вече търговски споразумения, тъй като над 90 % или повече от това, което те третира, са въпроси, свързани с достъпа до пазара и други области на търговията. Целта им е поэтапна либерализация на търговията между ЕС и региони партньори или отделни държави.

Какви видове проблеми бяха поставени на вниманието ни в хода на преговорите?

Преди всичко, изглежда доста неясно дали сроковете бяха достатъчни. Разбира се, Комисията бе в добра позиция. Тя бе в състояние да води преговорите, да свика гласуване и да включи държавите-членки. Представете се обаче на мястото на един от преговарящите партньори от другата страна. Бяха ли наистина преговорите водени успоредно, така че съответните консултации да могат да се проведат между гражданското общество и парламента в тези страни?

Имаше много критики към съдържанието. На първо място, макар да имаше и други експертни мнения, Комисията разбираше съвместимостта с правилата на Световната търговска организация като означаваща 80 % намаление на митата през следващите 15 години. Дори и ако ангажиментите за либерализация са по начало асиметрични като мерки, предприети за либерализация, резултатът ще бъде отворен пазар от двете страни – нещо, което ЕС лесно може да си позволи. Износът от страните от АКТБ ще се яви само малък процент от вноса на ЕС.

За страните от АКТБ премахването на митата води до загуба на постъпления от тях и загуба на средства, необходими за неотложни държавни инвестиции в инфраструктурата, социалната сфера, подкрепа на икономическото развитие и подобряване на административния капацитет. Нещо повече, това означава забавяне на ръста на националната икономика и поради това продължаваща зависимост от износа от развитите страни. Това е вярно също толкова за храните, колкото и за промишлените стоки и, в крайна сметка, води до порочен кръг. Растящите цени на храните в страните от АКТБ са безспорно доказателство за този ефект. Често задавам следния въпрос: ако 50 години нересипрочни търговски отношения не насърчиха някакво, дори и далеч не достатъчно развитие, как това би могло да бъде постигнато чрез взаимно отваряне на пазарите?

Друг сериозен проблем, който ще бъде изострен от предлаганото споразумение, са отношенията между регионите и страните партньори. В рамките на Източноевропейската общност, аз съм лично отговорен за съответното предложение за резолюция, проблемът с вътрешните мита може да е по-малко значим, тъй като е налице митнически съюз, но търговските отношения между съседните страни може да станат по-трудни вследствие на различните степени на либерализация. В този случай има, разбира се, много проблеми, които са свързани с наредбите в страната на произход. Има сериозни опасения във връзка с преговорите за цялостни СИП. Те отразяват определени противоречия в рамките на блокирания кръг преговори от Доха. Много държави не мислят, че са в състояние да либерализират пазарите си на услуги, инвестиции и обществени поръчки и да ги отворят за световна конкуренция. Това не е изцяло управляемо или дори желателно в рамките на самата Европейска общност. Колкото до липсата на контролни механизми за финансовите пазари, тук не е необходимо да навлизаме в повече подробности.

Сериозни критики бяха и се отправят по отношение прозрачността на самите преговори, т.е. степента, до която парламентите и гражданското общество са били въввлечени в процеса. Най-накрая, въпроси има и относно режим 4. Ако стоките ще се движат свободно, не трябва ли това да бъде позволено и на хората? В този контекст нашата комисия формулира въпроси, които, независимо откъде идват, винаги стигат до едни и същи теми.

Какви мерки за финансова, техническа и административна подкрепа са предвидени в рамките на възстановяването на партньорствата в търговията и развитието? Ще бъде ли гъвкава Комисията в хода на продължаващите преговори и ще вземе ли под внимание нуждите на регионите партньори, в частност по отношение улесняване на митата при износ за целите на развитието, защитата на новосъздадени производства, осигуряване свободата на движение на служители и специална защита за системата за обществени поръчки? Освен това, готова ли е Комисията да преосмисли позицията си по защитата на правата върху интелектуалната собственост, от гледна точка запазване на биологичното разнообразие и трансфера на знания и за да се гарантира медицинско обслужване на разумни цени в по-бедните страни? Готови ли са Съветът и Комисията да предоставят на Парламента и гражданското общество адекватна информация относно възможностите за участието им? Накрая, има ли готовност за ревизиране на договореното споразумение, ако се окаже, че някои точки имат отрицателно влияние върху развитието в страните от АКТБ?

Позволете ми накрая да направя една кратка лична бележка. Вече от две години и половина съм председател на комисията по международна търговия. Тъй като не се кандидатирам отново за този пост, искам да се възползвам от възможността много, много да благодаря на моя секретариат, г-н Rodas и особено г-жа Prižbaj,

за тяхната огромна подкрепа, а също и да благодаря на моите колеги. Сътрудничеството бе успешно и мисля, че постигнахме много. Би било чудесно, ако можем да постигнем успех и със СИП. Искам да пожелаая на всички, които остават тук, всичко най-добро през новия парламентарен мандат. Всъщност много се надявам, че търговията ще започне да играе по-голяма роля в Парламента. Много ви благодаря.

Christofer Fjellner, автор. – (SV) Г-н председател, много се радвам, че можем да проведем това разискване днес. В тези времена на засилен протекционизъм и когато бедността се разраства, вместо да намалява, за нас е особено важно да запазим отворена търговията между Европа и някои от най-бедните страни в света. По същество това е основната цел на временните споразумения. Споразуменията за икономическо партньорство (СИП) целят да гарантират, че търговията и развитието в някои от най-бедните страни в света ще продължат.

Тези страни са заплашени да бъдат засегнати най-силно със задълбочаването на световната рецесия, а протекционистката оръжейна надпревара изглежда на път да се засили. Поради това не мога да разбера някои от критиките, които бяха изказани. Някои хора твърдят, че тези споразумения отиват твърде далеч и че са прекалено обхватни. Други критици предпочитат да говорят за загубата на приходите от мита, вместо за потенциала за нова търговия. Аз мисля обратното, че ние трябва да сме доволни, че сме постигнали толкова много. Не смятам, че има присъщо противоречие между търговията и развитието, както някои оратори твърдят. Точно обратното: търговията води до развитие, митата водят до бедност.

Аз отговарях за временното споразумение с Гана. Признавам, преди всичко, че то има някои слабости, като продължаващото налагане на мита от ЕС върху ориза и захарта в рамките на преходен период, но по същество то е едно много добро споразумение. Затова за нас е важно да се гарантира, че споразумението ще се подпише възможно най-скоро. Президентските избори в Гана по-рано бяха пречка, но сега искам да призова новия президент на страната, г-н Джон Ата Милс, да подпише временното споразумение. Надявам се също, че ние в ЕС няма да пропуснем да подпишем споразумението, което договорихме. Неприемливо е това да отнема толкова време и е особено неприемливо това да отнема толкова време поради неспособността на службата за преводи в Съвета да работи адекватно.

Ползвам се от възможността да призова всички ви да подкрепите споразумението. В тези несигурни времена светът има нужда от повече, а не от по-малко търговия.

Daniel Caspary, автор. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, от моята позиция споразуменията, подписани между икономическите партньори, са от жизнено значение за осигуряването на търговските отношения с африканските, карибски и тихоокеански страни. Сътрудничеството е в интерес както на Европейския съюз, така и на тези страни. Трябва без отлагане да избегнем предоставянето на африканските страни на помощ за развитие, както сме правили през последните 50 или 60 години. Трябва най-накрая да позволим на тези страни да се освободят и психически, така че да могат да вземат бъдещето си в свои ръце и да могат да създадат благосъстояние сами, както направиха други региони в света през последните няколко десетилетия.

В този случай търговията може да даде отличен принос. Имам предвид, от една страна, търговията между Европейския съюз и тези страни, но също така имам предвид най-вече търговията между самите тези страни, а именно, с другите развиващи се страни. Сигурен съм, че е напълно възможно да се наложи да окажем определен натиск върху правителствата и държавите да премахнат изключително високите си митнически тарифи в много области, за да се създадат необходимите условия за икономически растеж в този регион.

Защо трябва да направим това? Тези държави имат спешна нужда от рамкови условия, които да позволят на хората да създадат свое собствено благосъстояние. В разговорите ми с представители от тези страни често оставах с впечатлението, че те бяха благодарни, защото ние, като Европейски съюз, упражняваме натиск в редица области и че повдигаме искания в много области и принуждаваме националните правителства да постигат малко по малко напредък по отношение на икономическата политика.

Бих се радвал да не изпускаме от поглед тази гледна точка през идните седмици и месеци и особено в хода на преговорите, така че да се разглеждат не само законните желания на правителствата, а също, в един или друг момент, и нашите законни искания да бъдат защитени и ние да представяме законните искания на народите от тези страни.

В тази връзка, надявам се преговорите ни да бъдат плодотворни.

Kader Arif, автор. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, в това продължително разискване тук днес бих искал да отделя малко време, ако ми позволите, за да осмислим пътя, който сме изминали до момента.

Да си припомним първоначалните позиции на някои от членовете на Парламента пред лицето на растящата загриженост в африканските, карибски и тихоокеански страни (АКТБ), пред лицето на демонстрациите срещу споразуменията за икономическо партньорство (СИП), пред лицето на предупредителните сигнали от неправителствени организации както от Севера, така и от Юга, когато настоявахме, че приоритетът на тези споразумения трябва да бъде развитието – нещо, което днес изглежда очевидно – тъй като Комисията постоянно го повтаря. По онова време обаче г-н Манделсън рядко се осмеляваше да ни отговори, защото за него това бе най-вече въпрос за стимулиране на търговията, все едно че простото премахване на митническите бариери би по някакъв чудодееен начин донесло развитие.

Някои ни наричаха идеалисти, манипулирани от неправителствените организации, и се обиждаха на исканията ни за средства за защита, регулиране и намеса от държавните органи, но какво се случи? Оказа се, че не сме били безотговорни. Не, правителствата на страните от АКТБ не приеха да продължат преговорите под натиск или заплахи. Не, рисковете, съпътстващи отварянето на търговията, не са състояние на духа, те са реални и ще имат реални и скорошни последици: държавните бюджети ще намалееят поради загубите от приходи от мита, новите производства в селскостопанския сектор ще бъдат отслабени, а сигурността на прехраната на народите им ще бъде изложена на риск.

Ние отдавна изказвахме тези опасения – преди гладните бунтове или финансовата криза. Така че, какво можем да кажем за положението днес? Международният валутен фонд, Световната банка и Обединените нации признават, че развиващите се страни, противно на казаното в началото, ще бъдат сериозно засегнати от световната рецесия.

Жак Диуф, Генерален директор на Организацията на ООН по прехрана и земеделие, наблегна наскоро на това, питайки дали ще имаме смелост да кажем на тези, които наричаме партньори, че сме готови да изхарчим милиарди, за да спасим световната банкова система, но не за да спасим техните хора, които умират от глад.

Искам да бъда напълно откровен, г-жо член на Комисията, и искам да е съвсем ясно. Ако не поемете категоричен и прецизен ангажимент от името на Комисията да ни дадете гаранция, че СИП ще бъдат наистина ориентирани в полза на развитието, аз няма да гласувам в тяхна подкрепа. Думите няма да са достатъчни, нито декларациите за намеренията – такива сме чули вече предостатъчно. Искаме конкретни ангажименти и искам да ги изброя един по един. СИП няма да бъдат задоволителни споразумения, освен ако насърчават регионалната интеграция и спомагат за развитието в страните от АКТБ и за постигането на Целите на хилядолетието за развитие.

Когато призоваваме за насърчаване на регионалната интеграция, това трябва да бъде претворено в практически дела. Например в Централна Африка Камерун бе критикуван, да не кажем категорично осъждан, от съседите си, защото подписа временното споразумение с Европейския съюз. Отбелязвам, че от осемте страни в региона пет са най-слабо развити страни, ще рече страни, които автоматично и изцяло в съответствие с правилата на Световната търговска организация имат свободен достъп до европейския пазар за износ без никакви изисквания за насрещни търговски концесии. Мога напълно да разбера опасенията им, когато Комисията иска от тях да се отворят на 80 % от европейския износ.

Следователно, ако членът на Комисията поеме ангажимент за насърчаване на регионалната интеграция, ако тя поеме ангажимент за по-голяма гъвкавост, така че да бъдат отчетени различните равнища на развитие на нашите партньори, може би тя би могла да ни каже защо не приема предложението за 71 % либерализация, направено от Централна Африка?

Втората основна тема, по която очакваме отговор, е свързана с темите от Сингапур. Те не могат да бъдат налагани в преговорите против волята на страните партньори. По тази точка искам особено да наблегна на обществените поръчки. Разбира се, трябва да има прозрачност – винаги ще отстоявам това – но можем ли да лишим партньорите си от АКТБ от съществен инструмент на техния суверенитет в подкрепата на тяхната промишленост и техните местни услуги, като им налагаме либерализация на обществените поръчки?

Третата точка са услугите. В разговорите ни за СИП с Камерун Комисията отново и отново подчертаваше, че нашите партньори искали да преговарят по услугите. Това може да е вярно но, при все това, пазете се от онези, които биха използвали такъв аргумент, за да наложат либерализация на услугите на всички региони и всички страни и особено за оправдаване на либерализацията на обществените услуги. Г-жо член на Комисията, очаквам от Вас твърд ангажимент, че обществените услуги ще останат извън обхвата на преговорите във всички региони. Ние знаем, че загубата на приходи от митниците ще доведе до намаляване на бюджетите на нашите партньори. Ако приходите намалееят, първите сектори, които ще пострадат, ще са сектори като образование, здравеопазване или науката. Следователно би било неприемливо за правителствата от АКТБ в този контекст да изгубят контрол върху обществените си услуги и призовавам члена на Комисията да ни даде категоричните си уверения по тези въпроси.

Четвъртата точка, като това вече бе споменато, е че сигурността на прехраната трябва да бъде защитена. Това включва не само въвеждане на адекватни предпазни мерки, но също и даване възможност на нашите партньори да поддържат износа си, с цел да останат конкурентоспособни на световните пазари. Знам, че има известно положително развитие в тази насока в региона на Южноафриканската общност за развитие. Готова ли е Комисията да предложи подобни мерки в други региони?

Последната точка е, че сме наясно, че подобряването на икономиките на страните от АКТБ ще изисква огромен финансов ангажимент от Европейския съюз както за защита на проходащите производства от отрицателните последици на либерализацията, така и за развитие на конкурентоспособността на икономиките на нашите партньори. За съжаление, противно на повтаряните препоръки на нашата политическа група, като основен източник за финансиране на СИП ще служи Европейският фонд за развитие. Знаем, че в миналото Комисията не се отличил особено по начина, по който използва тези средства, и поради това трябва да наблегна колко важно е тези средства да се използват бързо и в съответствие с приоритетите на нашите партньори.

Накрая, г-жо член на Комисията, тези споразумения ще са образът, с който Европейският съюз ще се представи пред останалия свят, образът, с който Европейският съюз ще се представи пред най-бедните страни в света.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа ROURE

Заместник-председател

Glyn Ford, автор. – (EN) Г-жо председател, ще ми позволите ли най-напред да се извиня на члена на Комисията и на колегите докладчици, че пропуснах разискването до преди последните около пет минути? Бях забавен при придвижването си дотук и успях да пристигна едва в последния момент. Надявам се да не повтарям неща, казани от други, или поне не прекалено много. Мога ли да ги помоля да имат предвид извинението ми в тази връзка?

Всъщност вземам думата по два въпроса: говоря като докладчик относно Временното споразумение за икономическо партньорство между ЕО и държавите от Тихоокеанския регион и като докладчик в сянка от името на групата на социалистите относно Временното споразумение за икономическо партньорство между ЕО и държавите от Източна и Южна Африка.

Цялото разискване, което провеждаме тази вечер, не бе предизвикано от решение на Европейската комисия или Европейския съюз, че желаем нови търговски отношения със страните от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, а от решение – вече отпреди десетилетие или повече – на Световната търговска организация (СТО), че ние несправедливо дискриминираме в полза на едни развиващи се страни за сметка на други. Някои хора казаха, че то трябва да бъде само за развитие – аз силно подкрепям това – но трябва да имаме предвид, че едно от основните изисквания е всъщност да направим споразуменията си с тези страни съвместими с правилата на СТО. Така че трябва да го направим; това първо.

В добавка към съвместимостта с правилата на СТО ние трябва да направим каквото можем, за да опитаме да подобрим положението на тези различни регионални блокове и да опитаме да се занимаем с конкретните ситуации, пред които те всъщност са изправени. По отношение на Тихоокеанския регион, за който съм докладчик, имаме пред нас колекция от 14 – плюс една, ако включите и Източен Тимор – много малки национални държави. Една от тях всъщност е най-малката страна в света с население точно един милион пъти по-малко от това на Китай – Науру. Но дори и най-големите са всъщност относително малки и трябва да вземем това предвид при определяне на условията и исканията, които ще им поставим. Трябва да осигурим наличие на достатъчни преходни периоди за малките и средни предприятия защото, честно казано, освен някои мини предприятия в Папуа Нова Гвинея, те всички са малки и средни предприятия. Трябва да направим, каквото можем за регионалната търговия и в частност да вземем под внимание специалните отношения, които страните от Тихоокеанския регион имат с Австралия и Нова Зеландия.

Само две от 14-те реално са заявили готовност за временно споразумение. Обаче, както знам от посещението си в Порт Морсби за последната среща на АКТБ, има и други тихоокеански страни, които биха искали да подпишат цялостно споразумение, стига то да отговаря на изискванията им, което обяснява защо, в моя случай, аз всъщност подкрепям временното споразумение. Това е посланието, което получих от правителствата на Папуа-Нова Гвинея и Фиджи. Не че те са напълно щастливи – има въпроси, които те биха искали да предоговорят – но по тяхно мнение отговорът е изразяване на готовност и приемане на временно споразумение като стъпка към окончателно споразумение, което да бъде по-благоприятно за развитието и да позволи повече от страните от Тихоокеанския регион реално да се ангажират.

Трябва също да разгледаме редица специфични въпроси, които важат по-конкретно за Папуа-Нова Гвинея, Фиджи и другите в Тихоокеанския регион, но могат да имат отношение към някои други от тези споразумения. Трябва да разгледаме преговорите по правата върху интелектуалната собственост, които обхващат не само западните технологични изделия, а и традиционните знания; трябва да осигурим прозрачност на държавните поръчки с откритост за договори с Европа, включена в момент, подходящ за нуждите на националните държави от Тихоокеанския регион; трябва да разгледаме в случая с Тихоокеанския регион по-специално издаването на работни визи в Европейския съюз за граждани на тихоокеанските острови за периоди от поне 24 месеца, за да им се позволи да работят – не в по-квалифицираните професии, а вероятно като надомни гледачи и подобни занятия.

Може ли да се каже по отношение на Източна и Западна Африка, че много от тези въпроси биха важали и там? По-конкретно искам да благодаря на г-н Caspary за работата му заедно с мен по тези теми, а за Тихоокеанския регион искам да отбележа работата на г-н Audy.

Но по отношение на Източна и Южна Африка трябва по-конкретно да разгледаме въпросите на доброто управление. Това включва Зимбабве. Аз не виждам проблем за едно временно споразумение, но мисля, че Парламентът трудно би приел едно окончателно споразумение, освен ако има ясна пътна карта в случая на Зимбабве, показваща как ще се стигне до установяване на истински демократичен режим там, който да съумее да намери някакъв изход от трудностите, които страната изпитва в момента.

Последната бележка, която искам да направя във връзка с Източна и Южна Африка, освен да подкрепя доклада на г-н Caspary – с някои от измененията, които бяха предложени – е да спомена положението в архипелага Чагос. Той фигурира там, защото внесох изменение, което бе прието. Обикновено при този вид споразумения ние реално се консултираме със съседните страни и територии. Архипелагът Чагос е в средната част на този регион: Сейшелски острови–Мавриций–Мадагаскар. Тези хора понастоящем са бежанци на Сейшелските острови и се надявам, че ние ще се консултираме с тях в периода от настоящия момент до евентуалното сключване на окончателно споразумение относно какво би било отражението върху тях и тяхната територия, ако получат правото да се върнат.

Jan Kohout, *действащ председател на Съвета*. – (CS) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, искам да започна най-напред с благодарност към Парламента за възможността да се обърна към заседанието в този възлов момент по въпрос, който е безспорно така чувствителен, както са Споразуменията за икономическо партньорство.

Искам също да изразя благодарност за много положителната роля, която Парламентът изигра в процеса на преговорите чрез политическите разисквания. По-конкретно приветствам комисията по международна търговия и комисията по развитие за неуморната им работа и им благодаря за неотслабващия им интерес към дискусиите.

СИП винаги са били важен приоритет за министерствата на развитието на техните заседания в рамките на Съвета по общи въпроси и външни отношения. В последните години почти всички такива заседания включваха дискусии с Комисията по изпълнението на мандата на Съвета относно СИП, като често се стигаше до приемане на заключения. Когато чешкото председателство представи програмата си на Парламента през януари, ние казахме, че това е период от възлово значение, и обещахме да положим максимум усилия, за да осигурим по-нататъшен напредък. Възползвахме се от възможността да отговорим на много различни въпроси и посветихме доста усилия на цял кръг от теми. Продължаваме да разглеждаме сътрудничеството и конструктивната дискусия между институциите като най-добър начин за замисляне и разработване на правилните политики.

Развитите и развиващите се страни са изправени пред безпрецедентна финансова и икономическа криза, която засегна целия свят. Запитани как кризата засяга икономиките им, развиващите се страни отговарят, че тя е довела до спад в търговията, водещ до по-нисък икономически растеж, ограничения на производството и по-висока безработица. Спадът в търговията и загубата на експортните пазари, установени с дългогодишни усилия, са много болезнени за развиващите се икономики и за условията на живот и благоденствието на техните жители.

При тези обстоятелства трябва да използваме всяка възможност в контекста на нашия отговор на световната икономическа криза, за да направим търговията движеща сила за устойчиво развитие. СИП служат на тази цел. Чрез постепенна регионална интеграция те дават възможност за регионална търговия и разширяване на достъпа без мита и квоти до нашия голям пазар, което позволява по-голям обем на търговията с ЕС. Така СИП действат по начин, който отговаря на правилата на СТО. Този фактор е един важен правен аспект, който

разграничава СИП от предишните търговски преференции, които се прилагаха съгласно конвенцията от Котону и които бяха вредни за търговията между страните от АКТБ и ЕС, и доведоха до значителна несигурност.

Несигурността е противоположност на доверието. Несигурността гони инвестициите, докато доверието ги привлича. Всички знаем, че развиващите се страни изпитаха рязък спад на инвестициите след началото на сегашната криза. В днешния несигурен свят СИП могат да дадат малко правна сигурност и доверие, което да помогне за икономическото обновление. Тези споразумения не са панацея, но те се явяват положителен инструмент, който може да се използва в съчетание с други инструменти.

През последните месеци е публикувана поредица от обвързващи доклади, описващи как икономическата криза може да блокира напредъка към постигането на Целите на хилядолетието за развитие в много региони. Това би трябвало силно да ни безпокои. СИП използват всичката гъвкавост, която се допуска от правилата на СТО, за да се подпомогне развитието. Те осигуряват за партньорите ни в страните от АКТБ незабавно и асиметрично отваряне на пазарите с дълги преходни периоди, изключения и редовен контрол и също така съдържат ангажменти за политически реформи. ЕС в същото време се задължи да не остави партньорите си да се борят сами с това предизвикателство. За прилагането на тези споразумения ние също предоставяме специално пригодена финансова подкрепа.

Радвам се, че напоследък имаме съживяване на интереса към по-голям диалог относно СИП и от страна на ЕС, и на страните от АКТБ. Искам да използвам тази възможност да благодаря на члена на Комисията г-жа Аштън за нейните усилия и за важността, която тя придаде на изслушването на мненията на нашите партньори от страните от АКТБ. След очертаване на нейния подход към СИП пред Парламента през миналия октомври и пред Съвета през ноември, имаше засилване на контактите с нашите политически партньори в различните региони на АКТБ. Сега се отбелязва значителен напредък в преговорите с различните региони. Всеки регион има свои характеристики и напредва със свое темпо. В идните месеци трябва да имаме по-ясна картина на основата на всички тези преговори.

На мнение съм, че Европейският парламент ще подкрепи СИП с държавите от Карифорум и временното СИП с Кот д'Ивоар. Това ще изпрати насърчаващ сигнал на всички страни от АКТБ. За тях то ще се яви доказателство, че търпението при преговорите носи резултати, които са приемливи и изгодни и за двете страни. Това ще покаже също, че партньорството ЕС-АКТБ е способно да реагира на нови предизвикателства, били те от правно, икономическо или политическо естество. В този момент на безпокойство всяко ново международно споразумение се явява по-силно партньорство и нова надежда за бъдещето. Подписването на споразуменията ще изпрати достойно политическо послание, което може би ще допринесе с нещо за предстоящата среща на двата съвместни органа на ЕС-АКТБ: Съвместната парламентарна асамблея, която ще се проведе в началото на април в Прага, и Съвместният съвет на министрите – в края на май в Брюксел.

ЕС трябва да продължи да подкрепя партньорите си, а това означава не само региона Карифорум, който маркира пътя, подписвайки първото всеобхватно СИП, но и тези страни и региони, които са предприели първи стъпки и трябва да бъдат насърчени да продължат. Сред тях е Кот д'Ивоар, чието временно СИП също чака одобрението на Парламента. Други СИП са в процес на подготовка. Комисията работи усилено за създаване на условия за страните партньори, които да им позволят да седнат заедно и да очертаят курса към всеобхватни регионални споразумения. Съветът винаги подчертава пред Комисията и партньорите, че тези споразумения са инструмент на развитието и че предимствата за развитието могат да бъдат използвани изцяло само чрез всеобхватни регионални споразумения.

Общият политически и икономически контекст, в който Парламентът е поканен да одобри СИП с Карифорум и временното СИП с Кот д'Ивоар, е важен, но Парламентът при все това поиска от Съвета и Комисията редица конкретни обяснения. Тази стъпка е съществена и законна част от процеса и аз се опитвам да дам възможно най-пълнен отговор на въпросите, които са в моята сфера на задължения. Знам, че пред члена на Комисията г-жа Аштън са били повдигнати други въпроси, на които тя е готова да отговори. Бих искал да започна като разгледам някои от темите, които бяха упоменати.

Една от темите, които повдигнахте, бе въпросът дали, кога и до каква степен ще се провеждат прегледи на СИП с държавите от Карифорум. И Съветът, и групата от АКТБ изцяло споделят загрижеността по този въпрос. Мога да потвърдя, че всеобхватни прегледи на СИП ще се провеждат не по-късно от пет години след датата, на която са били подписани, а това е октомври миналата година. Прегледите ще бъдат, разбира се, в допълнение към текущото наблюдение на изпълнението на тези споразумения, както е посочено в член 5. Тези прегледи са задължителни според условията на споразуменията и те са една от задачите на смесените органи, включително парламентарните и консултативни комитети. Оценките на въздействието ще се провеждат в рамките на прегледите и ще включват разходите и последиците от прилагането на споразуменията. Ако СИП бъде изменено по някакъв начин или ако има промени в начина на прилагането им, участието на парламентите

е гарантирано, било то по законите на страните, подписали СИП, или в рамките на парламентарните комитети, създадени на основание на СИП.

Вторият въпрос, от който Парламентът е заинтересован, е за съпътстващите финансови мерки, поискани от регионите от АКТЬ, и особено нашите задължения да подпомагаме търговията. Както сте информирани, през октомври 2007 г. Европейската общност и нейните държави-членки се ангажираха да увеличат помощта в сферата на търговията до 1 млрд. EUR към 2010 г. в рамките на Стратегията на ЕС „Помощ за търговията“. Почти 50 % от тази увеличена сума ще се предостави за нужди, подредени по приоритет от самите страни от АКТЬ, включително нужди, възникващи вследствие прилагането на СИП. Всички ангажменти на държавите-членки да подкрепят търговията са в допълнение към помощта от Европейския фонд за развитие и всичките ни ангажменти са твърди.

На трето място, искам да успокоя Парламента по важния въпрос за достъпа до лекарства. В този случай мога да заявя много ясно, че никой от членовете на споразуменията не може да отслаби способността на държавите от Карифорум да съдействат за достъпа до лекарства. Тук не можем да направим подробен правен анализ, но от политическа гледна точка мога отново да ви уверя, че в тези споразумения не се съдържа такова намерение.

По отношение напредъка на интеграционния процес в държавите от Карифорум, естествено бе да привлечете също вниманието към съвместимостта на тези споразумения с други регионални програми като единния пазар и икономическото пространство на Кариком (Карибската общност). Освен подкрепа за развитието и улесняване на постепенната интеграция на страните от АКТЬ в световната икономика основната цел на СИП е именно да подпомагат регионалната интеграция.

Член 4 от СИП ясно посочва, че при прилагането му ще се държи точна сметка за интеграционните процеси в държавите от Карифорум, включително единния пазар и икономическото пространство на Кариком. Специално внимание ще бъде отделено на засилването на програмите за регионална интеграция и осигуряване на устойчиво бъдеще за тях. При преговорите държавите от Карифорум вече осигуриха всички задължения, възникващи от СИП, да бъдат изцяло съвместими с регионалните задължения, поети от карибските държави в рамките на техните съответни програми за регионална интеграция.

Обаче съвместимостта на СИП с процесите на регионална интеграция е важна и за всички други региони, които понастоящем договарят всеобхватни СИП. Като пример тук можем да посочим всеобхватно СИП, предназначено за икономиките на държавите от Западна Африка. Едно всеобхватно регионално СИП ще подпомогне регионалната интеграция, ще подобри конкурентоспособността и ще спомогне за развитието на региона. Процесът на преговори сам по себе си вече допринесе за активизиране усилията за регионална интеграция, тъй като създаването на обща външна тарифна скала за Икономическата общност на държавите от Западна Африка се разглежда като съществена предпоставка за приключване преговорите по СИП. Това може също да се каже и за другите региони при правилно отчитане на техните специфични потребности и процесите на интеграция.

Без съмнение регионалната интеграция ще бъде укрепена, след като всички региони сключат всеобхватни споразумения, приспособени към техните конкретни изисквания. Парламентът многократно е призовавал за гъвкав подход при прехода от временни към всеобхватни споразумения. В този контекст мога само да потвърдя, че Съветът споделя това мнение и набляга на необходимостта от гъвкав подход. Когато няколко трудни въпроса оставаха нерешени в преговорите, ние призовахме Комисията през май миналата година да приложи всичката гъвкавост и асиметричност, съвместима с правилата на СТО, за да бъдат отчетени различните нужди и равнища на развитие на страните и регионите от АКТЬ. В допълнение към тези ние предприехме и други мерки. Съветът обяви, че страните и регионите от АКТЬ, ако пожелаят, могат да се отклонят при необходимост от разпоредбите, съгласувани от другите страни или региони при преговорите по СИП.

Има безспорна нужда да се запази съгласуваността между отделните СИП, особено в африканските страни. Всеки регион обаче има свои собствени характеристики, които трябва да бъдат отчетени. СИП, подписано с държавите от Карифорум, може да служи за пример, но определено не за шаблон.

Надявам се коментарите ми по тези конкретни въпроси да са помогнали за изясняването им и да са дали уверения по някои от въпросите, поставени в Парламента. Твърдо съм убеден, че членът на Комисията, която договори тези въпроси пряко с политическите представители на държавите от Карифорум и другите региони от АКТЬ заедно с нейните колеги, ще пожелае да разгледа редица други въпроси с повече подробности.

В настоящия момент, през март 2009 г., когато преживяваме най-лошите икономически трусове от цяло поколение насам, искам да подчертая колко важно е за всички нас да оценяваме положителните резултати в областта на политиката. Във времена на намаляваща търговия и приемане на все по-протекционистки мерки

в тази област, в момент на опасност напредъкът, постигнат за изпълнение на Целите на хилядолетието за развитие, да бъде загубен в някои региони, одобрението от Европейския парламент за СИП с държавите от Карифорум и на временното СИП с Кот д'Ивоар ще даде положителен сигнал в подкрепа на регионалната интеграция и на търговията, които ще подпомогнат развитието. Трябва да отговорим на сегашната криза като създадем нови партньорства, а не като ги ограничаваме. Утвърждаването от Европейския парламент на СИП с държавите от Карифорум ще донесе също надежда и кураж за другите региони, чиито преговори са в напреднал етап и които също се нуждаят от чувството на доверие и засилено партньорство, което тези споразумения могат да дадат.

Catherine Ashton, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, голямо удоволствие е да се обърна към пленарно заседание на Парламента по въпрос, който, както го описа г-н David Martin, е от основно значение за отношенията на Европейския съюз с държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн (АКТБ).

Преди да кажа каквото и да било, искам да внеса пълна яснота за едно нещо: нямам абсолютно никакъв интерес да договарям със страните от АКТБ споразумения, които биха могли да ги направят по-бедни. Знам, че това е едно очевидно заявление, но опитът ми подсказва, че е от такова значение, че трябва категорично да го запиша в протокола и че не мога да разчитам то да се подразбира. Когато уважаемите колеги пристъпят към гласуване по-късно, надявам се то да се проведе на базата на обсъждането, което имахме днес, и аргументите, изложени тук, а не на евентуални предварително оформени идеи, които може да имате.

Мисля, че днешното пленарно заседание е важна крачка напред по отношение споразуменията за икономическо партньорство (СИП). От вас ще бъде поискано одобрението ви за цялостното СИП в Карибския басейн и временното СИП с Кот д'Ивоар. Внесли сте не по-малко от осем комплекта проекторезолюции и въпроси с искане за устен отговор, което отразява, по мое мнение, интензивността на парламентарното участие и мненията за СИП. Искам да отдам дължимото, и това също да бъде записано в протокола, на огромното усилие, което комисията по международна търговия и комисията по развитие вложила в разискването по този въпрос.

През изтеклите месеци внимателно слушах изказаните мнения, като целта ми е да защита каузата на СИП и да разсея митовите около тях, така че всеки член на Парламента да има възможност да даде гласа си, бидейки осведомен, когато му дойде времето. Мисля, че това, което имаме пред нас, са добри споразумения, които подпомагат икономическото развитие и интеграцията в АКТБ и дават стабилност в тези бурни икономически времена. Те са споразумения за партньорство, основани върху общата цел на развитието, която прави от търговията слуга на тази цел, а не обратното. Най-важното, те са споразумения, които дават възможността на държавите от АКТБ да извадят гражданите си от бедността чрез достойнството на собствения им труд и гения на техните собствени идеи.

Има схващане, че чрез СИП Европейският съюз къса с миналото и едностранно се опитва наново да дефинира партньорството ЕС-АКТБ. Вярно е, разбира се, че СИП са различни от конвенциите от Ломе и Котону, които възплаваха отношенията на Съюза с АКТБ в течение на 30 години, но едностранните преференции, които характеризират тези конвенции, станаха уязвими за критика в СТО от други развиващи се страни. Дилемата пред нас бе как да защитим потребностите на развитието на АКТБ, като в същото време спазваме международните правила и, бих добавила, моралните задължения.

Отговорът се състоеше от две части: „Всичко без оръжие“ за най-слабо развитите страни и споразуменията за икономическо партньорство за развиващите се страни от АКТБ. Общата тема, която можем да проследим назад чак до първата Конвенция от Ломе, е търговията. Търговията винаги е била определящият фактор за отношенията ЕС-АКТБ и това, което някога бе ограничено до едностранни търговски преференции за стоки и суровини в първите дни след Ломе, сега вече е заменено от по-диверсифицирана търговия с промишлени продукти, услуги и идеи през XXI век.

СИП предлага на АКТБ най-добрия до момента достъп до пазарите на ЕС и продължава нашия ангажимент да даваме възможности за икономическо развитие. Регионалната интеграция в и между пазарите на АКТБ също бе основна цел в този процес и тема, която привлече – и това не е учудващо – много внимание в устните въпроси. Глобалната ни икономика означава, че големината е станала по-важна – урок, който научихме в Европейския съюз. Като опрости търговските правила и замени сложната плетеница от двустранни споразумения с малък брой търговски връзки между региони, АКТБ може да създаде по-големи регионални пазари, които да са по-привлекателни за инвестициите, от които развиващите се пазари се нуждаят, за да създават работни места и растеж.

Разбира се, тези споразумения са двуетапен процес: временни споразумения, за да се осигури, че няма да се изправим пред предизвикателство в СТО и за създаване на известна възможност за поемане на въздух преди втория етап – договарянето на цялостни СИП. С приближаването към крайния срок за временните споразумения

през декември 2007 г. се създаде впечатление за прегазване като с валик на притесненията на АКТБ, но искам да уверя Парламента, че временните споразумения са само междинно решение за запазване и подобряване на достъпа за АКТБ до пазарите на Европейския съюз.

Наследих досието в един напреднал етап на преговорите. Оттогава се срещнах с голям брой министри и представители от АКТБ и други страни, заинтересовани в процеса по СИП. Чух ги и ги изслушах. Ясно е едно: всички поставят развитието на АКТБ в центъра на СИП. СИП са, ако предпочитате, точката, в която търговията се среща с развитието. А това означава, че развитието трябва да бъде основата на нашите търговски отношения, основани на честен и открит диалог.

Твърдо съм на мнение, че тези партньорства ще успеят, само ако бъдат свързани с едно трайно партньорство, основано на доверие и взаимно уважение. Основното изпитание за това партньорство е дали ние и нашите партньори от АКТБ имаме обща визия за бъдещето. В Южна Африка виждам регион, който тръгна от конфликт във връзка със СИП и го превърна в диалог, и там вече сме решили сериозни открити въпроси като данъците върху износа, защитата на зараждащите се индустрии и сигурността на прехраната. В Карибския басейн виждам регион, който ясно е заявил амбициите си за икономика, основана на иновациите. В Западна Африка виждам формираща се регионална позиция по достъпа до пазара, която според мнозина бе невъзможна, а в Източна Африка виждам формиращ се митнически съюз, който не съществуваше, когато преговорите започнаха, и сега изгражда СИП около техните собствени планове за интеграция. На мен това ми изглежда като началото на едно успешно партньорство.

За в бъдеще моята визия за преговорите по цялостните СИП е, че всеки процес на преговори ще отразява и зачита регионалната специфика на страните по споразумението – един гъвкав процес. Това се отнася и за съдържанието – тъй като СИП трябва да служи на подписалите го – а така също и за темпото на преговорите. Това означава също, че СИП трябва да бъдат динамични, а не статични, способни да реагират на бъдещи събития и да отчетат различни регионални интереси и нужди. В този процес Комисията наистина ще продължи да информира и въвлича Европейския парламент по един прозрачен начин.

Макар да трябва да сме амбициозни, не трябва да има наложен диалог и това е причината, поради която теми като държавните поръчки вече бяха извадени от някои преговори, а темите от Сингапур се включват само там, където са добре дошли и желани от въпросните страни. Ние също ще отделим време и ще предоставим подкрепа за създаване на регионална и национална регламентация като предпоставка за по-нататъшни преговори и в това отношение без никакво съмнение възлови ще бъдат „помощ за търговията“ и техническата помощ. Мога да гарантирам, че няма да има отваряне на обществените услуги, нито натиск за приватизация. Изричното право на страните от АКТБ да регулират собствените си пазари ще бъде признато и няма да има ограничения в достъпа до животоспасяващи лекарства или събирането на семена. Всъщност ние по-скоро бихме се стремили да засилим, а не да ограничим правата и капацитета на АКТБ в тези области.

Всичко това се наслаждава върху ангажмента на регионите от АКТБ да могат да се ползват от разпоредбите, договорени в други СИП, така че всеки регион да може да напредва сигурен, че няма да бъде поставен в неблагоприятно положение. Така Кот д'Ивоар може да поиска и ще получи всичко, което е от значение за него и е част от преговорите и разговорите на Южноафриканската общност за развитие или тези на някои от другите. Това е възлов аспект на гъвкавостта, за която поискахте от мен да осигурия и от позволяването СИП да заменят един търговски режим изцяло на АКТБ с друг, който напасва регионалните решения към регионалните потребности, без да подкопава солидарността на АКТБ.

Аргументите за динамични, вместо статични СИП бяха подсилени от сегашната криза. Ние започнахме преговорите за СИП през период на безпрецедентно нарастване на инвестициите, търговията със стоки и услуги и летящи нагоре цени на стоките. Малцина предвиждаха, че след няколко години световната икономика ще изпадне в рецесия с резки спадове на цените, нестабилност на валутните курсове и пазарите и пресъхване на кредита, което ще задуши търговското финансиране, от което се нуждаят износителите и вносителите.

Не ни е необходима фиксирана сделка, която да стане излишна в момента, в който масилото на хартията изсъхне. Необходимо ни е споразумение, създаващо отношения, в което институциите и контролът могат да помогнат проблемите да се установяват и решават с възникването им.

Конкретният проблем, за който Erika Mann ме запита във връзка с бананите, е включен във временното СИП – в този случай е гаранция за достъп без мита и квоти.

Тъй като тези проблеми възникват, трябва да включим защитни мерки и клаузи, които да позволяват на страните от АКТБ да се справят с резки скокове във вноса, натиск от цените на храните и фискални кризи:

отлагателни клаузи, клаузи за редовен преглед и, както при карибското СИП, роля за парламентарния контрол и наблюдение.

За да се върна там, откъдето започнах, Парламентът има историческа възможност днес да даде одобрението си за първите примери за споразумения от ново поколение, които защитават специалните ни отношения с АКТБ; споразумения, основани на истинско партньорство, а не на патернализъм; които впрягат търговията като двигател на развитието; които подпомагат и насърчават регионалната интеграция, която ще помогне за процъфтяването на страните от АКТБ в един глобализиран свят; които са гъвкави като съдържание, зачитат традициите и са най-новата проява на тези дългогодишни търговски отношения, изградени върху уважение към суверенните държави. Накратко, те са бъдещето и се надявам, на тази основа, колегите да дадат одобрението си.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Г-Н SIWIEC

Заместник-председател

Robert Sturdy, автор. – (EN) Г-н председател, извинявам се за закъснението и благодаря на персонала, който ме върна обратно в дневния ред. Г-жо член на Комисията Аштън, Вие по същество казахте повечето неща, които щях да кажа аз, така че само ще повтора за залата едно или две от тях.

Временните споразумения са споразумения за стоки, целящи избягване на смущенията в търговията с АКТБ и насърчаване на поэтапна интеграция. Те дават на регионите от АКТБ възможност чрез търговията да излязат от бедността и да отбележат, че споразуменията включват редица спорни въпроси: услугите, правилата за произход с цел ползване на статут на „най-облагодетелствана нация“ (НОН), към които вниманието ми бе привлечено в редица случаи. За тях ще трябва да се намерят решения и наистина се извинявам, ако това вече е било казано, а аз съм го пропуснал.

Процедурата по одобряване е от възлово значение за страните от Карифорум и Кот д'Ивоар за реализиране на потенциала на реформите. Одобряването на подписаните споразумения ще позволи продължаването на официална процедура по преговори. Това ще осигури равнище на законност, което е съществено за защита на пазарите на АКТБ и осигуряване на по-стабилна среда. Що се отнася до резолюциите за Карифорум – с когото е единственото цялостно СИП – призовавам колегите да подкрепят първоначалния текст на комисията по международна търговия. Той предвижда един по-балансиран подход към търговията и развитието и е предназначен да подкрепи редица от компромисите, предложени от докладчика. Според мен тези резолюции подчертават както възможностите, така и предизвикателствата, пред които са изправени преговарящите страни във възловото начинание за осигуряване на парламентарен надзор и одобряване на отношенията с АКТБ.

Г-жо член на Комисията, в самото начало Вие споменахте, че търговията е толкова важна; напълно съм съгласен с Вас. Ние казахме също, че сме в особено трудно финансово положение. Това е нещо, което мисля сте взели присърце и работите много усилено по него. Поздравявам Ви за начина, по който се справяте с тях – да не отслабва десницата Ви, както казваме в Обединеното кралство.

Намираме се в труден етап и търговията ще бъде единствената възможност – не само за тези страни, а и за останалия свят – тя е толкова важна. Благодаря Ви за промяната, която направихте; Вие застъпихте на средата на пътя в един труден момент. Поздравления и още веднъж – да не отслабва десницата Ви.

Jürgen Schröder, докладчик по становище на комисията по развитие. – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, аз също искам да Ви благодаря, г-жо член на Комисията Аштън, за думите Ви, които ние със сигурност ще помним дълго.

Преди няколко седмици присъствах на последната регионална среща на върха на АКТБ в Гайана. Преобладаващото мнение сред колегите ми от карибските страни бе, че е дошло време да се гледа в бъдещето, да спрем да съжаляваме за обърнатата кола и целенасочено да прилагаме споразуменията за икономическо партньорство.

За да осигурим успешното прилагане на споразуменията, от жизнено важно значение е парламентите да контролират процеса чрез механизмите си за парламентарен контрол. Само ако парламентите бъдат в състояние да проверят дали новата система на регламентация може да постигне това, за което е създадена, споразуменията за икономическо партньорство ще могат да действат като движеща сила на развитието. Само когато парламентите поемат тази контролна функция ще можем да осигурим финансовата помощ да достига до местата, където е необходима. Това е валидно колкото за националните парламенти от карибския регион, толкова и за Европейския парламент.

Във всички резолюции пред нас във връзка със споразуменията за икономическо партньорство има текстове, разглеждащи въпроса за парламентарния контрол. Тези препратки обаче не са последователни. Текстът, съдържащ се в резолюцията за СИП с Южноафриканската общност за развитие, е един добър компромис. Той осигурява комисията по международна търговия и комисията по развитие на Европейския парламент, както и Съвместният парламентарен комитет ЕС-АКТБ да бъдат включени в процеса. Тъй като смятам този компромис за успех, съм внесъл, заедно с колегата ми г-н Sturdy, редица изменения, които имат за цел тези текстове да бъдат стандартизирани във всички резолюции по СИП. Много разчитам на Вашата подкрепа за тази инициатива.

Johan Van Hecke, докладчик по становище на комисията по развитие. – (EN) Г-н председател, като докладчик по становището на комисията по развитие относно временното СИП с Кот д'Ивоар искам да благодаря на колегката ни Erika Mann, която взе под внимание някои от въпросите, предизвикващи загриженост, повдигнати в комисията, като например спешната необходимост от едно демократично избрано правителство в Кот д'Ивоар и необходимостта тази страна да получи подходящ дял от помощта от ЕС, свързана с търговията.

По-общо казано, доволен съм че и комисията по международна търговия, и комисията по развитие стигнаха до компромис относно органа за контрол, което ще позволи на Съвместната парламентарна асамблея (СПА) да играе ролята, която заслужава по начало.

Важно е да помним, че това СИП е едно етапно споразумение, което означава, че то е само временно решение.

За да може либерализацията на търговията да има значим положителен ефект за целия регион, съществено е страните от Икономическата общност на държавите от Западна Африка (Ековас) да подпишат цялостно СИП.

В този контекст, комисията по развитие предлага Парламентът да даде одобрението си, с условието Кот д'Ивоар да ратифицира етапното СИП.

Alain Hutchinson, от името на групата PSE. – (FR) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, бях си подготвил бележки, но ще ги оставя настрана и ще говоря пред вас без бележки, като моля да ме извините, тъй като много неща вече бяха изказани и не искам да повтарям думите на колегите.

В навечерието сме на важен вот, един особено важен, почти исторически вот, тъй като тази седмица ще гласуваме по първите споразумения за икономическо партньорство в Парламента. Говорехме за тях от доста години, като тези дискусии са били тема на много и често твърде разгорещени разисквания, при които съгласието не винаги бе предварително включено в дневния ред, нито пък консенсусът.

Днес можем, разбира се, да сме доволни от начина, по който се развиха нещата. Отчетите, които дадохте, както и тези, дадени от председателството, показват, че по този въпрос е настъпило твърде положително развитие, особено след Вашето идване, г-жо член на Комисията, това трябва да бъде казано.

За съжаление, и затова имам известни опасения, по отношение на споразуменията за икономическо партньорство за някои от нас все още остават открити теми, въпроси и опасения.

Преди всичко следва да отчетем, че днес има само едно цялостно Споразумение за икономическо партньорство. Другите са още далеч от това, още сме на етапа на временните споразумения, докато основният подход е регионалната интеграция. Само едно отговаря на този критерий и дори тогава, една от основните държави в този регион на Карибския басейн, Хаити, още не е подписала споразумението, което със сигурност означава много.

Второ, на търговския фронт, както посочихте, имаме исторически връзки. Между Севера и Юга от дълго време има търговия, но да погледнем как тя се осъществява. Ние плякосваме каквото има и вземаме всички богатства. Разбира се, ние продаваме колтана, който фирмите ни добиват от Киву за продажба на Север, но вижте ужасните последици за народите на Юга и неравенството в разпределението, най-мекото казано, което наблюдаваме там.

Отделно от това, имаме и политика на развитие, която прилагаме от 40 години, твърдейки, че ние, европейците, сме най-големите донори в света, но тази политика сега се проваля и трябва да бъде преразгледана. Много от най-бедните страни не се справят добре, както и преди 40 години, ако не и по-зле. Това следователно е причината за нашите опасения или въпроси. Какви гаранции имаме в тази връзка? Няма да повтарям казаното от г-н Arif, но се присъединявам към него като казвам, че трябва да получим от Вас изявление от името на Комисията, по списъка от точки, които той ясно изложи, и искам да приключа, като спомена националните парламенти.

От нас бе поискано, като членове на Европейския парламент, да вземем решение по споразуменията за икономическо партньорство, последиците от които, ако бъдат договорени зле, ще бъдат трагични за народите на Юга, но не и за нас. Положението на никой европеец няма да се влоши, ако споразуменията за икономическо партньорство се провалят. От друга страна, може да има граждани на Юга, положението на които ще се влоши още повече. Ще завърша като Ви кажа простичко, г-жо член на Комисията, че бихме желали и националните парламенти на страните партньори да могат да се произнесат, тъй като на практика те представляват народите на Юга, а не само ние.

Ignasi Guardans Cambó, от името на групата ALDE. – (ES) Г-н председател, както вече бе казано, това разискване без съмнение е важно, всъщност то току-що беше наречено историческо, между другото и поради броя часове, отделени за работа и политическо разискване, което ни доведе до него.

Мисля, че то е добро, предвид сътресенията, предшествали това разискване и които донякъде го съпътстват и сега. Казвам сътресения с всичкото ми уважение към приноса на гражданското общество, неправителствените организации и националните парламенти, които също участват. Сред всичко това е важно да се разбира защо и как стигнахме дотук днес.

Трябва да разбираме, че преговарянето по споразуменията с държавите от АКТЬ не е политическо решение, взето по желание на Европейския съюз, както ако той би имал различни варианти и би избрал този, а не някой друг. Това е по същество едно правно задължение, основано на правилата на законността, определени от Световната търговска организация.

Това е необходимост, породена от обстоятелствата около предишната ни правна рамка за търговията със страните от зоната на АКТЬ. Трябва да се помни също, тук и сега, че тези, които осъждаха отношенията на Европейския съюз с държавите от АКТЬ, са именно тези други развиващи се страни, които имаха съвсем обосновани искания за достъп до нашите пазари, но останаха отвън, поради простата причина, че не са били на времето колонии на настоящите държави-членки на ЕС.

Така Европейският съюз използваше и все още донякъде използва двоен аршин: един за бившите си колонии и друг за другите страни с подобно равнище на развитие, които не попадат в тази система. Това е, което стана незащитимо и от което същите тези страни направиха своя мисия, която да преследват в Световната търговска организация.

Освен останалото, трябва да имаме предвид, че системата, която ще заменим, първо Конвенцията от Ломе, а след това уредбата, основана на споразуменията от Котону, по никакъв начин не постигна желаните резултати. Никой не може да твърди, че системата от Котону бе напълно задоволителна. Ако случаят бе такъв, цифрите – обемът на търговията на ЕС с тези страни – биха били далеч по-високи, отколкото са днес. Поради това не би трябвало и да твърдим, че ще сменяме нещо, дадо резултати, защото случаят не е такъв.

Поради всичките тези причини споразуменията за икономическо партньорство трябва да се разглеждат като отлична възможност, особено за всички тези от нас, които смятаме, че развитието и растежът на тези страни не бива да зависи само от външната помощ. Очевидно имам предвид най-вече тези страни, които са страна по споразуменията, но не са сред най-слабо развитите страни. В това отношение политически – а мога да кажа и философски – зад тези споразумения за партньорство стои концепцията за поемане на отговорност, за поемане контрола върху собствената съдба, а не да се разчита изключително на външна помощ.

По принцип, по тази причина моята група изцяло подкрепя договарянето на споразуменията от Европейската комисия и факта, че те трябва да бъдат всеобхватни и пълни, да покриват не само стоките, а и услугите и правилата на конкуренция; че трябва да бъдат договаряни като цяло.

Друга тема за размисъл е, разбира се, как е било подхождено към преговорите и конкретните теми на масата. По тази тема ще припомня казаното от всички докладчици относно различните области, тъй като ние говорим все за цялостния подход, докато всъщност всички преговори се провеждат поотделно.

Има някои открити въпроси и има опасения – като, да дам само един пример, положението в най-отдалечените региони, които заслужават специално внимание в случая на Карифорум – но, като цяло – имам предвид политически – ние изцяло подкрепяме както преговорите и необходимостта те да продължат, така и това Парламентът да контролира ефективно преговорите.

Едно от няколко изменения, които предложихме, посочва, че парламентарният контрол по този въпрос трябва да се прилага еднообразно, а не по различни начини в зависимост от въпросната страна.

Liam Aylward, *от името на групата UEN.* – (EN) Г-н председател, приветствам това разискване, което дава възможност отново да насочим вниманието към необходимостта да се включи и спазването на разпоредбите относно детския труд във всички търговски споразумения на ЕС.

Тук нямам предвид само на думи да се обявим за борба срещу детския труд или да въведем слаби или повърхностни системи за контрол. Всички страни от ЕС и окуражително все по-увеличаващ се брой други страни са подписали конвенциите на Международната организация по труда относно минималната възраст за наемане и премахване на най-тежките форми на детски труд.

Нека сега в нашите търговски споразумения, в нашите договори по Общата система за преференции и в другите ни политики по обществените поръчки, да бъдем на висотата на тези ангажименти. Това означава да осигурим в компаниите, работещи в ЕС, да няма детски труд.

Да няма детски труд не означава само да не се използва детски труд в компанията майка или дори непосредствените ѝ доставчици: компанията на върха на веригата на доставка трябва да носи отговорност да се осигури да няма детски труд на всички етапи от и във всички канали към веригата на доставка.

Днес над 200 милиона от децата в света може би работят незаконно, което ги лишава от образование и детство и излага физическото и умственото им здраве на риск.

Трябва да дадем приоритет на поставянето на въпросите за детския труд в сърцевината на всички наши търговски споразумения.

(Председателят отнема думата на оратора.)

Margrete Auken, *от името на групата Verts/ALE.* – (DA) Г-н председател, настоящото разискване е важно, защото скоро ние, естествено, ще прекъснем за дълго работата си във връзка с изборите. Поради това е необходимо до осигурим Генерална дирекция „Търговия“ да отбележи несекващите ни критики на съдържанието на споразуменията за икономическо партньорство, особено предвид това, че дирекцията скоро ще подпише споразуменията. В тази връзка трябва да наблегнем на важността споразуменията да бъдат върнати на Парламента, за да получат одобрението ни.

От името на групата на Зелените/Европейски свободен алианс искам ясно да заявя, че най-големи съмнения у нас поражда начинът, по който споразуменията са били сключени. При провеждането на преговорите със страните от АКТБ не е отчетен въпросът за развитието.

Поради това имам няколко конкретни бележки по двете споразумения, с които Парламентът трябва да се ангажира в сряда и ще обясня защо групата на Зелените не ги подкрепя. Що се отнася до споразумението с Карифорум, подробните анализи от Института за развитие на отвъдморските страни и територии показват, че споразумението за икономическо партньорство с карибските страни вероятно е най-малко благоприятно за развитието от всички споразумения, договорени до момента. То ще бъде лош модел, когато дойде време за договаряне на други регионални споразумения, особено по отношение аспекта на развитието. Разбира се, не ние трябва да решим дали опасенията ни са основателни, след като самите правителства на държавите от Карифорум подкрепят споразуменията, но би било напълно уместно парламентите на отделните участващи страни да бъдат допуснати да гласуват по споразуменията преди Европейският парламент да даде одобрението си.

Опасенията ни обаче във връзка със споразумението с Карифорум, които изразяваме тук в ЕС, във всички случаи са оправдани. Понастоящем, когато има остра необходимост от по-добър контрол на движението на пари на финансовите пазари, според нас е напълно неприемливо споразуменията на Карифорум да позволяват пълна либерализация на финансовите услуги, предвид осемте зони на „данъчен рай“, които сега са част от Карифорум. Ако не ми вярвате, прегледайте си документите, преди да гласувате в сряда. В документите можете да прочетете за свободното движение на финансови услуги, продавани без ограничения, които биват наричани „нерегистрирани спекулативни деривати“. Можете също да прочетете и за правото за учредяване на фондове на отделни граждани. Всичко това влиза в ЕС през нашите собствени зони на „данъчен рай“, например Малта и Кипър. Това се случва, тъй като няма общо за ЕС наблюдение или регламентация и поради това просто сега не е подходящият момент за защита на тези структури, които носят голяма част от отговорността за срива на икономиките ни.

Колкото до споразумението с Кот д'Ивоар, разбира се, там съществува вътрешен конфликт и поради това моментът може да не е подходящ за сключване на споразумението.

Madeleine Jouye de Grandmaison, *от името на групата GUE/NGL*. – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, аз съм от Мартиника и винаги съм живяла на Карибите.

Повярвайте ми, г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, споразумението за икономическо партньорство между Карибския форум от африканските, карибски и тихоокеански държави и Европейския съюз поражда голяма загриженост у мен.

Мартиника, Гваделупа и Гайана са най-отдалечените европейски региони и поради това карибският регион като цяло не е бил взет под внимание. По мое мнение, споразумението е договорено предимно за целите на търговията, а Целите на хилядолетието за развитие са оставени отново на втори план. Поради това предизвикателството за карибските страни ще бъде да наваксат загубите от приходи от митниците като увеличат обема на търговията с Европейския съюз.

По време на глобална рецесия, това може да не е лесно. Фактите са си факти и споразуменията бяха договорени предимно от Генерална дирекция „Търговия“, а в рамките на Парламента комисията по развитие бе донякъде извън играта.

В споразумението обявените цели по отношение развитието и интеграцията на регионално равнище не са в съответствие с мерките, предприети за постигането им. Тези мерки се отнасят най-вече до търговията и конкурентоспособността. И при регионалната интеграция има разминаване между поставените цели и използваните ресурси.

Сега преминавам по-конкретно към регионалната интеграция на най-отдалечените региони (ОР) в Карибския басейн и тяхната среда. ОР са в сърцето на „жив басейн“. Дори едната от основните граници на Гайана е със Суринам. ОР имат повече от 35 милиона жители, разпръснати в 40 страни и покриват територия от два милиона квадратни километра. Това е огромен потенциален пазар.

Споразумението бе възможност за намаляване на въздействието на така наречени структурни слабости като отдалеченост например, в полза на близостта между нашите острови. Защо се отказахме да договорим конкретен междурегионален пазар между най-отдалечените региони на Европейския съюз и Карифорум? По време, когато Европейската комисия е загрижена за преодоляване на недоразвитостта на карибските страни и сключване на СИП с тази група с цел отваряне на пазарите и регионална интеграция, най-отдалеченият регион в Карибския басейн е взет под внимание само колкото да стане част от отворения пазар на Карифорум и остава обвързан със същите пазарни принципи, които бяха договорени за Европейския съюз като цяло. Тези принципи ни поставят в неизгодно положение.

Това бе шанс да се насърчи диалог между културите, да се започне сътрудничество, обмен на услуги и доближаване на най-отдалечените региони...

(Председателят отнема думата на оратора)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, всички знаем, че имаше много критики на споразуменията за икономическо партньорство (СИП). Някои от тези критики споделям. Съгласен съм, че СИП не трябва да бъдат метод за агресивно отваряне на пазари само за компании от ЕС: те също трябва да бъдат от полза и за предприемачите и потребителите в бедните страни. Споделям загрижеността на Erika Mann относно подхода на „универсалния модел“ към СИП, който не отчита разликите между регионите и между страните в регионите. Приветствам факта, че ние реално подписахме временни споразумения само със страните, които изразиха интерес да подпишат такива споразумения.

Бях също обезпокоен от мнението, изразено от служител на Комисията на заседание на комисията по международна търговия (INTA) преди няколко месеца, че СИП означават нещо повече от просто търговия и развитие и че означават също регионална интеграция. Смятам, както и много от колегите ми в Парламента, че това решение трябва да бъде оставено на самите страни и особено на тези, които са демокрации и не желаят да седят заедно в регионално събрание с диктатури от същия регион.

Въпреки тези опасения, трябва да приветстваме одобрението от комисията по международна търговия на СИП. По едно време бях загрижен относно част от антитърговската риторика, която чух от социалистите, когато те гласуваха „против“ или се въздържаха в комисията. СИП може да не са безупречни, но на много мои приятели и роднини в по-бедните страни им е омръзнало да нямат достъп до стоки и услуги и да са принудени да се осланят на управлявани от държавата монополи или компании, свързани с корумпирани политици. Това, че социалистите искаха да оставят нещата така, също е повод за загриженост. Нека не забравяме, че данъците върху вноса често означават, че бедните граждани трябва да плащат повече за вносните храни и лекарства.

Искам да благодаря на члена на Комисията за нейната решимост да продължи преговорите по споразуменията за икономическо партньорство. Те не са свършени, но наш дълг пред предприемачите и потребителите в по-бедните страни е да им помогнем да получат достъп до стоки и услуги, който ние в ЕС имаме в момента.

Glenys Kinnock (PSE). - (EN) Г-н председател, мога да потвърдя, както други направиха, че това, което видяхме след като Катрин Аштън стана член на Комисията, е промяна от земята до небето не само в стила и тона, но и в речника, а сега вече и все повече по същество.

Сигурна съм, че членът на Комисията ще се съгласи с мен и мнозина от нас в тази зала, че все още пред нас е огромната задача да се опитаме да изградим и възстановим доверието след години на преговори, които създадоха огромни дози напрежение и язвителност.

След почти точно десетте години, откакто бе подписано Котону, трябва да си припомним какво точно бе казано в договореностите относно търговските перспективи между АКТБ и ЕС. Формулировката бе за нова рамка за търговията, която да отговаря на съществуващото им положение и на правилата на СТО. Трябва наистина още много да работим за постигане на тези цели.

Политиката на сключване на отделни сделки с отделни страни доведе до сериозни несъответствия и аз мога да потвърдя за тези, които не познават Съвместната парламентарна асамблея (СПА) и които нямат много контакти с парламентаристи от АКТБ, както мен и други от залата, че това доведе до наистина трудни положения и силно засегна сплотеността, която аз забелязвах вътре в АКТБ в миналото. Знам, че само преди няколко седмици новият президент на Гана написа писмо от името на цялата група на АКТБ до председателството на ЕС в което твърдеше, че процесът на СИП продължава да заплашва самото съществуване на някои от регионалните интеграционни групировки. Това е скорошна бележка на един нов президент.

Парламентаристите от АКТБ ни казват при всяка една от нашите срещи, че те на практика не са били въввлечени и с тях почти не е имало консултации. Бих искала членът на Комисията да ни каже какво тя мисли, че би било уместно в бъдеще по този въпрос.

Радвам се да видя какво стана в преговорите с Южноафриканската общност за развитие, но след като ясните ангажименти за промяна на текстове, преходни периоди за регулиране на тарифите, защитни мерки, правила за произход и др. вече са поднесени на Южноафриканската общност за развитие се надявам да потвърдите, че това са възможности и за всички страни от АКТБ, които ще продължат да преговарят.

Ще бъдете ли така любезна да ни кажете, г-жо член на Комисията, че ще настоявате за прецизни ангажименти в СИП за програми за развитие и че търговската либерализация трябва да бъде свързана с ориентирите на развитието? Ако случаят бъде такъв, как ще го постигнете?

Ще се погрижите ли в СИП да има правно обвързващи ангажименти за осигуряване на разпределено във времето и предсказуемо финансиране?

Г-жо член на Комисията, аз мисля, че страните от АКТБ, както ни казахте по-рано, са изправени пред период на по-бавен растеж и за пръв път от 25 години усилията за намаляване на бедността спират. Имам само две последни бързи бележки, едната за СИП с Карифорум: това не е свършен резултат и все още има нужда от защитни мерки.

Относно Кот д'Ивоар, трябва да получим уверенията, които поискаха Erika Mann и г-н Van Hecke. За нас това е много важно.

(Председателят отнема думата на оратора.)

Fiona Hall (ALDE). - (EN) Г-н председател, ако за малко се върнем към началото на процеса на СИП, Споразумението от Котону от 2000 г. постанови, че ЕС има правното задължение да взема интересите на развиващите се страни под внимание във всички области на политиката, които е вероятно да имат влияние върху тях. През 2005 г. Комисията определи последователността на политиката по развитие като имаща възлово значение за постигането на Целите на хилядолетието за развитие.

Съжалявам за спречкването, което се случи между комисията по международна търговия и комисията по развитие, за това коя от тях да има водещата роля за СИП, тъй като и самият Парламент би могъл да реагира по-последователно в някои моменти, когато преговорите по СИП на практика бяха започнали да губят от поглед обещанието, че те всъщност се явяват инструменти на развитието.

Най-накрая, радвам се, че членът на Комисията спомена услугите, тъй като съм загрижена по-конкретно за отварянето на банковото дело. Западните страни не успяха правилно да регулират големите международни

банки, действащи на техните собствени територии, така че трябва да се запита дали наистина е разумно да се отваря банковият сектор в страни, където действат много по-малко регулаторни режими и при положение, че правилата на СТО не изискват такова действие. Отварянето на банковия сектор може да помогне на големите компании, но то може да насърчи местните банки да се включат в състезание за клиентите с много средства и да игнорират малките фирми, като ги оставят с дори по-ограничен достъп до кредити, отколкото преди.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). - (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, г-н Kohout, г-н действащ председател на Съвета, госпожи и господа, преди всичко следва да поздравя моя колега г-н Ford за качеството на неговия доклад и усета му към постигането на компромис. Трябва да работим по този въпрос в Папуа-Нова Гвинея по време на Съвместната парламентарна асамблея на държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн и Европейския съюз. Видях го как работи с членовете на националните парламенти и затова съм спокоен.

Искам да се присъединя, г-жо член на Комисията, към поздравленията, които Ви бяха изказани по повод споразуменията за икономическо партньорство, които бяха договорени с цел избягване на смущения в търговията между държавите от АКТБ и Европейската общност. Тези преговори доведоха до временно споразумение за партньорство с Република Фиджи и Папуа-Нова Гвинея, единствените държави в тихоокеанската регионална група, които приеха временно споразумение, и отчитаме работата, която ще е необходима за сключване на цялостни регионални споразумения.

Споразумението съдържа всички мерки, необходими за създаване на зона за свободна търговия. Резолюцията потвърждава, че споразумението за икономическо партньорство трябва да допринесе за укрепване на икономическия ръст, регионална интеграция, стопанска диверсификация и намаляване на бедността. Важно е да се помни, че истинският регионален пазар се явява съществена основа за успешно изпълнение на временното споразумение за икономическо партньорство и че регионалната интеграция и сътрудничество са от съществено значение за общественото и икономическо развитие на тихоокеанските държави.

Споразумението е възможност за даване на нов тласък на търговските отношения и гарантира достъп до европейския пазар – освободен от мита и без квоти за повечето стоки. Настоявам помощта от 2 млрд. EUR да бъде предоставена до 2010 г. и, в заключение, бих искал да добавя, че е много важно да няма нарушения също и на икономическо равнище, на патентните права и правата върху интелектуалната собственост, които имат влияние върху търговията. Колкото до правата на човека, изумен съм, че ние имаме отношения с Папуа-Нова Гвинея, при положение че тази страна все още наказва сексуални ориентации. В заключение, на политическия фронт за нас е важно да сме в съюз с държавите от АКТБ в рамките на Световната търговска организация.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Г-н председател, успешното приключване на преговорите по сключване на споразуменията за икономическо партньорство между Европейския съюз и страните от АКТБ е най-новото предизвикателство за европейската политика в областта на търговията и развитието.

Това, от което се нуждаем, са споразумения, съвместими с международните задължения на Европейския съюз, имайки предвид че едностранното преференциално третиране, което Европейският съюз предоставяше на страните от АКТБ в сравнение с други развиващи се страни, както знаем, бе сметнато за несъвместимо с правилата на СТО.

Обаче, излизайки от рамките на правния въпрос, предизвикателството се състои основно в постигане на споразумения, които да насърчават развитието на въпросните страни чрез засилване на търговския им капацитет, диверсификация на тяхната икономическа база и регионална интеграция.

Новият търговски режим, който ще регламентира отношенията между Европейския съюз и страните от АКТБ, следва да осигури всички тези страни да бъдат интегрирани в международната търговска система, в световната икономика, която преживява безпрецедентна криза, една криза, която засяга както развитите, така и развиващите се страни и нововъзникващите пазари.

Всички сме съгласни, че отварянето на страните от АКТБ към Европейския съюз трябва да бъде асиметрично и постепенно, с достатъчна гъвкавост по отношение на квотите в чувствителните сектори и ефикасни клаузи за защитни мерки. Както знаете, целта на преговорите бе да бъдат обхванати такива сектори като услугите, инвестициите, правата върху интелектуалната собственост и засилването на работата по търговски въпроси, както и достъпът до пазара на стоки.

Поради това подкрепяме разширяването на обхвата на споразуменията до степента, която бъде сметната за полезна от самите страни от АКТБ. Абсолютно от жизнена важност е в споразуменията за икономическо

партньорство да бъдат включени разпоредби в интерес на развитието и да се осигури достатъчно помощ за търговията.

Glenys Kinnock (PSE). - (EN) Г-н председател, искам само да се спра на два въпроса, доколкото става дума за одобряване. Споменах Карифорум. Всички са много спокойни и оптимистични във връзка със споразумението с Карифорум, но, разбира се, все още има нужда от определени защитни мерки. Със сигурност на неотдавнашната среща в Гайана това бе заявено най-категорично от президента и други в тази страна, както и от членовете на Парламента.

Повдигнат бе и въпросът за бананите. Баронеса Аштън, Вие казахте, че ще се предостави достъп без мита и квоти, което е хубаво, но въпросът е, че споразуменията, които бяха подписани със страните от Централна Америка, а след това и с тези от Меркосур и Андската общност, ще намалят митата за тях и нищо, което бихме направили, няма да позволи на производителите на банани от АКТЬ да останат конкурентоспособни. Това е въпрос от възлово значение, а до споразуменията се стигна още преди дори масилото да е изсъхнало по споразумението с Карифорум.

Дълбоко безпокойство сред карибските страни има също и във връзка със звената за изпълнение, които още не са създадени. Все още има проблеми поради създаването на напрежение между различните страни от Карибския басейн. Стои и въпросът с Хаити. Донорската конференция не донесе толкова задоволителен резултат, колкото бихме желали, и все още има някои опасения дали СИП могат да бъдат изцяло договорени или изработени без участието на Хаити.

Що се отнася до Кот д'Ивоар, искаме много категорични уверения. Тази страна премина през много външения, несигурност и нестабилност в течение на много години и е изключително важно да дадем одобрение, а също и да получим уверения, че Вие ще посочите, под формата на писмо до преговарящите в Кот д'Ивоар и до правителството на Кот д'Ивоар, че оставаме ангажирани добросъвестно да преговаряме за достоен резултат за народа на тази страна.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Г-н председател, г-н Kohout, г-жо Аштън, изслушах казаното от вас.

Г-н Kohout, Вие говорихте за икономическа устойчивост. Въпросът, който си задавам днес, е какво означава това, като оставим думите настрана. Наистина, какво означава това във време на икономическа, финансова и екологична криза? Какви гаранции можем да дадем? Въпреки успокоителните думи на члена на Комисията, се питам, дали след като тези споразумения бяха дискутирани в един друг свят, доколко проектът, който предлагаме на нашите африкански, карибски и тихоокеански партньори, все още е уместен в сегашното положение?

Лично аз не мисля така. Срещаме се с представители на неправителствени организации и на малки и средни предприятия. Наскоро бяхме в Гайана, където президентът каза, че ние искаме от тях да се диверсифицират, но какви стоки би могла да произведе тяхната малка страна, които да могат да се конкурират с тези от Бразилия или Венецуела?

Днес следователно мисля, че не трябва да си затваряме очите. Говорите, от една страна, за гъвкавост, а от друга – за правилата на СТО. Извинявам се, но двете понятия са в пълно противоречие, тъй като те ще изискват реструктуриране, а ние знаем много добре, че реструктурирането причинява голяма бедност в страните.

Въобще не мисля следователно, че това, което предлагаме днес и което предлагаме в миналото, е подходящо. Разгледахме ли резултатите от модела на развитие, който бяхме създали през последните 40 години? Той се провали и мисля, че това вече беше казано. Сега този провал според мен ще продължи; положението ще се влоши с тези споразумения за партньорство, тъй като те са абсолютно неуместни при икономическото, социално и екологично положение в света.

Daniel Caspary (PPE-DE). - (DE) Г-жо член на Комисията, след бележките на двамата предходни оратори, искам да задам въпрос. Ще се съгласите ли, че в света има страни, които през последните двадесет години са съумели значително да подобрят равнището си на благосъстояние без СИП и че вероятно СИП може също представлява възможност и за тези страни?

Jan Kohout, действащ председател на Съвета. - (CS) Благодаря Ви, г-н председател, и най-напред изказвам благодарност на членовете на Европейския парламент за конструктивната и интересна дискусия. Позволете ми да отговоря на два от повдигнатите въпроса. Първият е за гъвкавостта. Видях от изказванията, направени от някои членове на ЕП, че е налице желание да се осигури необходимата гъвкавост при преговорите по споразуменията за икономическо партньорство.

Бих искал да подчертая, че Съветът е напълно наясно за гъвкавостта на две важни равнища. Първото от тях е гъвкавост в смисъл на пълно използване на възможностите за асиметрични уредби, срокове и защитни мерки в рамките на правилата на Световната търговска организация. Поради това не мога да се съглася с мнението или с генералния извод, че 40 години помощ за развиващите се страни са били катастрофа. Мисля, че положението би било далеч по-лошо без помощта от ЕС и други страни. В същото време смятам, че правилата, които имаме, позволяват такава степен на гъвкавост, че всяка една от тези страни – и затова съм склонен да вярвам на Комисията и на члена на Комисията – да бъде в състояние да намери решение, което да отговаря на нейните потребности и интереси.

Вторият вид гъвкавост е тази, която предлагаме при прехода от временните разпоредби на СИП към цялостни регионални споразумения в интерес на подпомагането на регионалното сътрудничество. Вторият въпрос от разискването, на който искам да отговоря, е въпросът за измерението на развитието от СИП. По мое мнение няма съмнение, че споразуменията не са обикновени търговски споразумения, тъй като за тях е присъщо изявено измерение за развитие. Споразуменията въвеждат дълги временни уредби със срок до 25 години и също така съдържат изключения – до 20 % от стоките, идващи от страните от АКТБ, могат да бъдат изключени от либерализацията. Споразуменията предвиждат наблюдение и контрол, в които ще участва Парламентът. Изпълнението им ще бъде подкрепено от финансов пакет за помощ за търговията. Смятам всичко това за доказателство за естеството на споразуменията, което е в интерес на развитието.

В същото време искам да заявя от името на чешкото председателство и Съвета, че отблизо ще следим напредъка на преговорите по СИП и искам да изразя подкрепата си за Комисията и за члена на Комисията г-жа Аштън за усилията, които тя положи до момента за изпълнение на мандата, който Съветът ѝ даде. През мандата на чешкото председателство ние ще се занимаем със СИП на майското заседание на Съвета по общи въпроси и външни отношения във формата на министрите за сътрудничеството за развитие. Ако бъде постигнато съгласие между нас и нашите партньори министри от страните от АКТБ, въпросът ще бъде също на дневен ред за обсъждане на съвместното заседание на Съвета на министрите от ЕС и АКТБ през май. По времето на чешкото председателство Съветът също посреща Съвместната парламентарна асамблея ЕС-АКТБ в Прага в началото на април, само няколко дни след настоящия момент. Сигурен съм, че СИП ще бъдат една от основните теми за обсъждане и че дискусиите ще бъдат твърде важни, именно защото се провеждат в парламентарен контекст.

Очаквам съвсем от чисто човешки интерес вашия вот утре. Според мен това е възлов момент от развитието на СИП. Както чухме, преговорите още продължават в много региони, но в карибския регион вече са постигнати важни и добри резултати. Колкото до Кот д'Ивоар, ние стигнахме до възлова точка по отношение на бъдещия напредък. Много страни очакват одобрението на Европейския парламент, а с него и кулминацията на няколко години трудни преговори и аз съм твърдо на мнение, че Парламентът ще даде положителен сигнал на света, който е твърде необходим в този момент. Мисля и съм сигурен, че дори и в сегашната криза, която на няколко пъти бе спомената тук, това е един инструмент, който наистина ще помогне, дори и по време на тази голяма несигурност, които всички ние чувстваме. Всички знаем, че той ще помогне за развитието на тези страни.

Catherine Ashton, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, позволете ми накратко да се спра на някои от забележките, които бяха направени.

Г-н Guardans Cambó, г-н Hutchinson и г-жо Hall, всички вие по различни начини говорихте за миналото и за необходимостта да се внесе подобрение. Съгласна съм с това. Може да не приемам изцяло анализа, но съм съгласна, че това е възможност да гледаме в бъдещето, а част от това е да гледаме напред към участие не само на Парламента, но също и на всички парламенти от АКТБ. Разбира се, въпрос на отделните държави е под каква форма да бъде участието на техните парламенти. Трябва много да внимаваме – аз знам, че уважаемите членове искат това от мен – да не налагаме това, което мислим, на друга страна. Позволете ми да кажа на г-жа Kinnock, че очаквам да се срещна със Съвместната парламентарна асамблея (СПА).

Г-н Martin в частност, но също и други, говориха за необходимостта да правим прегледи и отново съм съгласна, особено в сегашния икономически климат, че е абсолютно съществено да наблюдаваме и контролираме. Ще бъда много заинтересована да продължа диалога с уважаемите членове на тема как да ангажираме Парламента с това, но също и от вашите идеи как бихме могли да направим това наблюдение и този преглед наистина ефективни и да накараме страните, които работят с нас, да се чувстват много положително в това отношение.

Г-н Sturdy и г-н Martin, „най-облагодетелствана нация“ е, както се каза, предназначен да улови в известен смисъл тези големи страни, които не подкрепиха процеса, с който сме се заели. Не става дума за увреждане на търговията юг-юг или за увреждане по какъвто и да било начин, форма или вид възможностите и суверенитета на страните, които желаят да отворят търговията. Поради това е въведен таван за размера на световната търговия, в която трябва да участва дадена страна, преди тази конкретна разпоредба да се задейства. Трябва да кажа, че и по този въпрос винаги търсим всякаква възможност за гъвкавост.

Относно приходите от митниците: г-н Arif и г-жо Jouye de Grandmaison, до 2013 г. Европейският фонд за развитие има грижата за това, а ние имаме интерес да направим необходимото икономическият растеж и фискалните промени да могат да подкрепят държавите, така че те да не разчитат само на този вид приходи, а реално да намерят нови начини за издръжка на икономиките си.

Каквото и да става при бананите, преференциите ще бъдат по-добри за тези страни, отколкото където и да било другаде. Но ние много внимаваме да няма ерозия на преференциите и тъй като проучваме споразумения, за които сме чакали много години да опитаем да постигнем, трябва да вземем и това предвид и имам намерение да го направя.

Г-н Van Hecke, г-жо Mann и г-жо Kinnock: каквото получи единият, получава и другият. Нека заявя абсолютно ясно: Готова съм да пиша до всеки и навсякъде, но със сигурност до Кот д'Ивоар, за да заявя, че елементите на гъвкавост, които обсъждахме с Южноафриканската общност за развитие (ЮАОР), ще важат за тях, тъй като има само едно или две неща, които са специфични само за този регион, които те не биха искали, но всичко което пожелаят, ще могат да получат. Много съм доволна, когато трябва да изразя това писмено, независимо къде, кога и до кого. Така че, моля, просто ми кажете какво искате да направя.

Г-н Ford и г-н Fjellner говориха общо за важността на търговията и аз съм напълно съгласна с анализа. Мисля че г-н Fjellner заяви, че това, от което се нуждаем в сегашния икономически климат, е повече търговия, а не по-малко търговия и съм напълно съгласна с това.

Г-н Caspary: свободата сами да вземат бъдещето си в свои ръце – напълно съм съгласна. А страните, които са се развили икономически без СИП – предполагам, че два примера могат да бъдат Индия и Китай..

Г-н Kamall също говори по тази тема, която намирам за много важна, че трябва да позволим на държавите да се развиват и растат и да им позволим да сторят това чрез развитие на техните икономики и като ги подпомагаме с развитие и търговия, свързани в едно.

Г-жо Kinnock, връзката с развитието е много важна, но обвързващият ангажимент за помощ е в Споразумението от Котону – той вече фигурира там. Според нас всичко това означава да се използват СИП, за да бъде възможно преференциите, приоритетите за развитие да бъдат определяни на съвместна основа, което е изключително важно.

Накрая, искам само да направя нещо, за което нямам често възможност, а именно да отдам дължимото на екипа, който работи с мен. Нашият главен преговарящ седи зад мен. Той свърши цялата работа с ЮАОР. Колегите ми са тук и исках само да съм сигурна, че вие ще отбележите, че те са изключително добра подкрепа и ангажирани с дневния ред, който изложих.

Аз се надявам да гласувате в духа, в който изложих пред вас какво се опитвам да направя. Поемам пълен ангажимент да го продължа, но наистина се надявам да мога да получа вашата подкрепа да продължа по този дневен ред по начина, по който го описах. Това ще бъде от огромно значение за мен и се надявам да бъдете в състояние да го сторите довечера.

David Martin, докладчик. – (EN) Г-н председател, най-напред нека кажа, че това бе едно много добро разискване. Имахме много положително съдействие и от Съвета, и от Комисията.

Искам конкретно да доразвия казаното от Съвета, че Карифорум е пример, но не шаблон за другите СИП. Напълно съм съгласен с това. То може да бъде основа за други, но всяко СИП трябва да има собствена индивидуалност и ние трябва да се поучим и от уроците от преговорите с Карифорум.

Второ, радвам се, че Съветът бе в състояние да поеме ангажимент за помощ за търговията, в смисъл че държавите-членки възнамеряват да предоставят помощта.

Радвам се, че и Съветът, и Комисията дадоха уверения за достъпа до лекарства и че и Съветът, и Комисията ни увериха, че петгодишният преглед ще бъде истински преглед, който ще разгледа целите за развитие, за да се уверим, че са в процес на постигане.

Радвам се, че членът на Комисията каза, че по нейно мнение трябва да е налице регламентация преди либерализацията и отварянето на финансовите услуги. Това е също изключително важно за някои от нас в тази зала. Тя посочи – както ние вече знаехме, но беше важно това да се запише в протокола – че нищо от тези споразумения не форсира приватизация на услугите в карибските страни и че няма очаквания чрез това споразумение да се стигне до приватизация на обществените услуги. Радвам се също, че тя пое ангажименти във връзка със статута на „най-облагодетелствана нация“.

Опирайки се на факта, че казаното от Комисията и от Съвета вече фигурира в протокола на залата, искам като докладчик да имам удоволствието да препоръчам на залата да даде одобрението си за СИП с карибските страни.

Позволете ми да премина към отделен въпрос, а именно резолюцията. Двама от моите колеги консерватори от ЕРП направиха бележки по нея. За социалистите все още има някои ограничения по отношение на сегашното състояние на резолюцията, което е различно от вота за одобряване. Всъщност, всички неща, с които Съветът и Комисията се ангажираха, са нашите ограничения. Така че, ако залата подкрепя Съвета и Комисията, не виждам причина тя да не подкрепи нашите компромиси и компромисния текст и да ги включи в текста на резолюцията на Парламента.

Надявам се, че в крайна сметка ще можем да гласуваме както за одобрение, така и за консенсусната резолюция, която едновременно отваря търговията и поема много категорични ангажименти за развитието.

Erika Mann, докладчик. – (EN) Г-н председател, искам да благодаря на члена на Комисията и на Съвета. Днес вие се съгласихте да предоставите на Кот д'Ивоар това, което Парламентът искаше от доста време, и мисля, че тази страна ще бъде повече от доволна. Г-жо член на Комисията, моля Ви, бихте ли се погрижили да изпратите някого – или сама да отидете – в Кот д'Ивоар при първа възможност, за да предадете това твърде положително послание и да го потвърдите с писмо възможно най-скоро? Това е едно споразумение, което наистина изпълнява онова, което искахме.

Искам да коментирам някои неща, на които Вие всъщност не се спряхте особено подробно. Много ще се радваме да се въведе наблюдение. Знам, че е трудно и че ще ни трябва помощта на Съвета. Искаме да се въведе общо наблюдение от Европейския парламент, Съвета и Комисията, което да се осъществява на фазата от временното до цялостното споразумение. Това е единственият начин да сме наясно какво ще договаряте. В противен случай Вие просто ще ни изпратите проект в края на този период, с който ще трябва да се съгласим или да отхвърлим. Не искаме да става така.

Ние не искаме да сме част от процеса на преговори, а да наблюдаваме какво правите. Не трябва да правите това днес – макар че би ни било от помощ, ако бихте могли да ни дадете съгласието си днес – но ще се радвам, заедно с колегата ми, да съгласувам процеса с Вас. Правилни сме това преди с различни споразумения и при различни обстоятелства, но съм сигурна, че – ако Съветът има желание – ще стигнем до нещо, по което да можем да се съгласим.

Последната ми точка към члена на Комисията – и също към Съвета – е да поискам уверение, че те ще направят всичко възможно, за да осигурят вида постижения, които бяха съгласувани на кръга преговори за развитие от Доха. Такаъв бе случаят по отношение на бананите и памука за други страни. Има и други свързани аспекти, които са важни за развиващите се страни. Знам, че не можете да кажете „да“ днес, но, моля, да ни дадете уверенията си, че ще направите всичко в рамките на възможностите си за осигуряване на такъв вид договорености.

Благодарностите ми в заключение са към двама колеги, първо, към Glenys Kinnock, тъй като тя бе повече от полезна и аз съм повече от радостна да чуя, че тя препоръчва одобрение в случая при Кот д'Ивоар. Знам колко е сложно и съм много благодарна, че тя ми помага по този въпрос. Искам също да благодаря на колегата Syed Kamall, тъй като той помогна в рамките на възможностите си във връзка с резолюцията. Знам, че понякога тя е против убежденията му по въпросите на търговията. Той е за отворена търговия и затова не му бе лесно да стигне до съгласие. Затова се радвам да благодаря на двамата колеги и отново да изкажа благодарност на Комисията и на Съвета.

Председател. - Получих девет проектопредложения за резолюции⁽¹⁾, внесени в съответствие с член 108, параграф 5 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в сряда, 25 март 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

(1) Вж. протокола

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), в писмена форма. – (EN) Международната икономическа криза следва да ни убеди, че трябва да преразгледаме и променим политиката на ЕС във връзка с либерализацията и дерегулацията и то не само в рамките на ЕС, а и по отношение на развиващите се страни.

Вместо това обаче споразуменията за икономическо партньорство, подписани от Парламента, ще доведат до засилване на този провалил се подход.

Въпросните споразумения са постигнати от ЕС посредством упражняване на силен натиск върху правителствата на развиващите се страни, без да е взета под внимание позицията на местното население, което ще пострада най-много от прилагането на споразуменията.

Мъглявите обещания за гъвкаво прилагане на споразуменията не могат да бъдат заместител на конкретните и ясни ангажименти.

15. Козметични продукти (преработка) (разискване)

Председател. - Следващата точка е докладът (A6-0484/2008) на г-жа Roth-Behrendt, от името на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно козметичните продукти (преработка) [COM(2008)0049 - C6-0053/2008 - 2008/0035(COD)].

Dagmar Roth-Behrendt, докладчик. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, по всяка вероятност няма да имам нужда от полагащите ми се четири минути в началото на разискването, тъй като днешното разискване е посветено на една наистина много лека и приятна тема: новата редакция на директивата за козметичните продукти под формата на регламент. Този регламент на практика ще актуализира правната рамка, като нашето желание е да постигнем осъвременяване, усъвършенстване и по-голяма яснота.

Имаме предвид три несъществени изменения. От една страна, регламентът гарантира въвеждането на реална забрана за употреба на канцерогенни вещества при производството на козметични продукти, но трябва да запазим принципа на пропорционалност, така че веществата (като витамин А или алкохол), чието употреба е разрешена при храните, да не бъдат забранени при производството на козметични продукти. Комисията призна и се съобрази с този подход при изготвяне на предложението.

Комисията правилно отчете и факта, че към новите технологии, каквато е нанотехнологията, е необходимо да се подхожда със специално внимание, особено когато става дума за микроскопични частици, които биха могли да проникнат през кожата. Чисто и просто трябва да сме сигурни, че не представляват опасност. Със задоволство ще споделя, че и по този въпрос постигнахме компромис, който с чиста съвест мога изцяло да подкрепя.

Накрая, г-н председател, искаме да се спрем и на още един въпрос, а именно обозначенията за продуктите. Трябва да следим внимателно и да проверяваме актуалността на обозначенията. Да речем, че днес, бързайки да пристигнем в залата, сутринта сме използвали дезодорант, чието обозначение съдържа уверението, че продуктът ни гарантира 14 часа защита срещу изпотяване, но въпреки това пристигахме тази вечер целите плувнали в пот: при това положение най-вероятно ще останем доста изненадани и ще си кажем, че информацията в обозначението на продукта не съдържа и грам истина. Обозначенията, посочващи реално съществуващи характеристики, играят важна роля за спечелване доверието на потребителя и възприемането на продукта като истински и надежден. Ние имаме законодателство, което едновременно да гарантира безопасността, автентичността и чистотата на продуктите.

Аз съм изключително признателна за отличното ни сътрудничеството с чешкото председателство. Искам да благодаря конкретно на г-жа Ropadřiová, която няма възможност да е днес в залата, за това, че даде всичко от себе – нещо, което не се случва често в Съвета.

Специални благодарности и към Комисията, чието съдействие бе невероятно градивно и полезно. Нещо, на което също не винаги можем да бъдем свидетели в тази зала. Искам да благодаря и на моите колеги, по-точно на колегите, които от доста време работят по този доклад. Благодаря на Françoise Grossetête, Margret Auken, Hiltrud Breyer, както и на Frédérique Ries, които днес отсъстват, за сътрудничеството им. Мненията ни по някои въпроси като процедурата по нотификациите във връзка с нанотехнологиите и съдържанието на етикетите не винаги съвпадаха, но в крайна сметка успяхме да постигнем чудесен компромис, от което съм изключително щастлива.

Искам да кажа няколко думи и във връзка с етикетирането. Считам, че някои делегации (сред които, може би, делегацията, в която членувам и държавата-членка, чийто гражданин съм) трябва да обърнат внимание на няколко въпроса. Етикет и предупредителен надпис са две съвсем различни неща. Етикетът дава възможност на потребителя да направи свободен и информиран избор. Потребителят има правото да бъде информиран за наличието на наноматериали в продукта и трябва да знае, че тези специфични вещества съдържат особено малки, даже микроскопични частици. Хората имат право да преценят дали да използват слънцезащитен лосион, както и да решават дали ще бъде подходящ и за техните деца. Потребителят има правото да решава. Лично аз с удоволствие бих използвала такива продукти. Други биха предпочели да не го правят. За нас обаче е важно да сме сигурни, че на всички хора е предоставена възможност да направят своя избор.

Г-н член на Комисията Ферхойген, знам, че днес ще направите изявление по въпроса относно предотвратяване на фалшифицирането на лекарства, за което съм Ви много признателна, като се надявам да засегнете и темата за опасностите и съответно възможностите, свързани с интернет търговията. Ако това се случи, то утре, когато ще гласуваме за компромисната версия (вече гласувана в Съвета миналата седмица), ще бъде един добър ден за някои мои колеги, които по принцип подкрепят компромисното предложение, но биха желали да чуят и някои допълнителни обосновки. Благодаря ви много.

Günter Verheugen, *заместник-председател на Комисията* – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, искам да отправя искрени благодарности към докладчика, г-жа Roth-Behrendt, както и към докладчиците в сянка, г-жа Ries и г-жа Grossetête, за тяхната конструктивна и усърдна съвместна работа, благодарение на което успяхме да постигнем консенсус на първо четене.

Този регламент бележи три значими постижения и три важни крачки напред. Ние гарантираме на потребителите по-голяма безопасност и повече прозрачност, като същевременно се стига до съществено опростяване на съществуващото законодателство. Нашата работа бе съсредоточена основно върху проблема с безопасността.

Искам да се спра на няколко въпроса. За първи път ние наистина създадохме механизъм, който бих нарекъл „козметична стража“, а именно осъществяването на постоянен мониторинг на козметични продукти. Такъв надзор има и по отношение на фармацевтичните продукти. Предложението дава възможност на държавите-членки да упражняват по-засилен контрол на пазара, като се въвежда система, чрез която се гарантира задължителното проследяване на козметичните продукти, като предвидените мерки се прилагат по отношение на всички производители, независимо дали са аматьори, търговци на едро или търговци на дребно – с други думи правилата важат за всички в дистрибуционната верига.

Г-жа Roth-Behrendt вече засегна темата за нанотехнологиите. В този случай намерихме решение, което бих определил като модел за пример, като същото това решение ще бъде използвано и по-късно тази седмица във връзка с друг един важен законодателен акт. Чрез специфичните разпоредби, касаещи употребата на наноматериали в козметика, се въвежда механизъм за предоставяне на необходимата информация преди появата на пазара на продуктите, съдържащи подобни материали. По този начин се гарантира, че съответните данни, касаещи безопасността на продуктите, ще бъдат предоставени и органите ще имат време да предприемат всички необходими предпазни мерки.

По въпроса дали веществата, класифицирани като канцерогенни, мутагенни или токсични за репродукцията, биха могли да се използват по изключение в някои извънредни случаи, се проведе продължителна, интензивна и ползотворна дискусия. Много се радвам, че Съветът и Парламентът се съгласиха с Комисията за необходимостта от запазване на общата забрана по отношение на посочените вещества в козметичните продукти. Минималните изключения, предложени от Комисията, целят единствено избягването на несъответствия, касаещи законодателството, свързано с хранителните продукти, доколкото на пръв поглед не става съвсем ясно, че човек може да консумира алкохол, но не и да го използва в козметични продукти.

Освен че гарантира безопасността на продуктите, предложението осигурява и по-високо равнище на информираност на потребителите. Като пример ще посоча допълването на списъка със съставки с информация относно веществата, които са под формата на наноматериали. Освен това документът предвижда специфични мерки за проверка на информацията, предоставена от производителите. Щастлив съм да потвърдя, че държавите-членки и Комисията, чрез тясно сътрудничество в тази област, желаят да предотвратят риска от подвеждане на потребителите.

Както казах, регламентът е част от нашата програма за опростяване. Така ще се премахнат правната несигурност и несъответствията, резултат от една директива, която датира от преди 33 години и досега е била изменена 55 пъти. Вероятно само малцина са в състояние да разберат напълно тази директива. По тази причина се налага законодателството на ЕС да бъде значително опростено.

Искам да подчертая, че въвеждането на централизирана процедура за нотифициране на козметичните продукти преди пускането им на пазара на ЕС ще доведе до съкращаване на разходите в този отрасъл.

Вече споменах за съвместната работа на Европейския парламент, Съвета и Комисията и конструктивното сътрудничество по между им. От името на Комисията мога да заявя, че сме съгласни с всички изменения, внесени от докладчика г-жа Roth-Behrendt.

По искане на Парламента Комисията предостави и обяснения относно: това, че е регламент вместо директива; продажбите чрез интернет; фалшивите продукти; преходните разпоредби и срока за влизане в сила на регламента, както и по отношение на определението за дано материали. За да спестим време, бих желал да постигнем съгласие по всички обяснения, предадени по време на заседанието, тъй като Парламентът е запознат със съдържанието им.

Изявления на Комисията

Комисията отчита загрижеността на държавите-членки във връзка с преработването на директивите и превръщането им в регламенти.

Комисията счита, че в случаите, когато разпоредбите на директивата са достатъчно ясни, точни и изчерпателни, същите биха могли да бъдат преобразувани в пряко приложими разпоредби на регламент посредством преработване. Това се отнася най-вече за разпоредбите, касаещи въпроси от техническо естество, които вече са напълно транспонирани в националното право на всички държави-членки.

Поради изразените различни мнения Комисията приема, че конкретният случай с Регламента относно козметичните продукти няма да бъде използван като прецедент при тълкуването на междуетноститионалното споразумение в това отношение.

Комисията се ангажира да изясни положението относно търговията с козметични продукти чрез интернет преди датата на прилагане на регламента.

Комисията, както и Европейският парламент, изразява загриженост от факта, че секторът на козметичните продукти е сред дейностите, които могат да бъдат засегнати от фалшифициране, което от своя страна може да засили опасността за човешкото здраве. Следователно Комисията ще предприеме необходимите мерки за укрепване на сътрудничеството между компетентните органи на национално равнище с цел борба срещу фалшифицирането.

Комисията ще изготви обяснителна бележка относно преходните разпоредби и датата на прилагане на регламента (по-конкретно във връзка с членове 7, 8, 10 и 12a).

По отношение на общото определение за наноматериали Комисията отбелязва, че то все още е в процес на уточняване. Следователно Комисията потвърждава, че промените в общото определение следва да бъдат отразени в законодателството на Общността в бъдеще, и отбелязва, че процедурата на комитети, предвидена се в предложението, също така осигурява възможност за актуализиране на определението в рамките на предложението.

Françoise Grossetête, от името на групата PPE-DE. – (FR) Г-н председател, позволете ми най-напред да отправя сърдечни поздравления не само към Съвета, но, разбира се, и към докладчика, г-жа Roth-Behrendt, към Европейската комисия и към моите колеги, докладчиците в сянка, и най-вече към г-жа Ries за свършената работа. Понякога имаше и остри сблъсъци помежду ни, но крайният резултат от нашите усилия е изключително удовлетворителен и доведе, от една страна, до повишаване на безопасността на козметичните продукти, от което печелят потребителите, а от друга страна – до намаляване на административните тежести, които са безполезни за европейската промишленост.

Този регламент бе крайно необходим с оглед нуждата от възстановяване на яснотата на законодателството, което през последните 30 години е изменено около 50 пъти. Транспонирането на директивата създаваше проблеми в 27-те държави-членки. Съществуващите законови неясноти и текстът станаха много тежки, а прилагането – скъпоструващо бреме за дружествата. Ще припомня, че козметичните предприятия в Европейския съюз са световни лидери в сектора с над 3 000 производители. Тази промишленост е изключително иновативна с размер на пазара 65 млрд. EUR и създава, пряко или непряко, над 350 000 работни места. Затова е важно да сме загрижени за козметичните продукти.

Както вече казах, новият регламент гарантира по-високо равнище на безопасност и по-голяма отговорност на производителите чрез осъществяването на мониторинг на пазара, като същевременно се намалява бюрокрацията.

Регламентът осигурява и по-добра проследяемост на козметичните продукти, определяне на отговорните лица и наличието на досие с информация (описание, производствен метод) за продукта.

Всъщност доста подробно дискутирахме въпроса за наноматериалите, използвани при производството на козметика, и по-конкретно употребата им в слънцезащитните продукти; тези специфични вещества трябва да бъдат обект на стриктен контрол от гледна точка на безопасността без това да пречи на иновациите. Продукт, съдържащ наноматериали, трябва да бъде нотифициран от съответното отговорно лице, а не чрез характеристиките на самия наноматериал.

В заключение искам да обърна внимание на факта, че трябва наистина да се борим с фалшифицирането на козметични продукти, тъй като то все още представлява реална опасност. Предстои ни още много работа в тази област.

Daciana Octavia Sârbu, *от името на групата PSE.* – (RO) Безопасността на козметичните продукти е от изключителна важност за европейския потребител. Именно затова трябва да обърнем особено внимание на този въпрос.

Считам, че преработката на директивата и заменянето ѝ с предложение за регламент е навременна инициатива от страна на Комисията. Промяната в правната форма ще доведе до премахване на правните неточности и несъответствия и ще спомогне за избягване на различията при транспонирането в съответните национални законодателства.

По мое мнение, в случаите, когато опитът на европейско равнище е доказал, че концепцията „съставка по съставка“ е нежизнеспособна или остаряла, сред нашите приоритети трябва да бъдат по-голямата отговорност на производителите и засилването на контрола на вътрешния пазар.

В този контекст употребата на наноматериали е многообещаващо решение, но Научният комитет по потребителски продукти следва да изготви, след съответното изпитване, оценка за безопасността на наноматериалите, като същевременно трябва да продължим да насърчаваме алтернативните методи за производство.

Считам, че участието на комитета при удостоверяване на пригодността на веществата, класифицирани като канцерогенни, мутагенни или токсични, за употреба в козметични продукти е от изключителна важност.

С цел ефективното прилагане на регламента считам, че държавите-членки трябва да упражняват подходящ контрол и в случай на неспазване да докладват регулярно на Комисията.

Chris Davies, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, мандатът на този Парламент изтича и някои от нас вече се готвят за предстоящите избори. Осъзнавам, че сме изправени пред цяла армия евроскептици и еврофоби (поне в Обединеното кралство е така), които използват всяка една възможност да ни критикуват, независимо какво вършим. Историята на това законодателство ще им даде още един повод да продължат в същия дух: 55 съществени изменения в рамките на последните 30 години, които го правят тромаво, объркано и едва помагащо на промишлеността и потребителите.

Забелязал съм обаче, че критиците имат навика да не довеждат нещата до край. В действителност те не се интересуват от това, което Европейският съюз се опитва да направи с цел подобряване на ситуацията и прилагане на ползите на практика. Просто са решили, че ние по принцип сме статични. Но ето че вече разполагаме с един акт, който гарантира реално опростяване на съществуващата нормативна база, намаляване на бюрокрацията и постигане на по-голяма яснота по отношение на разпоредбите. Освен това имаме директива променена в регламент. Отново ще спомена моята родина, в която ситуацията е ужасна, доколкото се правят опити за ограничаване свободата на действие на държавите-членки; реалността обаче е друга, както стана ясно от регламента за регистриране, оценка и разрешаване на химични вещества и препарати (REACH), в което ни убеждава и този регламент: промишлеността не се нуждае от 27 различни интерпретации на едно европейско правило, а желае да получи яснота по отношение на мястото ѝ на пазара, който е най-големият в света.

Дали критиците ще се изправят и ще си признаят: „Не бяхме прави да настояваме за пълна забрана на CMR веществата?“ Ще си изправят ли и ще си признаят ли: „Ние сгрешихме?“ Ще кажат ли, че *трябва* да използваме в козметичните продукти вещества, които не бихме употребили при производството на храни, въпреки факта, че някои козметични продукти влизат в контакт с кожата, очите и дори устната кухина? Ще дръзнат ли да възразят срещу адекватните оценки на безопасността на козметичните продукти или срещу централизираното информационно бюро, което (както членът на Комисията съвсем точно каза) на практика ще доведе до икономия на средства в промишлеността? Всъщност мисля, че тези хора няма да направят нищо подобно.

Желанието на колегата *Frédérique Ries*, която тази вечер няма възможност да бъде сред нас, бе да се гарантират мерки за предотвратяване на пускане в продажба на фалшиви козметични продукти, да се осигури по-добър механизъм за проследяване, както и да се засили контролът по отношение на неверните обозначения относно полезните ефекти от тези продукти. Колегата подкрепи и идеята етикетите на продуктите да посочват ясно съдържанието на наноматериали. По всички тези въпроси постигнахме напредък. И така, от нейно име искам да благодаря на докладчика, на докладчиците в сянка и на г-н члена на Комисията Ферхойген. Този регламент е един много добър акт и аз ще бъда щастлива да го използвам по време на изборите като пример за успешната работа на Европейския съюз.

Roberta Angelilli, *от името на групата UEN*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, европейската козметична промишленост е сектор от голяма важност за икономиката и заетостта. Както вече чухме, той представя оборот над 35 млрд. EUR и осигурява 350 000 работни места в областта на търговията, дистрибуцията и транспорта. Иновациите в този сектор са много и искам да подчертая, че е необходимо да се гарантира и високо ниво на защита на човешкото здраве, както и висока степен на информираност на потребителите.

Именно в този контекст искам да поздравя докладчика за отлично свършената работа и да се спра на някои определени моменти, които смятам за особено важни. Уместно е въвеждането на оценка за безопасността на козметичните продукти, което води и до отговорност на дистрибуторите за извършване на необходимия контрол преди тези продукти да бъдат пуснати на пазара. Друг положителен елемент е забраната, наложена чрез регламента, за използване в козметични продукти на повече от 1 000 вещества, класифицирани като канцерогенни или токсични.

Важен аспект е и списъкът с разрешените за употреба оцветители, консерванти и UV-филтри, а също и по-голямата яснота по отношение на етикетите относно действието, срока на годност и специални предупреждения във връзка с употребата на продуктите; изброяването на съставките в низходящ ред (според количеството, в което се съдържат в продукта) също е много важен момент. Най-важното: етикетът трябва да съдържа текст, обозначение или изображение, които отговарят единствено на характеристики и функции, каквито продуктът реално притежава, а не да носят невярна информация.

Затова е нужно да се гарантира проследимост на продуктите, не на последно място поради факта, че трябва да се справим с някои обезпокоителни явления като фалшифициране на козметичните продукти или т.нар. „паралелен внос“. Г-н председател, в заключение искам да заявя, че само в Италия паралелният внос на козметични продукти, в това число парфюми и паста за зъби, е на стойност 120 млн. EUR, като тези стоки могат да оказват сериозен неблагоприятен ефект върху здравето.

Hiltrud Breyer, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, защитата на човешкото здраве също е първостепенна цел, когато става въпрос за козметични продукти. С това гласуване създаваме история. За пръв път се създават конкретни разпоредби за употребата на наноматериали в козметични продукти, с което полагаме основите на нещо ново. С радост мога да заявя, че именно инициатива на групата на Зелените/Европейски свободен алианс доведе до това основополагащо събитие. Ние, Зелените, бяхме движещата сила, ние го включихме в дневния ред и искам от сърце да благодаря на докладчика г-жа Roth-Behrendt за нейната категорична и непоколебима подкрепа. С радост мога да приветствам Комисията за това, че промени позицията си. Досега тя нееднократно подчертаваше, че действащото законодателство е достатъчно да гарантира безопасността на наноматериалите. Сега тя ясно заяви, че наистина се нуждаем от конкретни разпоредби.

Това се отнася не само до регламента относно козметичните продукти, но и до регламента относно новите храни, който тепърва ще обсъждаме тази седмица, тъй като нанотехнологията до този момент бе нещо като черна дупка. Тя бе въведена на пазара без достатъчно обяснение на рисковете. Затова днес е добър ден за здравеопазването и защитата на потребителите, макар и да буди съжаление фактът, че определението за наноматериали не е достатъчно изчерпателно, а се ограничава само до неразтворими или биоустойчиви материали. Въпреки това приемането на конкретни разпоредби за наноматериалите е не по-малко важно, а за нас е от жизнено значение.

Надявам се също – и бих искала сега да поискам подкрепата ви по този въпрос – че регламентът относно новите храни също ще пожъне успех тази седмица, тъй като той не се ползва с такава широка подкрепа от страна на Комисията. Нуждаем се от последователност – и то не само по въпроса за алкохола – както по отношение на козметичните продукти, така и по отношение на храните. Същото се отнася и до областта на нанотехнологиите като цяло. Там също се нуждаем от съгласуваност между козметичните продукти и храните. Искрено се надявам, че най-сетне ще проведем открито разискване за целта и употребата на нанотехнологиите. Доволна

съм и от факта, че не смекчихме договорената през 2008 г. забрана на CMR веществата, която бе предложена от Зелените.

Eva-Britt Svensson, *от името на групата GUE/NGL*. – (SV) Г-н председател, моята група и аз приветстваме постигнатия от Съвета и Парламента компромис по въпроса за преработката на директивата относно козметичните продукти.

Най-голямата спънка в преговорите със Съвета бяха именно наноматериалите. Става въпрос за употребата на изключително малки частици за производство на нови материали, което придава нови свойства или функции, именно защото частиците са толкова малки. Така например материалът може да стане по-твърд, по-здрав, по-тънък, хидрофобен, топлоакумулиращ или да придобие някакви други свойства. Всъщност ние все още не знаем много за този процес. Някои гримове и кремове съдържат наночастици, които е възможно да проникнат през увредена кожа в тялото, където в никакъв случай не трябва да попадат.

Следователно трябва ли да позволяваме присъствието на активно вещество в козметичните продукти, при положение че не съществуват никакви средства за контрол? Отговорът, разбира се, е не. Необходими са повече знания и информация за наноматериалите. Затова съм доволна от споразумението, което ще гласуваме утре. То представлява стъпка в правилната посока.

Споразумението ще доведе до по-добра защита на европейските потребители, тъй като наноматериали се използват в бои за коса, UV-филтри и т.н. Тези материали ще преминават през оценка на безопасността, преди да бъде разрешено пускането на продуктите на пазара; козметичната промишленост ще трябва също да уведомява Комисията за употребата на наноматериали във всички свои продукти, а Комисията на свой ред ще може да се консултира с комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите за това дали има подозрения, че наноматериалите носят рискове за здравето.

Искам много да благодаря на отговорния докладчик и на Комисията за изготвянето на тази отлична преработка.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Искам да благодаря на докладчика. Браво, Dagmar, за отличната ти работа по проекта за регламент на Европейския парламент и на Съвета, който ни бе представен от Комисията. Това е изключително важен документ за защита здравето на потребителите. Всички ние без съмнение използваме козметични продукти, тъй като те включват не само продукти за разкрасяване, но и така наречената козметика за ежедневна употреба като паста за зъби, дезодоранти, шампоани, продукти за коса и нокти, червила и т.н.

От последната директива изминаха вече 33 години, което е достатъчно дълго време, въпреки внесените изменения. В крайна сметка развитието на химията и самата козметика доведе до огромни и фундаментални промени. Имам предвид употребата на наноматериали, които бяха толкова често споменавани тук. Те могат да имат както положителни, така и отрицателни отражения върху човешкото здраве. Затова подкрепям мнението, че трябва да се забранят всички употребявани в козметичните продукти материали, които имат канцерогенен ефект. Трябва също да помислим много внимателно за употребата на материали, за които не може да бъде изключен мутагенен или токсичен ефект.

Потребителите често купуват козметични продукти въз основа на подвеждащи реклами или непълна информация, затова ние трябва, посредством нашите европейски агенции, включително Европейската агенция по химикалите и Европейския орган за безопасност на храните, да се опитаме да създадем директиви и насоки за мониторинг. Не трябва да забравяме, че козметичните продукти са най-често фалшифицираните стоки, което само повишава риска от наличие на вредни материали. Освен тези предупреждения, трябва също да информираме потребителите за потенциалните рискове за здравето дори при продукти, произведени от известни фирми.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, според мен решаващият момент в доклада, който стои пред нас, е промяната на правното основание. Въпреки че държавите-членки на Европейския съюз са развили в различна степен и все още има големи различия между тях по отношение на развитието, ще постигнем по-голяма правна сигурност, ако регламентът е и остане в бъдеще предпочитаният метод за избор.

Има директиви, които нанесоха повече вреда на конкуренцията и доведоха до по-голяма несправедливост в сравнение с преди в резултат на различните начини, по които бяха прилагани в държавите-членки. Затова в този доклад директивата и националното прилагане с право се концентрират в един всеобхватен регламент. По този начин естествено се повишава равнището на правна сигурност, което е изключително важно, особено за дружества в този сектор, които се занимават с изследвания. Приветствам, разбира се, и ангажимента на

Комисията да намали в близко бъдеще задължителните регистрации с 25 %. С този регламент направихме първата крачка. Поздравления, г-н член на Комисията.

Настоящият доклад също така ясно посочва в какъв срок могат да се пускат нови продукти на пазара, принуждавайки законодателните органи да действат. Ние разгледахме въпроса за промяна на директивата относно козметичните продукти преди няколко години. Използването на наноматериали ни принуди отново да разгледаме този въпрос. В рамката на превантивната защита на потребителите приветствам решенията във връзка с етикетването като възможността за временно приемане с оглед на състоянието на научните открития също е приемлива. На този етап искам също да предупредя да не се всява паника, както стана в други случаи, а вместо това бих препоръчал целият въпрос да се проучи от научна гледна точка.

С изискванията, които приложихме, а именно рекламите и етикетите да отразяват само реалните характеристики на продукта, защитаваме правата на потребителите. Случаят с дезодоранта, който г-жа Roth-Behrendt спомена, обаче е друг въпрос. Той въздейства на едни, но на други – не. Понякога едно и също вещество веднъж ми въздейства по един начин, но друг път не ми въздейства така. Затова не трябва да взимаме този въпрос толкова на сериозно.

Надявам се само Комисията да не разводи правния подход в резултат на многото мерки в рамките на процедурата на комитология. Затова ви призовавам да не удължавате прекалено тази процедура.

Margrete Auken (Verts/ALE). – (DA) Г-н председател, всички ние използваме козметични продукти. Те не са луксозни стоки, които се ползват само от определен пол или само от възрастни. Сапун, шампоан, паста за зъби, лосиони, дезодоранти, слънцезащитни лосиони – всички те са около нас и ни въздействат. Важно е да бъдат безопасни и всички държави да имат твърди, ясни правила, и точно това успяхме да постигнем с въпросното предложение. Искам да използвам тази възможност, като всички останали, да благодаря на г-жа Roth-Behrendt за отличната ѝ работа.

Щастливи сме, че забраната ни на CMR веществата бе запазена, но в същото време бе направена по-целесъобразна. Ако етанолът бе забранен за употреба в козметични продукти, това вероятно щеше да създаде проблеми и в същото време щеше да изглежда малко странно, тъй като го пием в сравнително големи количества. Все пак положителен е фактът, че Съветът не успя да отслаби разпоредбите. Дерогациите от забраната сега ще бъдат ограничени до вещества, които са одобрени за употреба в храни, за които досега няма индикации, че причиняват проблеми, и които са допустими за уязвими групи като малки деца и бременни жени. Най-важен обаче е фактът, че най-накрая бяха включени наноматериалите. Това бе тежка борба. Тя бе толкова тежка, защото промишлеността се опита да заглуши разискването за безопасността на наноматериалите. Те биха били много доволни, ако просто бяхме приели тези вещества за неproblemатични и прекрасни. В този случай нямаше толкова ясно изразено обществено безпокойство, както в случая на генетично модифицираните продукти например.

Ние, групата на Зелените/Европейски свободен алианс, сме горди от включването на наноматериалите. Те ще бъдат изпитвани, етикетирани, и, при някои определени продукти – UV-филтри, бои и презервативи – производителите ще трябва да гарантират за безопасността, докато Комисията ще трябва да предоставя подробна информация и да намери време да упражнява надзор над останалото. Най-накрая успяхме да включим и етикетването, така че потребителите да могат да виждат какво купуват и слагат върху кожата си. Включихме и разпоредба относно преразглеждането, която изисква Комисията да гарантира, че определенията както за наноматериали, така и за процедури за безопасност са задоволителни. И накрая, положителен е фактът, че ще е недопустимо рекламирането на продукт като притежаващ свойства, надвишаващи реалните му възможности. Интересно е да видим как в бъдеще ще се продават кремове против бръчки, които очевидно нямат желания ефект.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) В козметичната промишленост, както и в много други сектори, в момента се извършва революция. Преди няколко години нанотехнологията започна да превзема този сектор на промишлеността, в резултат на което се откриха безпрецедентни възможности и перспективи. Нанотехнологията, разбира се, далеч не е ново изобретение: хората са я използвали в продължение на четири хиляди години, макар и този факт да ни стана известен едва през последните двадесет години.

В същото време е важно да подходим към този въпрос с нужната предпазливост; без да забавяме новите открития и тяхното прилагане, все пак трябва да вземем под внимание и рисковете за здравето. Трябва да предпазим нашите граждани от тези потенциални опасности чрез диференциран, основаващ се на риска подход.

Има наноприложения и продукти, предназначени за директна употреба от потребителите, като например дрехи и храни, включително и козметични продукти; в този случай един неадекватно премерен подход може да доведе до това хората да изпитат, буквално на гърба си, техните потенциално вредни ефекти.

Именно по тази причина е важно хората да знаят какъв вид препарати използват; затова е наложително подходящо и подробно етикетирание, като основната отговорност за това носи производителят. Говорим за огромен и все по-разрастващ се сектор, тъй като козметичната промишленост на ЕС генерира годишни приходи в размер от 65 млрд. EUR. Една от водещите европейски козметични фирми – една от общо 3000 – изразходва 450 млн. EUR годишно само за изследвания и развитие и осигурява работни места на близо 3000 учени и изследователи.

Според оценките на Европейската комисия през 2006 г. 5 % от козметичните продукти са съдържали наноматериали, цифра, която досега може и да се е удвоила. Нуждаем се от нанотехнологии, за да преодолеем някои от глобалните проблеми, които сме създали, и затова с чиста съвест ще гласувам в подкрепа на тази законодателна резолюция; не бива обаче да забравяме, че всяка монета има две страни.

Поздравявам г-жа Roth-Behrendt, г-жа Grossetête и г-жа Wallis, които внесоха предложението за резолюция – свършили са отлична работа.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Г-н председател, въвеждането на минимални стандарти за безопасност на козметичните продукти бележи важна стъпка към гарантиране на значително по-високо равнище на безопасност за европейските потребители. В същото време този модерен регламент намалява административната тежест върху европейските производители, които осигуряват работни места на над 350 000 души. Обширното разискване тук се съсредоточи главно върху етикетирането, тъй като то често подвежда потребителите, и затова горещо приветствам факта, че трябва да бъдат документирани нови обозначения за ефектите на продуктите. Тук – и не само тук – бе проведена оживена дискусия за лицензирането на наноматериалите и, разбира се, отстраняването на канцерогенни материали от козметичните продукти. Не съм съгласна, че обозначенията за съдържанието на наноматериали в продуктите трябва да бъдат под формата на предупреждения. Важно е да разполагаме със списък на лицензираните наноматериали, които не вредят, а подобряват качеството на продукта. Разбира се, безсмислено е да плашим потребителите. Минималните стандарти трябва да гарантират безопасността за потребителя. Със сигурност смятам фалшифицирането за сериозен проблем и искам да насоча вниманието ви към ограничения капацитет на наблюдаващите органи на национално равнище реално да наблюдават всичко.

Радва ме фактът, че текстът включва единно определение за наноматериали; приветствам и това, че ще можем да го изменяме, за да бъде в крак с последните научни развития. Приветствам също факта, че директивата ще стане регламент и ще има по-голяма правна сила. Следователно приветствам този труд и поздравявам всички докладчици за това, че са успели да постигнат консенсус по въпрос, който е също толкова чувствителен като въвеждането на козметични продукти на европейския пазар на базата на научните развития.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Г-н председател, компромисите, направени при първо четене през последната законодателна година, много бързо се превърнаха в ежедневие под натиска на времето. Това е от полза за малките групи, тъй като споразуменията, постигнати на масата за преговори, ги правят по-силни, отколкото подхожда на големината им. Ако тази практика се затвърди, това ще подкопае доверието в парламентарната демокрация в тази зала.

Този път обаче спечели демокрацията, тъй като най-големите групи намериха общ език и постигнатият резултат получи реалната подкрепа на мнозинството.

Очевидно бе, че директивата относно козметичните продукти трябваше да бъде преработена. Разпоредбите ѝ трябваше да бъдат изяснени и актуализирани, а ръководната директива трябваше да стане регламент; освен това, тя трябваше да може да гарантира високо равнище на защита на човешкото здраве в целия ЕС, както и функционирането на вътрешния пазар. Тези принципи бяха логичното продължение на работата, която започна с обсъждането на REACH.

Остарялото законодателство в областта на козметичната промишленост носи особени рискове за здравето и за степента, до която можем да разчитаме на закона. Обозначенията на наночастици и козметични продукти са добър пример за това. Докато положителните характеристики на наноматериалите са малко или повече известни, свързаните с тях рискове като цяло са непознати. По същия начин беше невъзможно да проверим със сигурност конкретните характеристики на козметичните продукти, които директно влияят върху решението да ги купим.

Затова бе важно да установим обща линия на политика между трите най-големи политически групи, да вземем предвид съображенията, свързани със здравето, околната среда, търговията и обществото, за да можем да постигнем споразумение със Съвета. Затова високо ценя работата, свършена от моята колега г-жа Grossetête в качеството ѝ на докладчик в сянка. В сътрудничество с докладчика на Парламента г-жа Roth-Behrendt и нейните колеги либерали тя успя да постигне обща позиция на мнозинството, което направи крайния резултат възможен. Истинската демокрация изслушва всички, но отразява възгледите на мнозинството.

Председател. – Никой не изрази желание да вземе думата. Затова, преди да дам думата на докладчика, искам да ви информирам, че до този момент се изказаха четиринадесет членове на Парламента, единадесет от които жени.

Günter Verheugen, заместник-председател на Комисията. – (DE) Г-н председател, щях да коментирам накратко последната Ви забележка, но се отказах. Мъжете също се интересуват от козметични продукти – всъщност все повече и повече. При всички случаи те се интересуват от усилията да гарантираме, че козметичните ни продукти са безопасни.

На този етап за мен остана да направя само едно нещо. Искам искрено да ви благодаря за вашето съгласие и подкрепа. Както каза г-н Davies, наистина дадохме добър пример за това какво може да постигне европейското законодателство.

Ако мога да Ви дам личен съвет, г-н Davies, то той би бил следният. В родината Ви сигурно няма никакво значение, че ние в Европа имаме разпоредби относно козметичните продукти, каквито няма другаде, а именно забраната на изпитването на козметични продукти върху животни. Това не е разрешено в Европа. Нещо повече, преди няколко дни влезе в сила регламент, който постановява, че продукти, изпитвани върху животни, не могат да бъдат пускани на европейския пазар. Предвид факта, че британците са широко известни като любители на животните, това е аргумент, който Вие също бихте могли да използвате.

Dagmar Roth-Behrendt, докладчик. – (DE) Г-н председател, благодаря Ви, г-н член на Комисията, благодаря Ви, госпожи и господа. Искам в частност да благодаря на г-н члена на Комисията Ферхойген за това, че още веднъж изтъкна забраната на изпитването върху животни, тъй като ми напомни, че това е третото преразглеждане на законодателството за козметичните продукти, в което имах привилегиите да участвам; тези преразглеждания са шестото изменение, седмото изменение и сега промяната на директивата в регламент.

Ние наистина успяхме да забраним изпитването върху животни. Така например успяхме да гарантираме, че потребителите са запознати за трайността на даден продукт с помощта на малка кутия, съдържаща цифра, която показва в какъв срок може да бъде използван. Отправлям тези забележки и към някои колеги, като г-жа Roithová, които за съжаление не можах да присъстват в началото на това разискване. Етикетите никога, в нито един момент, не са били предупреждения. Ако един продукт не е безопасен, той не трябва да бъде пускан на пазара, не трябва да бъде продаван. Всички продукти на европейския пазар трябва да бъдат безопасни и безвредни. Етиктирането обаче дава възможност на потребителите да избират. Именно в това се крие смисълът на демокрацията, в това се крие смисълът на свободата на избор.

Имаме отличен законодателен акт. Опитвах се да осигуря максимална прозрачност на процеса. Опитвах се, както каза г-жа Grosssetête, да съчета няколко варианта. Причината за това е, че исках да изготвим законодателство, което да е добро за всички: за потребителите в Европейския съюз, за промишлеността, която ще трябва да работи с това законодателство, и накрая за всички, които се ползват от него.

Искам още веднъж да кажа на г-н Schnellhardt – да, дезодорантите имат различно въздействие върху различните хора, но обозначението така или иначе твърди, че те „предпазват от изпотяване“. Ето защо е важно обозначенията за тъмните кръгове около очите ми след седмица, прекарана в Страсбург, поне до известна степен да са верни и надеждни.

Още веднъж, искам да благодаря на члена на Комисията, и по-конкретно за обясненията, които даде, както и на колегите и сътрудниците си, които свършиха по-голямата част от работата. Благодаря ви много.

Председател. - Това беше изключително плодотворно и интересно разискване.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре, вторник, 24 март 2009 г.

16. Пускане на пазара на биоциди – Ново предложение за преразглеждане относно биоцидите (разискване)

Председател. - Следваща точка е общото разискване относно:

- доклада на г-жа Sârbu, от името на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 98/8/ЕО относно пускането на пазара на биоциди по отношение на удължаване на някои срокове (COM(2008)0618 – С6-0346/2008 – 2008/0188(COD)) (A6-0076/2009) и

- изявлението на Комисията по новото предложение за преработка на директивата за биоцидите.

Daciana Octavia Sârbu, докладчик. – (RO) Искам да подчертая, че смятам за успех споразумението, което постигнахме заедно с Комисията и Съвета относно удължаването на срока за оценка на активните вещества до 2014 г., за да създадем своевременно регулиран пазар за биоциди.

Това даде отражение и върху резултата от гласуването, проведено от комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните. Затова искам да благодаря на колегите, които подкрепиха този компромис между трите институции.

Удължаването на преходния период е изключително важно, за да гарантираме, че всички биоциди, които съдържат активни вещества, ще бъдат пуснати на пазара съгласно закона.

Почувствах, че е от съществена важност преразглеждането на тази директива да премине на първо четене, за да не рискуваме да прехвърлим 10-годишния срок за системно проучване на биоцидите и, по подразбиране, да избегнем риска от изтеглянето им от пазара от 2010 г.

Удължаването на срока ще гарантира, че държавите-членки ще имат достатъчно време, за да оценят тези вещества до 2014 г., когато съществената преработка на директивата за биоцидите най-вероятно ще влезе в сила.

Друга точка, предложена в проектодоклада, е да се ограничи до максимум две години възможността да се удължават допълнително крайните срокове за останалите досиета чрез процедурата комитология, за да се избегне евентуално безкрайно отлагане на целия процес. Тази мярка е съществена за ситуация, при която преработката на директивата не е завършена до 2014 г.

Надяваме се, че аспектите, свързани със защитата на данните и практиката на „избягване от отговорност“ („free riding“), чрез която компанииите използват информацията, регистрирана от други компании като част от национална схема, ще бъде разгледана при съществената преработка на директивата за биоцидите.

Искам да спомена, че измененията, приети от комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, формират част от споразумение с Комисията и Съвета, както присъстват в окончателния проект, който ще бъде гласуван утре в пленарната зала. Когато гласуването в пленарната зала приключи, ще имаме подкрепата на Съвета за постигане на съгласие на първо четене.

Stavros Dimas, член на Комисията. – (EL) Г-н председател, искам да благодаря на докладчика, г-жа Sârbu, за нейното старание и усилия за постигане на съгласие на първо четене относно предложението за изменение на Директива 98/8 относно пускането на пазара на биоциди.

Искам да кажа, че Европейската комисия е готова да приеме компромисния пакет, особено точката относно нуждата да се удължи преходният период с четири, вместо с три години и точката относно двугодишното ограничение на по-нататъшно удължаване с цел да се улесни програмата за преглед.

Christa Klafz, от името на групата PPE-DE. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, можем да се гордеем с факта, че постигнахме толкова високи здравни и хигиенни стандарти в Европейския съюз. Употребата на биоциди даде значителен принос за тези постижения. Когато се използват като дезинфектанти и пестициди, те ни защитават от опасни болести или както може да се случи – от техните носители. Биоцидите са незаменими. Те трябва да бъдат безобидни за хората и околната среда и затова сега се нуждаем от преглед на всички биоцидни агенти.

Безопасността изисква време, а прегледът вече отнема повече, отколкото беше планирано предварително. Не можем да поемем риска да изгубим важни продукти, защото тяхната регистрация не е била завършена. Затова

приветствам факта, че Парламентът, Съветът и Комисията се съгласиха на първо четене на бързо удължаване на сроковете за директивата за биоцидите до – мисля, че беше, г-н член на Комисията, – 2014 г.

Само че защо това предложение се появи толкова късно? Опасността, че някои вещества могат да отидат в канавката заради изтекли крайни срокове, беше нещо, което виждахме, че се задава от дълго време, а сега разискванията ни в Парламента трябва да се провеждат под по-големия натиск на времето.

Г-н член на Комисията, от известно време чакаме за предложение от Комисията относно преработката на директивата за биоцидите. Сега спешно трябва да бъдат хармонизирани и регулирани някои важни области. Примерите включват определянето на критерии за одобрение, продължителността на одобрението и, най-важното, защитата на данните. Производителите се нуждаят от ясни правила и точност. Нужни са правила и по отношение на употребата и боравенето с продуктите. Изпитването на активен агент струва няколко хиляди евро и тази инвестиция може да бъде възстановена, само ако резултатите, поне за определен период от време, не са достъпни за други заявители. Никои не желае да изгубим високите си хигиенни стандарти. Трябва да ги поддържаме, за да посрещаме нови предизвикателства.

Надявам се, че Комисията ще представи ясен и добре обоснован доклад, който отговаря на всички тези изисквания, и се надявам това да се случи колкото може по-скоро.

Vittorio Prodi, *от името на групата ALDE.* – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, благодаря Ви, г-н Verheugen, че дойдохте и ни дадохте възможността да обсъдим този документ заедно. По отношение на предложението за изменение на директивата относно пускането на биоциди на пазара Парламентът се съгласи, че е нужно да има удължаване на периода за преглед, необходим за правилната оценка на основните активни вещества на някои биоциди, с оглед на специфичното естество на необходимите изпитвания и изисквания на пазара. Но трябва да сте наясно, че сме в очакване на по-щателната преработка на Директива 98/8/ЕО относно биоцидните продукти, за да изразим нашето мнение по съдържанието. Затова искам да предложа някои идеи на Комисията, които да обмисли.

Преди всичко, ще бъде полезно да направим преход от директива към регламент – законодателен инструмент, който ще позволи едновременно да влязат в сила еднакви разпоредби във всички държави-членки, като така регулира сектора по един и същи начин. Една ключова точка ще бъде споделянето на данни според нормите на Европейския съюз и, както вече беше приложено с регламента за регистриране, оценка и разрешаване на химични вещества и препарати (REACH), изпитването върху гръбначни животни ще бъде избегнато или значително намалено и за биоцидите, благодарение на задължителното споделяне на данни, получени чрез такива изпитвания между онези, които регистрират същите активни вещества, като така се избягва всяко дублиране на проучвания.

Споделянето на данни ще позволи по-голяма ефективност в системата за оценка на файловете и ще намали разходите по съставянето на тези файлове, което ще бъде от значение както за малките, така и за средните предприятия и за националните органи, отговорни за преглеждането на заявленията.

Трябва да се наблегне на опростяването на процедурите и на прилагането на взаимно признаване на разрешението за даден продукт и употребата му в различни държави-членки, за да се ускори процедурите и пускането на биоциди на пазара в споменатите държави. След това размерът на таксите и общите срокове за преглеждане на заявленията в различните страни трябва да се хармонизират, а процесът на издаване на разрешения трябва да се опрости в случаи на изразяване с минимални разлики или вариации в цвета например и така да се избегнат допълнителни специфични изпитвания, изискващи по-нататъшна оценка от всяка държава-членка.

Най-накрая, трябва да избегнем дискриминацията между европейските производители на стоки, третирани с биоциди, и извънобщностните стоки, съдържащи такива продукти. Оставям на Комисията да предложи решение, което новият Парламент, да се надяваме, ще може да подкрепи.

Urszula Krupa, *от името на групата IND/DEM.* – (PL) Г-н председател, хармонизирането на законодателството за биоцидите в Европейския съюз изглежда дори по-необходимо при факта, че регламентите в определени страни са изключително разнообразни. Липсата на общи регулиращи разпоредби създава опасност за здравето и живота на хората, както и представлява заплаха за околната среда, особено при условията на свободния пазар.

Но предложението, съдържащо се в първоначалния вариант на текста, а именно десетгодишния срок на прилагане на законодателството, изглежда нереалистичен с оглед на изключително сложните и скъпи процедури на регистрация за химикалите, използвани в тези продукти. Тези процедури, които бяха

предназначени да осигуряват високо ниво на безопасност, биха могли по ирония да допринесат за намаляването на нивото на контрол, което води дори до повече проблеми, ако вземем предвид факта, че в някои случаи национални регламенти контролират биоцидите, пускани на пазара.

Но премахването на тези механизми и въвеждането на по-малко ефективни и скъпи процедури на оценка може да ограничи продажбите на биоциди. Един централен европейски регистър на активните вещества, използвани в биоцидите, също няма да осигури достатъчно безопасност, особено при факта, че биологичните агенти са изключително разнообразни и са устойчиви на активни агенти. Наличието на ограничен избор от ефективни химични съединения само ще послужи за повишаването на нивата на устойчивост. Още повече високите разходи и сложните процедури, които са включени, ще избутат малките компании извън пазара, което ще доведе до монополизирането на пазара от големите компании, работещи в този сектор.

Предложението за удължен 14-годишен преходен период, който може да бъде удължен допълнително с още две години, става дори още по-безценно поради факта, че няма да бъде възможно да се регистрират активни вещества или да се преместят тези правила в националния закон преди 2014 г.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Г-н председател, искам да отправя въпрос към члена на Комисията, тъй като имам доста различно мнение. Мисля, че е жалко, че Европейският съюз не може да успее за десет години, с други думи до 2010 г., да завърши прегледа и регистрацията на 900 или някъде толкова дезинфектанти, консерванти и пестициди, които се продават на европейския пазар. Изненадва ме, че са ни нужни още три години за това, а докладчикът добави още една допълнителна година. Това означава забавяне на хармонизацията и следователно забавяне на по-голямата защита на пазара по отношение на тези вредни материали. Очевидно нямаме друг избор, освен да обявим забавяне, защото иначе много продукти ще трябва да изчезнат от пазара. Позволете ми обаче да предложа едно мнение. Може да бъде от полза, ако някои от продуктите, внесени от неконтролираните азиатски пазари, напуснат нашия пазар. Това ще ускори развитието на алтернативни, по-безопасни материали. Ще ми бъде интересно да чуя дали Комисията е опитвала да си сътрудничи с центровете за изпитване и институциите в държавите-членки и да използва техните ресурси, за да изпълни първоначалния по-кратък краен срок. Може ли Комисията или докладчикът да ми дадат отговор на този въпрос?

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Г-н председател, в следствие на специфичното естество на това законодателство и евентуалната опасност от грешното му интерпретиране трябва да обърнем особено внимание на въпроса за биоцидните агенти.

Съгласен съм с докладчика, който говори относно факта, че е жизненоважно да се удължи преходния период за оценка на активните вещества, използвани в биоцидите до 2014 г., за да се използва законодателството на Европейския съюз за регулиране на пазара. Ако не бяхме предприели тази стъпка, щяха ли националните разпоредби – които изтичат през 2010 г. – като резултат да направят нелегална продажбата на значителен брой биоциди, което би довело до различни парадоксални ситуации?

По време на преходния период националното законодателство трябва да се използва за стриктното наблюдение на този конкретен сектор на пазара. Тук си заслужава да добавим, че трябва да бъдем особено внимателни, когато се занимаваме с всяко законодателство, засягащо биоцидните агенти, и да помним, че тези продукти са замислени да унищожават и отблъскват вредни организми и че съдържат активни химични агенти. Всяко нехайство от наша страна може да има безвъзвратни последици.

Stavros Dimas, член на Комисията. – (EL) Г-н председател, искам да благодаря на ораторите за техните конструктивни забележки и да кажа, че в крайна сметка за оценката на активните вещества всъщност ще е нужно повече време, отколкото оптимистично бяхме предвидили първоначално. През 2000 г., когато законодателството беше прието, програмите за оценка не започнаха веднага; около четири години бяха прекарани в различни подготвителни процедури и процедурите на оценка, които националните компетентни органи несъмнено използват, започнаха едва през 2004 г. Въпреки забележителната и важна работа, свършена до днес, за много от активните вещества няма да бъде възможно да преминат оценка до май.

Като имаме предвид, че директивата постановява, че биоцидите, съдържащи активни вещества, които не са включени в приложение 1 или в приложение 1А към директивата, трябва да бъдат изтеглени от пазара не по-късно от 12 май 2010 г., беше сметнато за необходимо да се удължи крайният срок за завършване на процедурата на оценка, в противен случай, ако изтеглим някои от тези вещества, защото не са преминали процедурата на оценка, тогава и здравето, и околната среда в Европейския съюз може да бъдат застрашени и несъмнено търговията също ще бъде възпрепятствана.

Относно въпроса, засегнат от г-жа Klass, искам да кажа, че той засяга защитата на данните, подадени за оценка на активните вещества. Това се отнася по-конкретно за случаи, в които компании, които не са били включени в усилията да се представят тези данни, които извличат облага от ситуацията, могат въпреки това да задържат продуктите си на пазара до изтичането на преходния период.

Комисията е на последен етап от оформянето на предложението за съществена преработка на директивата за биоцидите и този въпрос беше ясно посочен по време на проведените консултации, когато въпросното предложение беше формулирано и съставено. Много от забележките, направени от г-н Prodi и други, несъмнено ще бъдат взети под внимание.

Комисията ще засегне споменатия въпрос в рамките на същественото преразглеждане на директивата. Ще бъде изпратено изявление на Комисията до секретариата на Европейския парламент, за да бъде добавено към доклада от днешното заседание.

Също така голям брой други въпроси, изтъкнати от Парламента, също ще бъдат засегнати във въпросното предложение като увеличението на обхвата от стоки и материали, изработени с употребата на биоциди, подобрените процедури за одобрение на биоциди, въвеждането на задължителен обмен на данни по време на лицензирането на продукта и по време на одобрението на активното вещество според принципите на REACH и съгласуваност с най-добрите практики от други законодателни актове като този, който наскоро беше прокаран за продуктите за растителна защита.

В заключение, Комисията изразява удовлетворението си от резултатите от преговорите. Комисията е в състояние да приеме компромисните изменения напълно и обещава да вземе предвид, по време на основното преразглеждане на директивата, въпроса относно защитата на данните, повдигнат както от Съвета, така и от Парламента днес.

Комисията взема под внимание въпросите, засягащи защитата на данни, споделянето на данни и компаниите, които извличат облага от ситуацията, които бяха повдигнати по време на разискванията по предложението за удължаване на някои срокове от директивата за биоцидите. Комисията ще потърси подходящи решения за посочените проблеми в рамките на съществената преработка на директивата за биоцидите.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н COSCİLOVO

Заместник-председател

Daciana Octavia Sârbu, докладчик. – (RO) Искам отново да благодаря на колегите си, докладчиците в сянка, с които си сътруднихме изключително добре. Работихме ефективно за завършването на този доклад, въпреки че това не е толкова важно, колкото действителната преработка на директивата.

Както видяхте, всичките ми колеги говориха за тази преработка и не толкова за доклада, който разискваме днес, защото преработката е това, което очакваме.

Тук чуваме, по всеобщо признание, че това удължаване на преходния период от три на четири години не е желателно, но вярвам, че е много по-важно да гарантираме, че всички продукти ще бъдат пуснати на пазара легално и че ще бъде проведена точна оценка на тези продукти.

Благодаря ви още веднъж и, както казах, очакваме преработката на директивата за биоцидите да се случи колкото може по-скоро.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе във вторник, 24 март 2009 г.

17. Една година след Лисабон: партньорството Африка–ЕС в действие (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A6-0079/2009) от г-жа Martens, от името на комисията по развитие, относно „Една година след Лисабон: партньорството Африка–ЕС в действие“ [2008/2318(INI)].

Louis Michel, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, първо искам да благодаря на комисията по развитие и нейния докладчик, г-жа Martens, за този доклад, който прави първа оценка на стратегическото партньорство Африка–ЕС една година след срещата на върха в Лисабон.

Разбира се, с голямо удовлетворение отбелязвам броя на положителните елементи, подчертани от този доклад, и постигнатия напредък за една година, което е относително кратък период за толкова голямо и преди всичко политически многообещаващо начинание. Нека спомена само един от тях, този следобед имахме среща между специалната делегация на Европейския парламент за връзки с Панафриканския парламент от Африканския съюз (АС) и специалната комисия на Панафриканския парламент за връзки с Европейския парламент относно ролята на парламентите при въвеждането и наблюдението на стратегията Африка-ЕС.

Това само по себе си е конкретен резултат. Поставя се нова институционна архитектура между двата континента и искам да поздравя двамата председатели за работата, която свършиха.

Вместо да разглеждам в детайли положителните страни на доклада на г-жа Martens, предпочитам да се спра на три ключови точки, които докладът изтъква, отнасящи се за подобряването на партньорството между Африканския съюз и Европейския съюз. Първата точка се отнася за ролята на парламентите. Знаете колко силно вярвам в ролята на парламентите както като действащи фигури, така и като инспектиращи органи на демократичния процес. Точно с тези техни двойни способности Европейският и Панафриканският парламент са поканени да участват в стратегическото партньорство Африка-ЕС.

Затова мога да ви уверя, че напълно подкрепям предложенията, направени в общото предложение на Европейския парламент и Панафриканския парламент и повторени в доклада. Те се състоят, първо, от участие на подходящото ниво в общи групи от специалисти, отнасящи се към четирите тематични партньорства, които ви засягат. Второ, участие в съставянето на годишните доклади за напредък. Трето, участие в общата работна група и, четвърто, участието на президентите в срещата на върха между Африка и Европейския съюз.

Някои от тези предложения, мога да добавя, вече са факт или са на път това да стане. По отношение на гражданското общество и недържавните участници аз съм по-уверен от всеки друг, че основното предизвикателство за 2009 г. представлява ускоряване на постигането на реални резултати преди междинната оценка, планирана за есента на 2009 г., и постигането на амбицията за партньорство, съсредоточено около хора, извън институциите.

Във връзка с това недържавните участници са въведени, за да изпълнят важна роля преди да бъдат включени в общите работни групи от специалисти за всяко от осемте тематични партньорства. От европейска страна миналата пролет вече бе създадена координационна група на гражданското общество, която да наблюдава и да участва в осъществяването на партньорството. От африканска страна също неотдавна е създадена координационна група на гражданското общество под егидата на Икономическия, социален и културен съвет на Африканския съюз.

Европейското и африканско гражданско общество трябва да се срещнат на форум в края на април 2009 г., за да изготвят конкретни предложения за ангажираност към общата министерска тройка Африка-Европейски съюз.

По отношение на стратегическите партньорства, особено това, което се занимава с управлението и правата на човека, приветствам крачката на Парламента към идеята за правителство, която много ми допада: доброто изпълнение на административните функции и правата, дадени от държавното право, от държава, която е безпристрастна и способна да посрещне нуждите и желанията на нейните граждани.

По тази причина, като имахме това предвид, преди две години създадохме сектора за управление на 2,7 млрд. EUR за всички страни от Африка, Карибските острови и Тихоокеанския басейн (АКТБ). Този подход се основава на три принципа: диалог, поощрителни реформи и притежание на тези реформи от страната партньор. Но докладът изразява съмнения и опасения, особено по отношение на „профилите на управление“: как са съставени, как се използват и тяхното възможно отрицателно влияние върху Африканския механизъм за партньорски проверки (APRM).

Ще ви напомня, че „профилите на управление“, които покриват всички измерения – а именно политическите, икономически, социални, институционални измерения, измерението на околната среда и така нататък – бяха само началната точка и по никакъв начин не ръководиха програмите в този сектор.

Нещо повече, резултатите и заключенията от този анализ бяха разисквани с правителството на страната партньор по време на диалога по програмата. На основата на това, правителството беше насърчавано да обясни собствения си план за реформа или, при нужда, да го завърши или да навлезе в повече подробности; да демонстрира приложимостта, целите и надеждността на тези реформи на базата на три критерия за оценка, което след това позволяваше да се определи нивото на финансов стимул за всяка страна. В тази връзка, особено значение беше отдавано на страни, които са ангажирани с Африканския механизъм за партньорски проверки (APRM) и които са завършили проверката, като показват желанието си да продължат в същата

посока. Това ясно подчерта изключително различните ситуации във всички страни, съответните нужди от реформа, както и различните възможности за съставяне и предлагане на правителствен план. Следователно бяха нужни гъвкавост и прагматизъм при разпределянето на средствата от инициативата за управление. През януари 2009 г. Комисията публикува междинен доклад относно дейността на фонда на инициативата и го изпрати на всички институции на Европейския съюз, да се използва за каквато цел е необходим.

Maria Martens, докладчик. – (NL) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, обсъждаме доклада „Една година след Лисабон: партньорството Африка–ЕС в действие“ или с други думи – изпълнението на съвместната стратегия Африка–ЕС за развитие на Африка, както бе приета от Срещата на върха ЕС–Африка през м. декември 2007 г.

Тази среща на върха бе събитие от особена важност. Фактически това бе първият случай, в който Европейският съюз и Африканският съюз заедно приеха стратегия, основана на общи ценности и принципи и на взаимно уважение, в която се споразумяха да постигнат заедно Целите на хилядолетието за развитие и заедно да намерят решения за общите предизвикателства в области като например сигурността, миграцията и климата.

Всички си даваме сметка за критиките в нашите страни, където хората се питат дали наистина има смисъл да продължаваме да вложим пари в Африка, особено в сегашните времена на икономическа криза. Бих искала отново да подчертая колко важни продължават да бъдат нашите усилия за развитието на Африка и това важи и за двата континента. Членът на Комисията Мишел бе съвсем точен, като каза на съвещание в тази връзка съвсем неотдавна, че колкото повече бедност има, толкова повече нестабилност има. Това също така е важно от гледна точка на демографските тенденции. Не след дълго на Африка ще се падат 20% от населението на света, докато на Европа – само 5%. Имаме общи проблеми, изправени сме пред общи предизвикателства. Когато хората нямат възможности в Африка, съвсем естествено е да потърсят такива в Европа. Африка заслужава нашата подкрепа, и то не само по тази причина.

Днес ние обсъждаме изпълнението на съгласуваната стратегия и имаме план за действие. Трябва да продължим да действаме заедно, за да изпълним стратегията и плана за действие. Доволна съм от резултатите, които бяха постигнати до момента по отношение на партньорствата. В предишните си доклади винаги съм изразявала загриженост по отношение на отсъствието на ясна и конкретна роля за парламентите, когато става дума за изпълнение на съвместна стратегия. През 2007 г. Панафриканският парламент и Европейският парламент излязоха със съвместно изявление, което всъщност точно обобщава какво е заложено в случая. Ще ви го прочета на английски език.

(EN) „Като институции, изразяващи волята на народите, нашите парламенти следва да направят необходимото техните потребности да бъдат удовлетворени, въпросите им да бъдат чути от вземащите решения и желанията им да бъдат отразени в политиките на институциите, които ги управляват. Нашите парламенти играят съществена роля в оформянето на дебата по общите приоритети за бъдещето на нашите континенти; в тях намират отражение различните мнения в нашите общества и поради това се явяват мястото, където да се води дебатът и където могат да бъдат съгласувани различните мнения и да се търсят компромиси.“

(NL) Поради това съм доволна, че на тази среща ние постигнахме съгласие относно това, каква да бъде ролята на парламентите. Съгласието относно ролята на парламентите бе постигнато също така благодарение на г-н Gahler, на колегите ни от Панафриканския парламент и на всички участници. Става въпрос за участието в експертната група във връзка с осемте партньорства и в работната група за координация. Парламентите трябва да дават своя принос за годишните доклади за напредъка, а на председателите на Европейския парламент и на Панафриканския парламент следва да се дава възможност да представят вижданията си на африканските срещи на върха. Това е важна подробност.

Ще приключа с още един въпрос към члена на Комисията. Знаем, че определенията за официални помощи за развитие в близко бъдеще, през април, отново ще бъдат на дневен ред в разговорите EC-SEDAC (Център за социално-икономически данни и приложения) и че Европейската комисия ще участва. Може ли членът на Комисията да ни каже какви са вижданията му за тези разговори и какво ще бъде участието на Европейската комисия?

Filip Kaczmarek, от името на групата PPE-DE. – (PL) Г-н председател, политиката за развитие, една от най-важните сфери на политиката на ЕС, има за цел да решава глобални проблеми. За щастие, и в никакъв случай не случайно, първата съвместна стратегия за партньорство бе създадена за Африка и предвижда участие на Африка.

Една от причините за голямото значение на политиката за развитие е фактът, че тя стана инструмент на исторически ориентирана политика. В този контекст основната цел на сътрудничеството по въпросите на

развитието е да се противодейства на процеси и механизми от миналото. Джомо Кениата, башата на независимостта на Кения, описва това по един ярък, макар и опростен начин. Знам, че членът на Комисията е запознат с този известен цитат. Г-н Кениата веднъж е казал: „Когато мисионерите дойдоха, африканците илаха земята, а мисионерите илаха Библията. Те ни научиха да се молим със затворени очи. Когато ги отворихме, те илаха земята, а ние илахме Библията.“

Исторически ориентираната политика обаче не е единствената причина за ангажираността на Европа към въпросите, свързани с развитието. Има и по-прагматични причини. Африка остава най-бедният континент в света. При все това, за първи път през последните 30 години тя преживява период на икономически растеж. Във всеки случай, можем да добавим, че този икономически растеж е по-висок, отколкото в Европа. Има, разбира се, африкански страни, които в резултат на управлението на некомпетентни правителства всъщност успяха да унищожат икономиките си. Като цяло можем да заявим, че Африка е континент с неизползван потенциал. Радвам се, че ЕС помага за съживяване и задействане на този потенциал.

Поради това една от целите на стратегията е да се осигури по-широк диалог и сътрудничество в области, различни от тези, които обикновено са свързани с въпросите на развитието. Стратегията обхваща широк кръг от политики, включително в областта на сигурността, енергията и изменението на климата. Тревожно е обаче, че в повечето от тези области е отбелязан малък напредък. Трябва също да признаем, че определени държави-членки на ЕС не бяха толкова ангажирани с партньорството с Африка, колкото други. Убеден съм, че втората година на партньорството ще бъде по-добра и че ще съумеем по-бързо да постигнем целите си.

Alain Hutchinson, *от името на групата PSE.* – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, вече от година отбелязваме развитието на този нов процес, това ново споразумение между Европейския съюз и Африка. Поради това ще ми позволите да бъда по-малко резервиран от обикновено, г-н член на Комисията. Смятам, че във връзка с първата му годишнина, следва да признаем някои неща.

Там има недостиг на всичко. Има недостиг на мениджъри, лекари, учители и техници. Тук се говори за управлявана имиграция, но все още не сме взели мерките, необходими за да се позволи на диаспорите, например, да се поставят в услуга на своите държави. Там те дори не успяват да изхранят населението на страните си. Тук ние подновяваме експортните субсидии за нашите земеделски продукти и стимулираме биогоривата, което води до увеличаване на площите с монокултури там.

Там всичко продължава да се разпада, нищетата се разраства, болестите убиват, а водата не достига. Тук ние говорим много, даваме обещания, разискваме и гласуваме резолюциите си; но какво става на практика за народите на Африка? Мисля – както и вие, убеден съм и знам, че сте твърдо убедени в това – че е време да съберем заедно парламентите на тези страни и така да съберем заедно народите им. Мисля, че никой процес между Европейския съюз и Африка не би могъл да успее, докато оставаме на равнището на политики и техници. Народите на Африка трябва да бъдат събрани заедно и ние трябва да постигнем това чрез техните парламенти.

Радвам се да чуя, че има желание за развитие на тези специални отношения на парламентарно равнище. Имам обаче и своите съмнения, г-н член на Комисията, тъй като точно преди това разискване имашме дълъг разговор с вашата колега г-жа Аштън относно споразуменията за икономическо партньорство. Доста странно е, че е почти невъзможно да се осъществи участие на парламентите от страните партньори в тези споразумения. Не успяваме да убедим част от тази зала, но също и Комисията, че наистина е необходимо техните парламенти да се произнесат първи, преди да питат нас – Европейския парламент – за мнението ни по въпроси, които пряко ще засегнат живота на хората, живеещи там. Поради това се надявам, че нещата ще претърпят промяна в това отношение.

Също така смятам за важно – благодарен съм, че и вие го подчертахте – много повече и много по-пълноценно да бъдат включени в процеса неправителствените организации и африканското гражданско общество; споменах също така за диаспорите, но това е валидно за положението тук. Не знам какви практически мерки са взети в това отношение, но във всеки случай съм на мнение, че те ще дадат шанс за успех на процеса, който вие задвижихте.

Toomas Savi, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, за съжаление 2007 г. бе втората поредна година, в която вноските за официалната помощ за развитие от развитите страни намаляха. Поради това се радвам, че докладчикът наблегна на необходимостта държавите-членки на Европейския съюз да бъдат призовани да поддържат ангажиментите си.

На мнение съм, че държавите-членки следва да преразгледат сегашната си помощ за целеви страни, тъй като Схемата за напредъка към Целите на хилядолетието за развитие през 2008 г. показва, че Африка на юг от Сахара е единственият регион, който сериозно изостава от очаквания напредък. Бих искал да се възползвам

от тази възможност да насърча държавите-членки да увеличат вноските си за Африка на юг от Сахара, която е най-слабо развитият регион в света. Също така целевите страни не винаги са особено възприемчиви към обвързаната с условия помощ от ЕС. Ние следва да продължим усилията си да ангажираме тези страни по-силно.

Световната икономическа криза тежи на всички ни, но не следва да забравяме или пренебрегваме факта, че най-слабо развитите страни са също и най-уязвимите сега. Освен това, предвид стагнацията в Африка, за Европа все повече се увеличава рискът от потоци имиграция, които могат да затруднят „социалната държава“. Много по-разумно е да се решават проблемите на хората в развиващите се страни, преди те да се превърнат в грижи, с които да трябва да се справяме тук, в Европа.

Wiesław Stefan Kuc, *от името на групата UEN*. – (PL) Г-н председател, г-н член на Комисията, отново обсъждаме Африка в Европейския парламент. Днес не говорим за война, права на човека или помощ за развиващите се страни. Вместо това се опитваме да обобщим актуалното състояние на нещата във връзка с партньорството между Африка и Европейския съюз. За съжаление, партньорство практически не съществува.

Ако бъдем честни, ние нямаме високи амбиции за постигане на разбирателство и сътрудничество между Африканския съюз, Парламента на Африканския съюз и Комисията на Африканския съюз. Обаче Африка все още е най-бедният континент на планетата, където хората са с най-ниска средна продължителност на живота в света, където има глад и болести в безпрецедентен мащаб, а равнището на образованието и здравеопазването, особено в бедните градски райони и в селата, е почти нулево.

Положителното влияние на Африканския съюз върху икономическото положение е толкова слабо, че на практика това е просто една бутафорна организация без влияние при решаването на проблемите на деня. Съюзът е една организация на политици, които го използват за участие в световния политически живот. Африка е континент с богати природни ресурси, които се използват от целия свят. Това обаче няма положително влияние върху стандарта на живот на населението или за намаляване на бедността. Различни организации се опитват да се преборят с проблема на бедността, но напредък почти не се забелязва. Докладчикът г-жа Martens ясно посочи този факт.

Ние наистина не знаем как да помогнем на Африка, а и докладът не предлага решение. Нека помним как мирна Кения бе потопена в кръв само за няколко дни. Как бихме могли да осигурим финансовата помощ от различни страни да бъде правилно разпределяна? Това е въпрос, който обсъдихме преди няколко месеца. Говорихме също за мерките, които Китай предприема. Може би Китай е намерил верния път? Трябва да проучим този път внимателно.

Luisa Morgantini, *от името на групата GUE/NGL*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, съвместната стратегия Африка-ЕС е първо и най-вече едно голямо предизвикателство, време за нас да покажем, че сме способни да погледнем по свеж начин на себе си и на политиките си. Мисля, че все така е необходимо много внимателно да обмислим отношенията между нашите два континента и нашите стратегии за развитие.

Това е дълъг процес, не можем да очакваме да решим всичко наведнъж; той е също и много сложен, но трябва най-вече, по мое мнение, да бъде един приобщаващ процес на участие, изграден отдолу нагоре: едно партньорство между равни.

Срещата на върха в Лисабон не бе в състояние да постигне това изцяло, може би поради бързането, с което приключи, и нито Европейският съюз, нито Африканският съюз желаеха или не бяха в състояние да определят структурна роля на парламентите и гражданското общество в Африка или в Европа. Мина малко повече от година от срещата на върха и, както дебело подчертава докладът Martens, нашият Парламент, Панафриканският парламент и гражданското общество все още нямат реално думата при определяне на стратегията.

Поради това е от жизнено значение – не на последно място, за да бъдат изпълнени Целите на хилядолетието за развитие за изкореняване на бедността и болестите и за селскостопанско и образователно развитие – те да бъдат включени заедно с всички теми, които бяха повдигнати – от опустиняването до изменението в климата и енергията.

Поради това от съществено значение е да има пълно поемане на отговорност и едно демократично партньорство, отворено за обществеността, а не ограничено само до правителства и комисии. Ние, като Европейски парламент, засилихме контактите си с Панафриканския парламент и няма съмнение, че тези стъпки напред имаха положително отражение върху съвместната стратегия Африка-ЕС.

Още през 2007 г. обаче се появиха редица съмнения във връзка с финансирането. Ще бъдат ли намерени средства за изпълнение на тази съвместна стратегия? Какво е бъдещето на страните от АКТЬ и Споразумението от Котону? Какви ще бъдат отношенията ни с другите международни организации – Световната банка,

Международния валутен фонд и Световната търговска организация (СТО)? Нека заедно работим за да направим тези институции по-демократични.

В заключение мисля, че трябва да си дадем кураж и да продължим да работим по това предизвикателство, защото Африка – както научихме през последните години – е континент, богат на човешки и икономически ресурси, един истински партньор. Фантастично е да се види – членът на Комисията г-н Мишел, когото добре познавам, е наясно с това – че има и много богатства, а не само смърт, унищожение и война, макар че ние трябва, разбира се, да работим в тези области, за да изградим мира и демокрацията.

Bastiaan Belder, *от името на групата IND/DEM.* – (NL) Г-н председател, най-напред искам да благодаря на докладчика г-жа Martens за този солиден доклад. Хубаво е, че Парламентът не само приветства обявяването на партньорство, но и реално наблюдава осезаемите резултати. Това е, от което Африка има нужда: основите на успешното партньорство с Африка изискват добро управление и права на човека. Това е съществено за континент, където кметове могат да свалят от власт президенти и където друг един президент осакатява собственото си население, за да провежда лов на вещици. Съветът и Комисията трябва да направят това свой основен приоритет.

Когато говоря за добро управление имам предвид също ролята на Китай, който само е споменат мимоходом в резолюцията. Прави ми впечатление, че няма нито една критична нотка за понякога бедствените последици от проникването на Китай в Африка. Европейският съюз може би ще извлече урок от тези 2 млрд. EUR, които Китайско-африканският фонд за развитие влага в Африка. Фактът, че Пекин инвестира също и в държави като Зимбабве, е красноречив за приноса на Китай за демокрацията и доброто управление в дългосрочен план в Африка.

Имам също и една бележка към докладчика. В параграф 46 тя говори за сигурността на прехраната и хранителната независимост на Африка. Това, което според мен липсва в резолюцията, е текст, който да навлиза в проблема, съществуващ от редица години, а именно наемането или дори купуването от външни държави или компании на големи площи земеделска земя, като реколтата отива у чуждестранните инвеститори и поради това не е от полза за недохраненото местно население. Тази ситуация наистина е много безпокоителна. Освен това тези инвестиции не създават никакви работни места. Позорно е, че резолюцията не разглежда този конкретен проблем, който понастоящем отново се радва на голямо внимание в средствата за масово осведомяване.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, като председател на специалната делегация за връзки с Панафриканския парламент искам да се възползвам днес от възможността да благодаря на много хора, които са взели участие. Най-напред, искам да благодаря на Maria Martens, която е подготвила един отличен доклад за напредъка, постигнат по съгласуваната стратегия Африка-ЕС. На второ място, искам да благодаря на участващите институции. Ние успяхме в рамките на хексалог – разговор в който участват шест събеседници – да стигнем до разбирателство между двата парламента. И двете комисии се договориха, както и двата парламента и двата съвета. Колкото до Съвета, искам конкретно да отбележа правната служба, която е винаги особено важна, когато стане дума за такива въпроси, тъй като общите позиции понякога не са постижими тук. Обаче след първото заседание в Адис Абеба ние съумяхме, на второто ни заседание днес, да приложим и окончателно да одобрим това, което бяхме съгласували относно участието на двата парламента.

Искам да коментирам това, което каза г-н Hutchinson. Какво всъщност става? Да, в Африка стават много лоши неща. Впечатлението ми обаче е – и може би е съвпадение – че след съгласуването на общата стратегия, Африка реагира различно на превратите в Мавритания, Гвинея, Гвинея-Бисау и Мадагаскар – замразяване на членството на тези страни. Това не се случваше в миналото. Някога това би било в реда на нещата.

В това отношение искам също да заявя, че ние, като европейски правителства, би трябвало също да вземем тези факти под внимание. Ако партньорството се основава на общи ценности, европейците също трябва да реагират шом африканците реагират, когато нещо в Африка се обърка. Затова съм сигурен, че ако ние като парламенти сме по-въвлечени в изпълнението на тази стратегия в бъдеще, ще бъдем в състояние да дадем по-голям принос към партньорството.

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Искам да поздравя г-жа Martens за този важен доклад и да посоча от какво възлово значение е ролята на Парламента в наблюдението на изпълнението на съвместната стратегия Африка-ЕС и на съответния план за действие.

Бяха предприети някои важни стъпки по отношение на седем от осемте партньорства, заложили в стратегията, по-конкретно сформиранието на съвместни експертни групи и екипи по изпълнението и започването на диалог в контекста на партньорствата.

Съжалявам обаче, че към края на първата година някои от партньорствата още са в процес на определяне на методите за работа и още не са установили крайните си продукти, времевите графици или бюджетните си средства.

Надявам се, че следващият съвместен годишен доклад за напредъка ще бъде много по-конкретен от първия в представянето на резултатите и очертаването на финансовите пакети. Особено важно е да бъдем бдителни по отношение изпълнението на ангажиментите, поети от Европейския съюз и неговите държави-членки с оглед избора на Целите на хилядолетието за развитие. Трябва също да осигурим световната рецесия, която се отразява на всички, да не наказва непропорционално страните и народите на Африка, които и без това са най-уязвимите.

Развитието и демократичното управление в Африка трябва да се явяват част от стратегията за излизане на всички ни от кризата. В това отношение трябва също да потърсим по-значителен напредък във всички партньорства, включително в по-чувствителните политически, какъвто е случаят с управлението и правата на човека.

Ролята на Европейския парламент в този процес трябва да бъде засилена, като официално му се възложат функции по наблюдение и бъде включен в работата на екипите по изпълнение на стратегията. Също така е от жизнено значение да се осигури включване в процеса на действащи лица, представляващи европейски и африкански граждански сдружения, по-конкретно национални парламенти, неправителствени организации и средствата за масово осведомяване.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Г-н председател, искам да привлека вниманието към три въпроса в настоящото разискване. Най-напред, през декември 2007 г. Европейският парламент прие нова стратегия Африка-ЕС, която има за цел да се осигури равенство между двете страни. Основният въпрос в сърцевината на стратегията бе да се намали бедността в африканските страни. Обаче през миналата година в тази област не бе постигнат голям напредък.

Второ, продължаващата финансова и икономическа криза може, за съжаление, да влоши положението, в което се намират африканските страни. Водещите световни финансови институции правят следните прогнози за 2009 г. По оценки на Международния валутен фонд световният БВП ще спадне с 1 %, докато оценката на Световната банка е за спад от 2 %. Световната търговска организация прогнозира намаляване на стойността на световната търговия до 9 %. Това ще се случи за първи път през последните 50 години. Кризата, пред която са изправени най-развитите страни, ще продължи според Международния валутен фонд да се отразява на развиващите се страни, включително тези от Африка, докато растящата безработица и бедност могат да доведат до граждански вълнения, а в някои случаи дори до война.

Надявам се, че в светлината на настоящата криза и нейните последици, които ще продължат да се чувстват през следващите няколко години, стратегията за сътрудничество Африка-ЕС ще бъде коригирана по подходящ начин, с цел да не се допуснат граждански вълнения или дори въоръжен конфликт, причинени от световната икономическа криза.

Juan Fraile Cantón (PSE). – (ES) Г-н председател, в Лисабон през декември 2007 г. държавните и правителствени ръководители от Европейския съюз приеха съвместна стратегия Африка-ЕС и първия план за действие за изпълнението ѝ.

Три факта доведоха до приемането на стратегията. Първият бе фактът, че на африканския континент мирните процеси и постепенното утвърждаване на демократични системи съществуват съвместно с нестихващи конфликти като този в Дарфур, с високи равнища на бедност и възникващи ситуации, подобни на големи вълни на нелегална имиграция.

Вторият факт е, че държавите от Африка на юг от Сахара са най-бедният регион на планетата. Населението е с ниска средна продължителност на живота, ниски нива на образование и грамотност и висок демографски ръст. Триста милиона души живеят с по-малко от едно евро на ден.

Третият факт е, че Африка е физическото място на големите пандемии, мястото, в което живеят повече от две трети от заразените със СПИН, и е огнище на 90 % от смъртните случаи, причинени от малария.

През последната година почти нямаме напредък по отношение целите, които сме си поставили и, предвид това че планът за действие обхваща периода до 2010 г., трябва да предприемем незабавни действия в две важни области. Първо, трябва да съдействаме по демократичното управление, укрепването на институциите и на ролята на гражданското общество, с особено внимание към политиките за равенство на половете. На второ място, трябва да съдействаме за справяне с насъщните социални нужди, за борба срещу глада и стартиране на програми за развитие в образованието, здравеопазването и достъпа до основни ресурси като водата.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Г-н председател, партньорството, което обсъждаме днес, е отговорът на нуждите на Африка, тъй като то оказва подкрепа за процеса на демократизация в африканските страни и за правата на човека и в същото време осигурява силно двустранно взаимодействие в борбата срещу изменението на климата и в областта на енергийната сигурност.

Днес, предвид растящата ни глобална взаимозависимост и обща отговорност, ни е необходим и ангажимент от страна на потенциално по-слабите партньори. Да вземем за пример борбата срещу изменението на климата. Макар Африка най-малко да допринася за замърсяването на нашата атмосфера, тя усеща последиците най-остро. Поради това трябва да включим африканските страни в борбата срещу изменението на климата, особено по отношение най-широкото възможно използване на възобновяеми енергийни източници, които са налице в тези страни.

Някои държави се опитват да въвлекат африканските страни в тяхната сфера на влияние. Това не трябва да става. Африка няма нужда да бъде контролирана. В същото време ние трябва и да третираме Африка като равен партньор, а не просто като получател на финансова помощ. Поставянето на нещата на една плоскост насърчава по-високо равнище на ангажираност.

Louis Michel, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, искам да благодаря на многото оратори.

Радвам се, че има задоволство от първите резултати, но от само себе си се разбира, че това още не е достатъчно. Трябва да сме наясно, че нещата са започнати преди година и че трябва да преминем на по-горна предавка през 2009 г.

Приемам същността на различните изказвания, като повдигнатите въпроси напълно отговарят на убежденията ми. Явно е, че развитие не може да има, ако няма отговорност, както казаха г-н Hutchinson и г-жа Morgantini. Също толкова очевидно е, че ролята на националните парламенти и тази на гражданското общество са важни във висша степен.

Нещо повече, съжалявам, че не бе възможно да се проведе цялостна реформа на институционалните механизми, ръководещи отговорността на Парламента за политиката по развитие. Спомням си, че поискахте стратегическите документи на страните да бъдат разисквани не само тук, но също и в националните парламенти на партньорите ни. Европейският съвет не ми позволи да направя това, поради което аз препратих стратегическите документи на Съвместната парламентарна асамблея. Чрез този канал вие ги изпратихте на различните парламенти на Европа, но всичко това не се равнява на някаква институционална роля, както искрено бих желал да бъде. Като напомняне добавям, че това ще продължи да бъде един от абсолютните ми приоритети, тъй като бихме постигнали огромен напредък, ако Европейските фондове за развитие бяха включени в бюджета. Макар че това няма да бъде включено в бюджета, ние все още нямаме основателни причини за недопускане на Парламента да играе полагащата му се роля и в резултат на това членът на Комисията, натоварен с въпросите на развитието, понякога ще остава без правомощия. Би било далеч по-просто, ако бих могъл да обсъждам приоритетите, програмите и проектите тук в Парламента; мога да продължа, като получа подкрепата. За съжаление, случаят още не е такъв. Надявам се да стане.

Не искам да прескачам въпроси, които и на мен самия не ми изглеждат правилни. Искам да ви напомня, че през миналата година на европейско равнище ние изразходвахме вноската на Комисията и държавите-членки, знаейки че всеки от тях е внесъл по 46 млрд. EUR. Обаче изоставаме с 1,7 млрд. EUR от програмата или, да кажем, от целта, която бе поставена. Никак не съм доволен и мисля, че трябва да се борим за това в бъдеще. Парламентът ще трябва да бъде истински посланик на такъв сигнал и да оказва натиск. Ще ни бъдат необходими всичките ни сили на политическо равнище дори само да накараме държавите-членки да изпълнят ангажиментите си от 2005 г. Това няма да бъде лесно. Все още си спомням борбата за милиарда за кредитната линия за храни. Не беше лесно, но получихме добри условия. Получихме един допълнителен милиард, но той бе разпределен за три години, вместо за две. За щастие обаче проектите се предвиждат и тяхното изпълнение напредва по един положителен начин. Затова, естествено, съм напълно съгласен.

Не възнамеряваме отново да отваряме въпроси от компетенциите на Комитета за подпомагане на развитието (КПР). Обсъждат се някои корекции *à la marge* (в малки мащаби), като например мисиите по поддържане на мира.

(FR) Поради това нямаме намерение отново да подновяваме разискването. Нещо повече, трябва да заявя, че съм много предпазлив. Не подкрепям особено новото подновяване на разискването, тъй като ако направим това, ще видим дори определени държави-членки да участват с цел да включат каквото и да е и всичко в този бюджет.

Трябва да Ви кажа, г-н Cook, че не съм съгласен, когато се казва, че сме изгубили идеалите си. Не мисля, че случаят е такъв. Мисля, че е достатъчно само да чуете гласовете в тази зала, за да разберете, че продължаваме да сме изключително ангажирани да защитим развиващите се страни. Не е правилно да се каже, че не допринасяме за решението. Очевидно не следва да се очаква, че ще можем да решим всичко, но потрепервам само като си помисля колко беден би бил светът без европейската помощ.

Не е достатъчна, съгласен съм, но тя съставлява 57 % от помощта в целия свят. За съжаление не мисля, че можем да обсъждаме това сега, но въпросът за установяването дали европейската помощ от нашите държави-членки или от Комисията все още постига целите си или все още е ефективна – дали това е добър начин на работа – е друга тема. Бих искал това разискване да се върне към въпроса за установяване или не на бюджетната подкрепа и условията ѝ, тъй като, както и вие, никак не съм сигурен за последните.

Като казвам това, ние все така трябва да знаем какво искаме. Ако искаме дадено правителство да се отвори към гражданското общество или да въвлече населението си – или в някои случаи парламента си – да участва, трябва все така да приемем, че ще трябва да наложим условия. Това е така, защото понякога не е достатъчно да кажем на дадено правителство, че се надяваме да направи нещо, да отправяме страстни призови или просто приятелски предложения. Въпросът около условията – думата условия не ми харесва и предпочитам да говоря за критерии – остава важен. Когато говорим например за профил, мисля, че все още е съвсем нормално да можем да съставим такъв. Оказва се, че профилът не е използван при определянето на бюджета на инициативата. Все още е съвсем нормално ние да анализираме профилите на управление на всяка страна, когато се готвим да им отпуснем още допълнителни 25 или дори 30 % като финансови стимули. Всички тези разисквания още са открити. Нямам намерение да ги затварям, но се надявам да бъдем в състояние да го направим в даден момент.

Ще прескоча всичко, свързано с Китай. Мисля, че това е една добра дискусия и мисля естествено, че развиващите се страни имат право да предложат сътрудничеството, което желаят, на открит търг. Африка вече не е изключителна територия на Европа и това е много добре. Смятам, че това е важно.

Наистина е за препоръчване да се постави под въпрос качеството на политиките по развитието, установени между Китай и Африка. Ние не можем да ги критикуваме, че го правят, но можем да се запитаем. От няколко месеца например получавам доклади за сключени от Китай договори в Демократична република Конго. Не казвам, че тези договори са лоши. Казвам само, че на цяла поредица въпроси заслужава да се даде отговор. В момента сме заети с това да им отговаряме, особено по въпроса за държавните гаранции, тъй като става дума за договор, сключен с частно предприятие. Занимаваме се също с дела на заемите в сравнение с безвъзмездните помощи – фактът, че те не са били предложени на търг, и фактът, че става дума за почти същата сума, колкото е дългът на страната към Европейския валутен фонд. Всичко това са въпроси, на които трябва да се намерят отговори, но не чрез отхвърляне на този вид отношения. Африканските страни имат правото да сключват договори за партньорство и с китайците. Няма да се връщам повече на тази точка.

Мисля, г-жо Morgantini, че точно посочихте някои въпроси, които вече бяха повдигнати от г-н Hutchinson. Ясно е, че истинският проблем винаги ще бъде да се осигурява отношенията между нас и развиващите се страни да са истинско партньорство. Мисля, че срещата на върха в Лисабон бе значителна стъпка напред, тъй като най-малкото заложихме в текстовете началото на една нова философия на равни партньори по отношение на права и задължения.

Но очевидно все още не сме изцяло на такъв етап и това е един от въпросите, който е свързан с поемането на отговорност и – където е възможно – с бюджетната подкрепа. Той е свързан с отговорността на гражданското общество и с разискването на парламентарно равнище. Мисля, че сте права и че по тези области трябва да работим.

Вие зададохте и още един въпрос, който наистина ме безпокои и който, по мое мнение, е съществена тема за разискване. А именно, как да постигнем по-добра хармонизация: да накараме хората да работят по-добре, да разпределим работата по-добре, да разпределим подкрепата за световната политика за развитие по-добре между различните партньори; ролята на Световната банка, на Световната търговска организация, на Международния валутен фонд, на Комисията и всички големи донори?

Вярно е, че засега – както бе казано на друго заседание – има припокривания и дублиране. Има дори конкуренция и то не винаги полезна конкуренция. Мога да ви кажа, че през последните две години има голям напредък, особено при Световната банка. Мога да ви кажа, че като виждам новото послание, стратегия и философия, които намирам в Световната банка, ставам доста голям оптимист. Поради това има място за друг вид сътрудничество – за сътрудничество между различните партньори – и мисля, че наистина точно отбелязахте една точка от основно значение, която трябва да разгледаме отблизо.

Разбира се, доброто управление е важен елемент и е причината, поради която предвидихме пакета по управлението.

Г-жа Gomez повдигна важната тема за последиците от финансовата криза за икономическото и социално положение в развиващите се страни. На практика всички експерти в момента са съгласни като казват, че ще има поне 2 % намаление на растежа, което ще представлява още до 50 милиона бедни хора в повече. Трябва да сме много наясно с това.

Колкото се отнася до нас, аз ще съм много доволен, ако държавите-членки спазят обещанията си, дадени през 2005 г. Уверявам ви, че ще трябва заедно да се борим много усилено, за да принудим държавите-членки да го сторят.

Второ, в момента усилено подготвям изявление – пакетът от април, който обещах – което излиза извън рамките на публичната помощ за развитие. В него ще се направи опит да се мобилизира в едно цяла поредица от секторни бюджети на Комисията за политиките по развитието. Трябва да ви кажа, че има някои наистина интересни теми за работа. Също така работя заедно с Европейската инвестиционна банка по този пакет, по-конкретно по спомагателната инфраструктура, за да се опита да ги разработим бързо и да получим сравнително бързи резултати. Ще се върна с изявлението в Парламента през април. Искам само да кажа, че все още имам да покрия един важен въпрос, а именно ролята на гражданското общество и националните парламенти.

Завършвам с г-н Hutchinson, който веднъж предложи някои експерименти да се проведат с участие на членове на тази зала и може би с членове на парламенти на държавите-членки, които да отиват винаги, когато е възможно, и да проведат разисквания по стратегическите документи на страните. Имах възможността да направя това в три различни страни. Идеята заработи добре, но е явно, че това бе така, защото в тези три страни имаше подкрепата на техните правителства, тъй като без такава подкрепа по въпроса това е изключително трудно. Затова мисля, че сте прав: мобилизирането на парламентарните действия е със сигурност един от приоритетите. Във всеки случай вярвайте ми, че ще направя всичко по силите си, за да го осигуря.

Maria Martens, докладчик. – (NL) Г-н председател, аз всъщност нямам какво повече да добавя. Това е първото разискване по изпълнението на стратегията. Направихме първата крачка, но все още сме в началото. Все още има огромен обем работа за вършене. Африка си остава най-бедният континент. Всички вие посочихте къде са причините за нашата загриженост и пред какви предизвикателства сме изправени било то по отношение на мира и сигурността, икономическия растеж и доброто управление, изграждането на капацитет или ролята на парламенти и гражданското общество. Членът на Комисията направи необходимите коментари в това отношение.

Искам да благодаря на вас, колегите от Парламента, на члена на Комисията и на колегите ни от Панафриканския парламент. Ние ще продължим да следим този процес.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе във вторник, 24 март 2009 г.

18. Договори във връзка с Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР) (кратко представяне)

Председател. – Следващата точка е кратко представяне на поредица от доклади, общо осем на брой, и поради това любезно моля всички членове строго да се придържат към определеното им време за изказване за тази конкретна процедура и моля също Комисията да отговаря по същество, в противен случай няма да успеем да спазим дневния ред. Това ще помогне и на преводачите.

Следващата точка е докладът (A6-0085/2009) на г-н Hutchinson, от името на комисията по развитие, относно договорите във връзка с ЦХР (2008/2128(INI)).

Alain Hutchinson, докладчик. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, вече от почти три години Европейският съюз и държавите-членки са ангажирани да подобрят ефективността на сътрудничеството ни с развиващите се страни. Много неща са направени, но има силна съпротива, преди всичко в държавите-членки, и поради това огромен напредък все още предстои да бъде постигнат.

Достъпът до здравни услуги и основно образование е само мечта за милиони хора, много от тях жени. Всеки ден 72 милиона деца – най-вече момичета – не отиват на училище. На всяка минута от усложнения, свързани

с бременност или раждане, умира жена, а на всеки три секунди от болест, която лекар може лесно да предотврати, умира дете.

От географска гледна точка държавите от Африка на юг от Сахара, както току-що си припомним факта, продължават да се намират в най-катастрофално положение и, ако нещата продължават, както досега, има риск това да продължи още много години.

В този контекст е вярно, че бюджетната подкрепа – ще рече финансовата подкрепа, пряко включена в бюджета на страните бенефициенти – може реално да спомогне за предоставяне на по-предсказуема помощ, насочена към приоритетни сектори, и поради това е по-ефективна. По тази причина Комисията предложи идеята да се сключат договори във връзка с Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР), които тя възнамерява да предложи на някои страни, с цел да бъдат ангажирани средства за шестгодишен период и да се въведе ежегодно наблюдение, които да поставят акцент на постигането на резултати в здравеопазването и образованието, .

Нашият доклад набляга на значението на тази инициатива, но също и повдига редица въпроси, които изискват ясен отговор. Какви критерии например ще предложи Комисията, на които развиващите се страни трябва да отговорят, за да се надяват да сключат такъв вид договор? Какъв ще бъде жизненият цикъл на този проект и какви ще са условията за изпълнението му? Искаме също да подчертаем, че Комисията все още не е публикувала официално съобщение по темата; и ако някой желае да научи повече, понастоящем няма вътрешни документи за справка, а само основна информация, която се предлага на уебсайта на комисията по развитие.

Макар бюджетната подкрепа на Комисията да има няколко положителни черти като обвързаност с постигането на резултати в здравеопазването и образованието или че като цяло се планира за период от три години, трябва да знаете, че тя далеч не е съвършена. Например напомням ви, че Комисията, както и повечето други организации, предоставящи помощ, отпуска бюджетна подкрепа само на страни, които са приложили програма на Международния валутен фонд. Положението е особено проблематично като знаем, че тези програми могат да ограничат способността на правителството да инвестира в развитието и когато се поставят прекалено амбициозни цели, особено по отношение на инфлация и бюджетен дефицит.

Тогава, дори и Комисията да реши да предостави бюджетна подкрепа в дългосрочен план, нищо не гарантира, че самата тази помощ няма да стане обект на бюрократични процедури, които, както знаем, водят до значително забавяне в отпускането ѝ.

Накрая, бюджетната подкрепа страда от сериозна липса на прозрачност и отговорност от страна на участващите страни и население. Финансовите споразумения рядко се обнародват, нито пък Комисията има за своя практика да включва организации на гражданското общество и членове на парламента в разговорите си с правителствата на развиващите се страни, както вече споменахме.

При все това, днес широко се признава, че в името на ефективността, развитието трябва да бъде изцяло в ръцете не само на правителствата, но и на народите на развиващите се страни.

Накратко, договорите във връзка с проекта за ЦХР ще се явят възможност за подобряване на ефективността на помощта ни, само ако тя бъде определена много ясно заедно с условията за избираемост, сключване и оценка. Поради това докладът ни набляга на важността на инициативата, като в същото време призовава за предпазливост и подчертава необходимостта Комисията да бъде далеч по-ясна в намеренията си и да отговори на конкретните въпроси, поставени в доклада.

Не бих искал да приключа без накратко да засегна неотдавнашния специален доклад за помощта на Европейската комисия за развитие на здравните услуги в държавите от Африка на юг от Сахара, подготвен от Европейската сметна палата. Изводите от доклада са тревожни. От финансова гледна точка виждаме, че вноските за публична помощ за сектора не са се увеличавали от 2000 г. Освен това изглежда, че бюджетна подкрепа почти не е използвана в здравния сектор в държавите от Африка на юг от Сахара. Следователно, г-н член на Комисията, Вие разбирате защо в доклада ни се връщаме към идеята, че за нас е абсолютно наложително да бъдем по-съсредоточени върху здравния сектор, но и че нищо не гарантира, че точно договорите във връзка с ЦХР ще ни позволят да постигнем това.

Louis Michel, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, искам преди всичко да благодаря на комисията по развитие и нейния докладчик г-н Hutchinson за този доклад, който се връща на редица въпроси и опасения, които напълно споделяме.

Ако искаме да постигнем Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР) към 2015 г., е необходима повече и по-добра помощ за развитието, но и тя да е далеч по-предсказуема и с по-малки колебания, както докладът много правилно ни напомня.

Тези усилия явно ще бъдат положени с използване на съчетание от различни средства. От моя гледна точка обаче в страните, които я допускат, бюджетната подкрепа, била тя обща или секторна, остава най-добре приспособеното и подходящо средство.

Бюджетната подкрепа е най-добрият начин за укрепване на националните системи и процеси, засилване отговорността на страните, улесняване на хармонизацията, намаляване на разходите по превеждането и така за подобряване на управлението на публичните разходи и ускоряване постигането на целите на развитието.

Комисията вече значително разшири използването на бюджетна подкрепа и ще продължи да прави това в следващите шест години в рамките на десетия Европейски фонд за развитие (ЕФР). Тя трябва да направи този инструмент по-ефективен и по-предсказуем и затова Комисията, в консултации с държавите-членки и другите заинтересовани лица, изнамери дългосрочна форма на бюджетна подкрепа, която нарекохме договор във връзка с ЦХР, за страни, които отговарят на определени критерии: добри постижения в миналото, надеждно управление на публичните финанси, подходяща секторна политика и други. Договорът във връзка с ЦХР е естествено развитие на общата бюджетна подкрепа не само защото е по-предсказуем, но преди всичко защото е съсредоточен върху резултатите и позволява реакция, степенувана според постигнатото. Това са страни партньори, ангажирали се да насочат политиките си и следователно разходите си към ЦХР.

Договорът във връзка с ЦХР има следните основни елементи: шестгодишен ангажимент, ще рече за пълни шест години за разлика от обичайното времетраене от три години при общата бюджетна подкрепа; гарантирано фиксирано изплащане на поне 70 % от общите ангажименти, при положение да няма нарушаване на условията, при които плащанията са станали дължими или на съществени и основни елементи на сътрудничеството; променлива компонента в размер до 60 %, предназначена за възнаграждаване на постигнати резултати с оглед изпълнение на ЦХР, и показатели, обвързани с резултатите, основно в областите на здравеопазването и образованието, както и напредък в управлението на обществените финанси.

Страните могат да участват, ако вече на практика са прилагали бюджетна подкрепа по задоволителен начин като част от деветия ЕФР, както и тези, които са доказали категоричен ангажимент за осигуряване на наблюдението и постигането на ЦХР. Това трябва да подобри управлението на бюджетните ресурси в страните, в които донорите осъществяват своя собствена координация.

След като оцени 10 страни, Комисията предложи договори във връзка с ЦХР на седем от тях: Буркина Фасо, Гана, Мали, Мозамбик, Руанда, Уганда, Танзания и Замбия. Програмите бяха представени на и възложени от държавите-членки през миналия декември. Три договора вече са подписани: със Замбия и Руанда – които аз лично подписах – както и Мали. Останалите ще бъдат завършени през следващите няколко седмици. Вzeti в съвкупност тези седем програми възлизат на около 1,8 млрд. EUR. Или с други думи: около 50 % от цялата обща бюджетна подкрепа и около 14 % от общата сума на десетия ЕФР за национални индикативни програми.

Подразбира се – всъщност вашият доклад насърчава това – че ще търсим начини за разширяване на тази мярка и към други страни, включително и такива извън АКТЬ, на база опыта, натрупан в тези първи страни. Разбира се, ще трябва да бъдат намерени други подходи за страните, които все още не могат да кандидатстват за бюджетна подкрепа, но договорът във връзка с ЦХР вече се явява важен принос за подобряване ефективността на помощта и ускоряване на напредъка за постигане на Целите на хилядолетието за развитие.

Председател. – Представянето приключи.

Гласуването ще се проведе във вторник, 24 март 2009 г..

Писмени декларации (член 142)

Toomas Savi (ALDE), в писмена форма. – (EN) Договорите във връзка с ЦХР обещават значителна промяна към една по-ясна пътна карта за постигане на Целите на хилядолетието за развитие. Важно е, разбира се, потенциалът на договорите да не бъде ограничен от прекалени административни процедури на Комисията, както отбеляза докладчикът.

Обвързаното с условия естество на помощта от ЕС за развитието би могло да доминира, само ако ЕС имаше монопол като единствена организация за помощ за развитието. Понастоящем усилията ни в Африка например донякъде са напразни, тъй като Китайската народна република провежда „политически дъмпинг“, предоставяйки помощ без условия за преход към демокрация, към принципа на правовата държава и спазване правата на човека.

Някои правителства от Африка биха могли да преодолеят бюрократизма на Комисията, като пренебрегнат предлаганата от нас помощ за развитието, а това е изключително опасно, тъй като по този начин бихме изгубили възможността да насочваме тези страни в правилната посока.

Искам да помоля Комисията да се занимае с тези въпроси, като опрости процедурите и същевременно запазвайки достатъчен контрол върху отпускането на ресурсите, които се предоставят.

19. Социална отговорност на подизпълнителите във веригата на производството (кратко представяне)

Председател. – Следващата точка е докладът (A6-0065/2009) на г-н Lehtinen, от името на комисията по заетост и социални въпроси, относно социалната отговорност при подизпълнителите в производствената верига (2008/2249(INI)).

Lasse Lehtinen, докладчик. – (FI) Г-н председател, г-н член на Комисията, веригите от подизпълнители са обичайни за стопанската дейност. Те спомагат работата да бъде организирана ефективно и гъвкаво и са от съществено значение, за да може вътрешният пазар да функционира правилно, като образуват една необходима стопанска и логистична мрежа.

В интерес на жизнеспособността на пазарите и защитата на потребителите обаче от възлово значение е да се използва законодателството за установяване на основните отговорности на изпълнителите и подизпълнителите. В доклада Комисията се призовава да въведе ясен правен инструмент, предвиждащ отговорност за изпълнителя на европейско равнище, при зачитане на различните правни системи, които съществуват в държавите-членки, и принципите на субсидиарността и пропорционалността

Осем държави-членки вече са въвели законодателство в този смисъл, но трябва също да бъдем в състояние да регламентираме взаимоотношенията между веригите от подизпълнители на равнище Общност. Общите европейски проблеми трябва да се решават с общи правила. В противен случай страните, които не са регулирали тази сфера на стопанска дейност, могат да увредят конкуренцията в ущърб на другите.

Следователно това не е само въпрос за защита на работниците, а и за защита на конкурентоспособността на компаниите, които спазват правилата; с една дума – предотвратяване на сивата икономика. Доколкото веригите от подизпълнители са прикрит начин за задържане на заплащането ниско и за избягване плащането на данъци и социални вноски, бремето се стоварва върху данъкоплатците и конкурентните компании, повечето от които са малки и средни предприятия. Самите подизпълнители, които често са малки фирми, се нуждаят от ясни правила, когато работят за много големи изпълнители.

Ние вече видяхме как специфичните системи в отделните страни действат и като възпиращи сили. Прагът в случай на пренебрегване на задължения от работодателите ще бъде по-висок, ако лицата могат да очакват наказание за престъпна дейност.

В интерес на всички европейци е да се спазват ясни правила и минимални условия при наемане. Тогава работната сила може уверено да се мести от една страна в друга, фирмите могат да имат доверие в договорите, а потребителите могат да са сигурни, че стойността на продукт или услуга е реална и е била определена по прозрачен начин. Не е случайно, че в доклада се говори конкретно за социалната отговорност на предприятията.

Louis Michel, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, Комисията енергично приветства доклада.

Колкото и да са важни подизпълнителите за повишаване на производителността и конкурентоспособността, ние напълно отчитаме необходимостта от ефикасни мерки, с които да се осигури те да не насърчават, нито улесняват неспазването на условията за наемане, особено при дълги вериги от подизпълнители. Необходими са адекватни, ефективни и възпиращи наказания, за да се осигури подизпълнителите да изпълняват в пълен обем правните си и договорни задължения, по-конкретно по отношение правата на работниците. По-голямата прозрачност на процеса на възлагане на подизпълнители ще доведе до по-добра обща защита на правата на работниците, един въпрос, с който Комисията е – и ще остане – много ангажирана, както знаете.

Макар че бих одобрил общия ви принцип, според който европейските проблеми изискват европейски решения, ще бъда по-сдържан по отношение на извода, записан в параграф 14 от доклада, който гласи, че проблемът може да бъде решен само с въвеждане на ясно дефиниран правен инструмент, който въвежда солидарната отговорност на европейско равнище.

Докладът изглежда върви в същото направление и в параграф 15, където се призовава за оценка на въздействието относно добавената стойност и приложимостта на такъв инструмент на общностно равнище. Колкото до призива към Комисията да гарантира ефективно спазване на директивата относно командироването на работници, отправен в параграф 25, искам да посоча, че ние неотдавна сформирахме работна група на високо равнище по въпросите на командироването на работници. Работната група се състои от представители от държавите-членки и социалните партньори и има за цел подобряване на практическото прилагане на директивата, и по-конкретно административното сътрудничество сред държавите-членки. Тя ще проведе първото си заседание на 25 март.

В тази връзка искам да спомена изследването, озаглавено „Отговорност при процесите на възлагане на работа на подизпълнители в сектора на строителството в Европа“, публикувано през 2008 г. от Европейската фондация за подобряване на условията на живот и труд, което подчертава както значимите разлики между националните системи за солидарна отговорност, така и равнището на ефективността им. Изследването подчерта също факта, че изглежда няма универсално решение и препоръча по-нататъшни дискусии и проучвания, особено по отношение на презграничните въпроси.

Проблемът, който всички ние се опитваме да решим, е от социално естество, но предлаганото решение явно има последици, които излизат далеч извън социалната сфера. Поради това трябва подробно да проучим неговите икономически и правни последици.

Напълно съм съгласен, че проблемът изисква по-подробно изследване и че преди да се представи проект за нормативен документ трябва внимателно да изследваме различните нерегулаторни методи за работа по някои от въпросите, повдигнати в доклада – с други думи: подобро сътрудничество и координация между националните органи, инспекции и други национални служби; осведоменост за добрите практики в компаниите; актуални указания и стандарти; инициативи за социална отговорност; и договори с транснационални компании, в които вече са включени новаторски разпоредби относно процедурите по оценка на риска и контрола на подизпълнителите.

Председател. – Представянето приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 26 март 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Proinsias De Rossa (PSE), в писмена форма. – (EN) Все по-широкото възлагане на работа на подизпълнители в Европа има важни последици за трудовите правоотношения. Те се отнасят не само за работата, която се възлага. Свързаните с това правни и финансови задължения, като спазване на стандартите за заплащането и условията на труд и плащането на данъци и вноски за социално осигуряване, също се изнасят при подизпълнителите и агенциите по наемане на работна ръка. Повод за безпокойство е, че възлагането на работа на подизпълнители може да се използва като начин за намаляване на пряката социална отговорност.

По този начин, идеята за „солидарна отговорност“ е от възлово значение за осигуряване на компаниите да носят отговорност за практиките на техните подизпълнители. Ясно е, че налагането на изпълнението на правните задължения става по-трудно при дълги и сложни вериги от взаимосвързани компании. Това се отнася най-вече отвъд границите, където различни равнища на изпълнители могат да бъдат установени в различни държави-членки и да са обект на различни правила. В момента само осем от държавите-членки са въвели национално законодателство, покриващо отговорността на предприятията, възлагащи работа на подизпълнители.

Енергично подкрепям доклада, одобрен от Европейската конфедерация на профсъюзите (ETUC), който призовава Комисията да създаде ясно дефиниран общностен правен инструмент, който въвежда солидарна отговорност на европейско равнище, и изисква също от Комисията да даде ход на оценка относно приложимостта на инструмента за верижната отговорност като средство за повишаване на прозрачността в процесите на възлагане на работа на подизпълнители.

20. Споразумение за свободна търговия между ЕС и Индия (кратко представяне)

Председател. – Следващата точка е докладът (A6-0131/2009) на г-н Karim, от името на комисията по международна търговия, относно споразумение за свободна търговия между ЕС и Индия (2008/2135(INI)).

Syed Kamall (PPE-DE), заместник-докладчик. – (EN) Г-н председател, прекарвам доста от времето си в Парламента в разяснения, че се казвам не г-н Karim, а всъщност г-н Kamall. Хората сигурно се объркват, когато

чуват г-н Kamall да говори по доклад на Karim. Аз говоря от негово име, тъй като поради непредвидени обстоятелства той не може да бъде тази вечер тук, за което се извинява.

Неговият доклад ефективно обхваща темите на търговията със стоки, услуги, инвестиции, интелектуалната собственост и развитието. От групите PPE-DE, ALDE и UEN е внесена обща алтернативна резолюция, тъй като бе сметнато, че първоначалното решение на комисията бе резултат от един доста непредставителен вот, при който в доклада останаха непокътнати няколко протекционистки клаузи. Алтернативната резолюция по-добре подчертава колко важен търговски партньор за ЕС е Индия и изгодите, които либерализацията на търговията може да донесе за двете страни.

ЕС и Индия започнаха преговори през юни 2007 г. по нещо, което се нарича споразумение за свободна търговия, но което мнозина вероятно по-правилно биха нарекли преференциално търговско споразумение. Докладът призовава за сключване на всеобхватно, амбициозно и балансирано споразумение за свободна търговия между ЕС и Индия, което да подобри достъпа до пазара на стоки и услуги, обхващащо по същество много области на търговията, и включване на разпоредби относно регулаторната прозрачност в областите, свързани с взаимните инвестиции и търговия, както и неща като санитарни и фитосанитарни стандарти, защита на интелектуалната собственост, улеснения за търговията и митниците.

Основните точки на доклада посочват, че ако погледнем търговията със стоки, средните тарифи, прилагани в Индия, са намалели до равнища, които понастоящем са съпоставими с тези в други страни от Азия – в частност средната тарифа, прилагана в Индия, понастоящем е 14,5 % в сравнение със средна тарифа от 4,1 % в ЕС. Докладът също отбелязва, че Индия е загрижена по отношение последиците от регламента за регистриране, оценка и разрешаване на химични вещества и препарати (REACH), скъпоструващите сертификати за износ на плодове за ЕС и скъпоструващите процедури за оценка на съответствието за маркировка „ЕС“, и подчертава, че тези въпроси трябва да бъдат уредени в преференциалното търговско споразумение.

Докладът също изтъква, че либерализацията на услугите не бива по никакъв начин да възпрепятства правото на регулиране на услугите, включително обществените услуги. Обаче трябва също да бъде признато, че твърде често държавата не е в състояние да предостави така наречените „обществени“ услуги, и да признаем, че има роля и за действащи лица, различни от държавата – за частния сектор – при предоставянето на основни услуги за бедните, особено когато самата държава не е в състояние да направи това сама, често пъти поради спад в приходите.

Търговията с услуги между ЕС и Индия е сравнително небалансирана; ЕС изнася 1,5 % от своите услуги за Индия, а Индия – за ЕС съответно 9,2 % от общия си износ. Докладът също насърчава Индия да разработи подходящо законодателство в областта на защитата на данните, за да се осигури, че при нашата търговия с услуги ще можем да имаме доверие в способността на индийските компании да обработват големи количества данни, тъй като има опасения във връзка със защитата на данните.

Докладът също отчита, че главите относно инвестициите често се придружават от ангажимент за либерализация на движението на капитали и отказ от мерките за контрол върху капиталите. Така че ние призоваваме Комисията да се въздържа от включване на такива клаузи, предвид важността на мерките за контрол на капиталите, особено за по-бедните страни, за смекчаване последиците от финансовата криза.

Докладът също така приветства ангажимента на Индия за ефикасна защита по отношение на правата на интелектуалната собственост и прилагане на разпоредбите за гъвкавост при Споразумението ТРИПС с цел изпълнение на определени задължения в областта на общественото здраве. Още веднъж, всички трябва да сме наясно, че твърде големият брой задължения, свързани с общественото здраве, често оставят гражданите на по-бедните страни без възможност за достъп до лекарства, тъй като няма стимул за фармацевтичните компании да разработват лекарства за тези страни.

И накрая, докладът признава, че една съществена глава относно развитието е важна част от всяко търговско споразумение и че трябва да осигурим търговия и преки чуждестранни инвестиции. Той също отчита, че съществува загриженост, особено в тази зала, във връзка с въпроси като екологичните стандарти и основното законодателство по заетостта, здравословните и безопасни условия на труд. Трябва също да признаем, че в търсенето на някакъв баланс между въпросите на търговията и опазването на околната среда, стандартите на Международната организация по труда и други, махалото често може да се отклони твърде много в едната посока и да се окаже, че тези въпроси са взели предимство пред търговията и да осъдим бедните страни на още повече бедност, защото сме направили така, че предприемачите от тези страни трудно да развият капацитета си.

Louis Michel, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, искам да благодаря на Европейския парламент за засиления интерес, който прояви към преговорите ни по споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и Индия.

Благодарен съм по-конкретно на г-н Kamall и комисията по международна търговия за отличната работа, която те, съвместно с участвалите комисия по външни работи и комисия по развитие, извършиха при подготовката на доклада относно споразумението за свободна търговия между ЕС и Индия. Обменът на мнения с Парламента бе твърде обхватен, като проектът на предложение за резолюция разглежда почти всички възможни аспекти на преговорите по споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и Индия. Изказаните мнения са полезно средство за нашите преговори по споразумения за свободна търговия.

Когато говорим за споразумението за свободна търговия между ЕС и Индия е важно да вземем под внимание общия контекст и сложност на нашите стратегически отношения с Индия, включително споразумението за сътрудничество и съвместния план за действие от 1994 г., които са само две от големите инициативи и диалози, които имаме с Индия.

Убедени сме, че е изключително важно да се работи с Индия за довеждане до успешен край на преговорите по едно амбициозно споразумение за свободна търговия, което да позволи и на двете страни – Европейския съюз и Индия – да спечелят.

Колкото по-амбициозно е споразумението за свободна търговия, толкова по-големи изгоди би получила всяка от страните – Европейския съюз и Индия. Това е един от основните изводи от проучването на въздействието и устойчивото развитие, което бе проведено от независим консултант, успоредно с преговорите.

Целта на оценката на въздействието и устойчивото развитие бе да се анализират икономическото, социално и екологично въздействие на бъдещото споразумение за свободна търговия и да се установят евентуално необходимите мерки в подкрепа.

Оценката на въздействието и устойчивото развитие в момента е в заключителната си фаза и следва да е на разположение през април, с други думи навреме, за да бъде в помощ на водещите се преговори.

Позволете ми да ви представя един кратък доклад за напредъка в преговорите. След началото през юни 2007 г. са проведени шест кръга преговори, като шестият кръг се проведе миналата седмица в Делхи от 17 до 19 март. Очакваме тази година да се проведат още два кръга, в идеалния случай след изборите в Индия през април и преди срещата на върха Европейски съюз-Индия през ноември.

Колкото до съществуващото на преговорите, напредък е постигнат по всички въпроси, имащи отношение към споразумението за свободна търговия, но остава да бъде свършена още много работа.

По-конкретно, разменили сме тарифни предложения, проведохме добри обсъждания по няколко възлови сектори на услугите и имаме напредък в обсъждането на текстовете в почти всички области от споразумението. Все още обаче сме далеч от споразумение.

Преди да приключя, искам отново да изразя благодарността на Комисията към Парламента и към докладчика. Комисията с готовност очаква други възможности за ефективно взаимодействие с Парламента.

Председател. – Представянето приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 26 март 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Kader Arif (PSE), в писмена форма. – (FR) В сряда нашият Парламент ще изрази становището си по бъдещото споразумение за свободна търговия между Европейския съюз и Индия. Благодарение на работата на социалистите текстът, приет в комисията, отбелязва икономическата и обществена слабост на Индия – 80 % от населението живее с по-малко от 2 USD на ден. За да се отчете тази реалност, групата на социалистите в Европейския парламент е представила редица изменения, посочващи, че всяко засилване на търговските отношения на ЕС с Индия трябва да се придружава от строга рамка, за да не се допусне либерализация на обществените услуги, да се гарантира достъпът до обществено здравеопазване и животоспасяващи лекарства и да бъдат защитени интересите на най-уязвимите лица и сектори. Не е изненада, че десницата в Парламента сформира блок, който да предложи много по-либерален текст в пленарна зала, призоваващ по-конкретно за либерализация на банковото и застрахователно дело, пощенските услуги и обществените поръчки. На вота в сряда аз ще защита виждането на социалистите за справедлива и равнопоставена търговия и ще се противопоставя на всеки опит от десницата да се отстъпи от тези принципи.

Rovana Plumb (PSE), *в писмена форма*. – (RO) Търговията със стоки на ЕС с Индия нарасна повече от двойно в стойностно изражение между 2000 г. и 2007 г. Износът нарасна от 13,7 млрд. EUR до 29,5 млрд. EUR, а вносът нарасна от 12,8 млрд. EUR до 26,3 млрд. EUR. През 2007 г. на Индия се падаха 2,4 % от износа и 1,8 % от вноса на ЕС, като тя бе деветият по важност търговски партньор на ЕС.

Приветствам доклада, защото той призовава към сключване на всеобхватно, амбициозно и балансирано споразумение за свободна търговия (ССТ) между ЕС и Индия, което да подобри достъпа до пазара на стоки и услуги, обхващащо по същество много области на търговията и включване на разпоредби относно регулаторната прозрачност в областите, свързани с взаимните инвестиции и търговия, както и стандартите за съответствие и оценка, санитарни и фитосанитарни стандарти, защита на интелектуалната собственост и влизането ѝ в сила, улеснения за търговията и митниците, обществените поръчки, търговията и конкуренцията, както и търговията и развитието, и клаузата за правата на човека като съществен елемент на ССТ.

Искам да подчертая, че ССТ трябва да допринесе:

– за постигане на все по-големи двустранни изгоди за все по-голям брой граждани

– за постигане на Целите на хилядолетието за развитие, включително тези за недопускане влошаването на околната среда и спазването на социални стандарти.

Bogusław Rogalski (UEN), *в писмена форма*. – (PL) Индия е страна на контрасти. Образът ѝ в света е повлиян от пренаселеността, бедността (80 % от населението на Индия живее с по-малко от 2 USD на ден) и болестите. В последно време напредъкът в областта на икономиката помогна на Индия да се превърне във водеща икономика в света. Обаче приносът на Индия в напредъка на медицината, технологията и космическите изследвания контрастира с недостига на храна и чиста вода, който страната изпитва.

ЕС е най-големият чуждестранен инвеститор и търговски партньор на Индия. През 2007 г. инвестициите от ЕС възлизаха на 65 % от всички инвестиции в Индия. Инвестициите на Индия в ЕС също нараснаха многократно през последните няколко години. ЕС следва да се насочи към осигуряване на многостранна търговска система, основана на определени принципи, както е определено от Световната търговска организация, която да предложи най-добрите възможности за справедлива и честна международна търговия.

Обаче следва да наблегнем на факта, че Индия трябва да се бори с широкомащабния проблем на глада – от гледна точка на световните показатели за глада Индия е 66-та от 88 страни. Индия, която е световна ядрена сила, не е подписала и Договора за неразпространение на ядреното оръжие. Друг тревожен въпрос е проблемът с детския труд, като децата обикновено са принудени да работят в опасни и нездравословни условия.

Клаузите относно правата на човека и демокрацията трябва да съставляват основна част от всяко споразумение за свободна търговия, подписано с Индия. Ние трябва също да осигурим спазването на социалните и екологични договорености и стандарти.

21. Цените на хранителните стоки в Европа (кратко представяне)

Председател. – Следващата точка е докладът (A6-0094/2009) на г-жа Batzeli, от името на комисията по земеделие и развитие на селските райони, относно цените на хранителните стоки в Европа (2008/2175(INI)).

Katerina Batzeli, *докладчик*. – (EL) Г-н председател, искам да започна с благодарност към докладчиците в сянка от комисията по земеделие и развитие на селските райони и четирите заинтересовани комисии на Европейската комисия, с които взаимодействахме задълбочено в подготовката на доклада.

Г-н член на Комисията, искам да започна със задаване на един съвсем прост въпрос: когато потребителите отиват в супермаркета, за да си купят прясно или кисело мляко, защо го купуват? Заради прясното или кисело мляко или за бутилката или кофичката? Задавам този въпрос, защото на потребителите умело се внушава разбирането и нагласата, че купуват хранителен продукт, при който промишлеността, която го обработва, предлага и транспортира, е по-важна от селскостопанския продукт, от самата суровина. Преди около 15 години селскостопанската продукция формираше около 50 % от крайната стойност на продукта, днес цифрата не превишава 20 %.

Селскостопанските производители, както растениевъди, така и животновъди, сега са „анонимни“ лица за потребителите. Тяхната позиция при договаряне, не само по въпроса за крайната цена, но и на запазването на качествените и хранителни показатели в крайния продукт, изостава от ролята, която трябва да имат.

Ние не се опитваме да прокараме разделителни линии, да класифицираме производствените сектори по веригата на доставка, селскостопанските производители, преработвателите, търговците на едро и дребно като „добри“, „лоши“ и „страшни“, защото не мисля, че живеем в общество и икономика от типа на „Дивия запад“; мисля, че живеем в икономика, основана на регламентите на вътрешния пазар на Европейския съюз, пазар, който дава възможности за растеж и конкурентоспособност, когато работи по прозрачен начин, но който отблъсква или изхвърля производители и стопански дейности, когато нечестни и непрозрачни дейности проникват в него.

Поради това въпросът, който трябва да разгледаме тук днес и в бъдеще, има два аспекта:

- първият е за сближаване между потребители и производители чрез една политика по качеството в сектора на храните и чрез укрепване и съвместно формулиране на начини на потребителите да се даде по-пряк достъп до произвеждащите селскостопански райони и селскостопанските производители;

- вторият е запазването – и нямам предвид определянето – на дохода на производители и потребители чрез една прозрачна политика на ценообразуване, която да включва задължителна уредба за контрол и наблюдение на междинните производствени сектори по цялата верига на снабдяването.

Очевидно тук имаме предвид най-вече малките и средни предприятия на национално и местно равнище, както и големите компании майки и поделения, установени в Европа, и работниците, които трябва да действат в условия на един прозрачен вътрешен пазар, а не сред икономически издънки като картели и олигополи.

Днес следователно, когато (между другото):

- реалните цени на производителите опасно спадат;

- потребителските цени са близо пет до десет пъти над цените на изхода на фермата и въпреки спада на инфлацията потребителските цени остават много високи;

- степента на концентрация в търговията на дребно и в другите преработвателни компании се е покачила четворно през последните пет години и в резултат от икономическата криза и фалита на малки, средни и местни предприятия концентрацията ще се засили, в това положение преговорите между производители, компании и потребители ще станат дори още по-трудни;

- неправилното функциониране на веригата на снабдяване и нейните практики явно излагат условията на здравословната конкуренция на риск,

е от абсолютно жизнено важно значение да има съгласуван европейски план и обединени интервенции в сектора на хранителните стоки – от селското стопанство до вилницата. Не би било преувеличение, ако следващата намеса на Комисията след регулирането и контрола на финансовата система бъде в сектора на хранителните стоки, който освен това е също и пряко свързан със спекулативните движения в посочения сектор.

Гражданите остават с впечатлението, че веригите на снабдяване, преработвателите и търговията на дребно са тези, които регулират кошницата за пазаруване на домакинствата, а не политиката на държавата и на Европейския съюз по доходите.

Поради това съм на мнение, че гласувайки за доклада на комисията по земеделие и очаквайки окончателните предложения на Европейския съюз по този въпрос, ние ще се справим с многогодишните проблеми на функционирането на пазара на хранителни стоки, който от своя страна също трябва да действа безпристрастно в интерес на европейските граждани, европейските селскостопански производители и развиващите се страни, за да се създаде чувство на увереност в законите на пазара и институциите.

Louis Michel, член на Комисията. – (FR) Преди всичко искам да благодаря на г-жа Batzeli и членовете на комисията по земеделие и развитие на селските райони, които подготвиха доклада. Ние го обсъждаме във време на големи трудности, в момент от възлово значение за веригата на снабдяване с хранителни продукти в Европейския съюз.

Както всички знаем, рецесията доведе до внезапно забавяне на дейността в повечето икономически сектори в Европейския съюз. Селскостопанският сектор преживява истински срив в пазарните цени, което поставя под сериозен въпрос приходите в земеделието. Положението е особено сериозно в секторите с висока добавена стойност, каквито са производството на месни и млечни продукти.

В този контекст е съществено веригата на снабдяване с хранителни продукти да работи ефективно, ако желаем да смекчим последиците от кризата върху приходите в селското стопанство и да се осигури потребителите да

имат достъп до хранителни продукти на по-скромни цени. Ето защо веригата на снабдяване с хранителни продукти и въпросът за цените на хранителните продукти остават сред основните поводи за загриженост на Комисията.

Освен това анализът на структурните фактори ни кара да се опасяваме от по-нататъшно нарастване на цените на селскостопанските суровини в средно- и дългосрочен план. Като подобрим функционирането на веригата на снабдяване с хранителни продукти, би трябвало да бъде възможно в бъдеще да се избягват такива високи покачвания на цените на храните и да се ограничи нестабилността на потребителските цени. Споделям повечето опасения, изказани в доклада във връзка с необходимостта да се подобри цялостното функциониране на веригата на снабдяване с хранителни продукти. По-конкретно, има нужда от по-добра прозрачност по цялата верига, за да се предложи по-добра информация на потребителите и да се подобри начинът, по който добавената стойност се разпределя по цялата дължина на веригата.

От миналата година Комисията е въвела поредица от инициативи, целящи подобряване на функционирането на веригата на снабдяване с хранителни продукти. В резултат на това Групата на високо равнище по въпросите на конкурентоспособността на селскостопанската и хранително-вкусова промишленост току-що подготви набор от стратегически препоръки. Освен това миналата година бе представена Зелена книга за качеството на селскостопанските продукти.

В информацията за цените на хранителните продукти, приета през декември, Комисията също така предложи под формата на пътна карта няколко решения за подобряване функционирането на веригата на снабдяване с хранителни продукти в Европа. Абсолютно наложително е да се постигне напредък в изпълнението на пътната карта. По-конкретно, трябва да постигнем напредък при въвеждането на постоянна Европейска обсерватория за веригата на снабдяване и цените на хранителните продукти. Като подаваме надеждна информация за цените от единия край на веригата към другия, ще бъдем в състояние да помогнем за борбата срещу липсата на прозрачност, като в същото време подобрим разбирането си как веригата работи.

Трябва също да постигнем напредък при анализа как добавената стойност се разпределя по цялата дължина на веригата. На този въпрос отдавам особено значение. Както се признава в информацията за цените на хранителните продукти, неравенството в позициите при преговорите на селскостопанските производители и останалата част от веригата имат сериозно отражение върху печалбите на производителите в аграрния сектор. Не ще и дума, че усилието да се постигне яснота и разбиране по въпроса как се разпределя добавената стойност би било първата стъпка към възстановяване на баланса в позициите при преговорите по цялата верига. В това отношение следва да се подчертае, че конкурентоспособността на веригата за хранителни продукти на Европейския съюз не може да се изгради в ущърб на някоя от съставните ѝ части. Съществено е производителите и търговците на дребно на хранителни продукти в хранителната промишленост да могат да продължат да разчитат на една устойчива, конкурентоспособна платформа за селскостопанско производство в Европейския съюз.

Сигурен съм, че след като бъде приложена изцяло пътната карта, предложена от Комисията, тя ще ни позволи да отговорим на повечето въпроси и опасения, повдигнати в доклада на г-жа Batzeli.

Председател. – Представянето приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 26 март 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Roselyne Lefrançois (PSE), в писмена форма. – (FR) Докладът, по който трябва да вземем решение в четвъртък, прави опит да отговори от практическа гледна точка на затрудненията на милиони наши граждани, които се сблъскват с повишените цени на хранителните продукти.

В контекста на намалена покупателна способност в Европа бе важно Парламентът да стигне до становище по проблем, за който решенията са все пак известни. Всъщност разликата в цените между началото и края на веригата на снабдяване с хранителни продукти може да достигне съотношение от едно към пет и дори и либералите още да отказват да го признаят по проблемите трябва да се работи с цел да се осигурят разумни цени за потребителите и достойни доходи за селскостопанските производители. Самата аз предложих значението на инструментите за регулиране на пазара – по-необходимо от когато и да било пред лицето на кризата, която преживяваме – да бъде потвърдено в текста.

Обаче, за да осигурим, че „достъпна цена“ няма да се превърне в синоним на „продукт с лошо качество“, поисках също понятието за стимули за сектора на биологичното земеделие да бъде включено в доклада.

Желателно е потребителите да имат достъп до качествени продукти на разумни цени и това благодарение на една амбициозна политика на финансови стимули, насочена към този вид земеделско производство.

Maria Petre (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) При цените на хранителните стоки в последно време се наблюдава много рязко покачване. Причините за това са две: първо, световната криза при селскостопанските и хранителни продукти и, второ, концентрацията на пазара, която нарасна от 21,7 % през 1990 г. до над 70 % в момента.

Цените, които плащат потребителите, са средно пет пъти по-високи от тези, които се плащат на производителите. Веригите от супермаркети много често налагат несправедливи условия и правят трудно за селскостопанските производители и малки доставчици да получат достъп до пазара.

Подкрепям идеята на Европейската комисия за създаване на европейска система за наблюдение на пазара. Подкрепям също и идеята за европейска мрежа за конкуренцията.

Фондовете от програмата за развитие на селските райони следва да предвидят отпускане на повече средства за производителите.

Идеята за възвръщане на концепцията за „местен продукт“ и по-ефективна подкрепа за традиционните пазари на хранителни продукти са решения, които енергично подкрепям.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Подкрепям доклада Batzeli, който подчертава големите разминавания между цените на хранителните продукти в супермаркетите и цените, плащани на производителите. За съжаление такава е реалността и в страни със стандарт на живота по-нисък от средния за Европа като Румъния.

Ако отхвърляме предложенията за контрол върху цените не можем да не забележим, че позицията при преговори на супермаркетите е прекалено голяма по отношение на производителите. Това е също област, в която можем да вземем по-твърди мерки, като част от политиката за защита на конкуренцията и потребителите.

22. Художествено образование в Европейския съюз (кратко представяне)

Председател. – Следващата точка е докладът (A6-0093/2009) на г-жа Badia i Cutchet, от името на комисията по култура и образование, относно художественото образование в Европейския съюз (2008/2226(INI)).

Maria Badia i Cutchet, докладчик. – (ES) Г-н председател, макар художественото образование сега да е задължителен предмет в почти всички държави-членки, има съществени разлики в начина, по който се преподава.

Исторически погледнато, художественото образование бе свързано с образованието през по-ранните години. Днес обаче подходът за обучение през целия живот и развитието на нови информационни и комуникационни технологии (ИКТ) разшири мястото, традиционно отделяно за изкуство и култура, и създаде нови форми за достъп и представяне на сектора.

Постоянното развитие на ИКТ подпомогна също развитието на икономика, основана на знанията, в която интелектуалните възможности и творчеството заемат най-важно място.

Предложението за резолюция, по което ще гласуваме утре, се основава на идеята, че художественото образование се явява основата на професионалното обучение в областта на изкуствата и насърчава творческото начало, както и физическото и интелектуално развитие в тази област; то разглежда художественото образование като съществен елемент от обучението в детска и юношеска възраст и твърди, че преподаването му в училищата ще положи основите на истинска демократизация на достъпа до културата.

Освен това предложението за резолюция цени обучението като много важен фактор за успеха на професионалистите в артистичния и творчески сектор, тъй като художественото образование, което е насочено към изграждане на кариера и професия, изисква от учащите се освен талант солидна обща култура, която може да бъде придобита само чрез междудисциплинарно и систематично обучение. Това разширява възможностите за достъп до заетост в сектора, доколкото дава общо образование, изследователска методология, предприемачески способности и знания за бизнес, както и умения в различните области на дейност.

Също така се признава, по един много специален начин, икономическият потенциал и потенциалът за работни места на творческите, културни и артистични дейности в Европейския съюз, които дават по-голям принос, отколкото други широко признати производства като химическата и хранителната промишленост.

Нещо повече, не трябва да забравяме, че училищата и центровете за обучение по изкуства и дизайн помагат за изнамиране на нови художествени стилове и движения и за откриване на различни културни светове, което укрепва репутацията на Европейския съюз в света.

В проекта за доклад се казва, че художественото образование следва да бъде задължителен елемент в програмите за обучение на всички училищни нива и насърчава държавите-членки да координират своите политики в областта на художественото образование на равнище Европейски съюз и да подпомагат мобилността както на студентите, така и на учителите в този сектор, отделяйки засилено внимание на признаването на квалификациите между държавите-членки.

Призоваваме също Съвета, Комисията и държавите-членки да определят ролята на художественото образование като съществено педагогическо средство за повишаване стойността на културата, за приемане на общи стратегии в подкрепа на политиките по художественото образование и политиките по обучение на преподаватели, специализиращи по този предмет, и за признаване на важната роля, която артистите и творците играят в нашето общество, както бе демонстрирано от Европейската година на творчеството и иновациите.

Най-накрая, докладът подчертава значението на използването на ресурсите, които предлагат новите информационни технологии и Интернет като средства за модерно и съответстващо на съвременните практики образование при въвеждането на художественото измерение в училищните програми, и препоръчва съвместното разработване на европейски портал за художествено образование и образование в областта на културата с цел да се осигури развитието и насърчаването на европейския културен модел.

Поради всички тези причини, моля, докладът да бъде подкрепен с мнозинство, което ще изпрати ясно послание на подкрепа за професионалистите, учащите и фирмите в творческия и културния сектор.

Louis Michel, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, бих желал най-напред да благодаря на г-жа Badia i Cutchet за инициативата ѝ да състави доклад относно художественото образование в Европейския съюз.

Този въпрос заема все по-важно място на европейско равнище. Всъщност, всички споделяме мнението, че културата и изкуствата са основна част от образованието. Те спомагат за развиването на чувствителността и самоувереността – качества, необходими не само за един гражданин, но и за един икономически субект, каквито сме всички ние. В това не може да има съмнение. Художественото образование е вектор на качеството на живота, на творчеството и социалната интеграция. Особено важно е да се насърчава въвеждането му в европейските образователни системи от възможно най-ранна възраст.

Ние споделяме тази визия и с удоволствие установяваме, че докладът Ви се отнася до известен брой значими инициативи, подети на европейско равнище, като например Европейската година на творчеството и иновациите.

Значението на изкуствата и на художественото образование в изграждането на по-добро общество се съпровожда с влияние върху икономическия живот. Според последни данни приносът на културните и творческите институции при създаването на икономически блага възлиза на 2,6% от европейския БВП. Освен това всяка икономическа дейност може да извлече полза от образованието по изкуство и култура. Иновациите насърчават взаимодействието между традиционни и по-новаторски области на дейност. Днес трябва да съчетаваме технология и дизайн, като същевременно включим принципите на устойчиво развитие и икономическа приложимост. Тази комбинация изисква да преосмислим начините, по които се предава и придобива знание.

Тези различни въпроси са изложени в документа Европейска референтна рамка от 2006 г., който определя ключовите знания за обучение през целия живот. В тази рамка се заявява, че художественото и културно изразяване е жизненоважно за развитието на творчески умения, много полезни в контекста на професионалния живот.

Европейската програма за култура въведе нови методи, по-конкретно структуриран диалог с гражданското общество, и в последно време нови отворени методи за съгласуване в областта на културата. Въвеждането на тези методи се осъществи благодарение на първоначалния тригодишен работен план, приет от Съвета на 21 май 2008 г., който определя пет области за приоритетно действие. В тази рамка около темата за взаимодействието между култура и образование се създаде работна група от експерти от държавите-членки. Тази група ще състави препоръки за разпознаване на добрите практики на национално равнище и също така ще отправи някои препоръки към държавите-членки и европейските институции. Освен това тя ще предостави методи за оценяване на постигнатия напредък в политиките, чиито области попадат в нейния мандат. Най-накрая, групата ще даде ценен принос към Европейския културен форум, насрочен за 29 и 30 септември 2009 г. в Брюксел.

Отговорът, който току-що прочетох, е на моя колега членът на Комисията г-н Фигел.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе във вторник, 24 март 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Маруся Иванова Любчева (PSE), в писмена форма. – Докладът на ЕП относно художественото образование в ЕС се вписва в продължаващите усилия за развитие на межкултурния диалог и е от съществено значение в контекста на Европейската година на творчеството и иновациите.

Без съмнение на художественото образование трябва да бъде обърнато повече и по-специално внимание. Важно е то да бъде задължителна част от образователната програма, и то от най-ранна възраст, защото стимулира емоционалното и културно развитие на младото поколение.

По-силната му практическа насоченост и включването на интерактивно обучение би допринесла за по-доброто вникване в националните и европейските културни ценности. Подобряването на мобилността на учащите, учителите и професионално заетите в този сектор е прекият път към осъзнаване на европейската идентичност и стимул за културна и религиозна толерантност.

Държавите-членки трябва да инвестират в създаване на по-добри възможности за неформалното и самостоятелно художествено образование и да не допускат съкращаване на програмите в сферата. Тяхната подкрепа за професионалната реализация на хората на изкуството ще повиши общия интерес към различните видове художествено образование.

Публично-частните партньорства в сектора ще спомогнат за модернизирването на образователните програми и за по-интензивното включване на нови технологии в обучителния процес. Повечето ресурси за координирана на европейско ниво политика за художественото образование са инвестиция за увеличаване културното влияние на Европа в световен мащаб, за креативността и индиректно за икономиката на ЕС.

23. Активен диалог с гражданите относно Европа (кратко представяне)

Председател. – Следващата точка е докладът (A6-0107/2009) от г-н Hegyi, от името на комисията по култура и образование, относно активния диалог с гражданите относно Европа (2008/2224(INI)).

Gyula Hegyi, докладчик. – (HU) Европа е обетована земя за народи от далечни континенти или от Балканите, които искат да се присъединят към нея. Същевременно в много отношения Европа е символ на разочарование, на скука или на бюрокрация за онези, които вече са в нея: европейските граждани, независимо дали става въпрос за интелектуалци, определящи общественото мнение, или за обикновени граждани.

Когато получих доклада, започнах да го чета с голям ентузиазъм. Трябва да кажа, че ентузиазмът ми спадна до определена степен към края, тъй като аз самият осъзнах колко много препятствия има пред започването на активен диалог с гражданите и колко далеч е бюрократичната машина на Европейския съюз от всекидневния живот и желанията на неговите граждани. Във всеки случай благодарение на доклада осъзнах нещо, което може би не трябва да ни изненадва – колкото по-ниска е степента на образование или равнището на живот на нашите граждани, толкова по-трудно те разбират интеграцията и толкова по-евроскептични са.

Поради това считам – и това е най-важната част от моя доклад – че освен младите хора, които могат лесно да бъдат спечелени за каузата на европейската интеграция чрез образованието, нашата цел трябва да бъдат най-вече онези, които до този момент не сме могли да заинтересуваме. Това включва жители на малки села, работническата класа, пенсионерите и най-общо хората с по-скромни средства и положение. Трябва да се опитаме по някакъв начин да им предадем идеята за Европа и за ценностите на европейското единство.

В доклада си препоръчвам да се даде възможност на много повече студенти, отколкото сега, да получават стипендии по програмата Еразъм; с тази цел беше изработено отделно предложение от младежката организация на Унгарската социалистическа партия. Само малък процент от унгарските студенти могат да се възползват от тази програма за обмен на студенти, въпреки че е желателно всеки получил университетска диплома да е следвал поне половин година в чуждестранен университет.

Моята идея в частност беше да се изработи едногодишна общоевропейска програма на историята на Европа. Студентите следва да изучават, поне за една година, една и съща европейска история на всичките 23 официални

езика и във всички 27 държави-членки. Комисията не даде особена подкрепа на това предложение и включи негов олекотен вариант в своя текст.

Моето предложение беше, основавайки се на препоръки на унгарски университетски преподаватели, да се създаде отворен европейски университет, с други думи нещо като „Volkshochschule“ („народно висше училище“), народен общински колеж. Европейските граждани следва да могат да се записват навсякъде в Европа, независимо от училищните си свидетелства или дипломи, в относително свободно структурирана обучителна програма, която предлага образование по история на Европейския съюз и на създаването и функционирането му.

Членовете на Европейския парламент отдавна желаят, и дори можем да кажем изискват, Euronews, който, макар и отчасти, се финансира с европейски средства, да излъчва програми на всички официални езици на държавите-членки. Абсурдно е Euronews да излъчва на арабски и руски, но не и на унгарски или на някой друг език на държава-членка. С това съобщавам, между другото, г-н член на Комисията – предполагам, че ще го чуете за първи път – че пакетите за кабелна телевизия в Будапеща не предлагат версията на английски език на Euronews, а излъчват вместо това версия на китайски език, защото, за съжаление, има по-голямо търсене на китайска телевизия, отколкото на Euronews, предвид това, че не се излъчва на унгарски, докато понастоящем в нашата страна живеят много китайци.

Относно това се проведе много разисквания, и бих желал да осведомя члена на Комисията, ако присъства, че също бих желал да препоръчам на служителите на Европейския съюз да бъдат по-отворени към медиите, отколкото досега. Проблемът обаче е в това, че често липсва компетентен представител на Комисията, който да обясни нейната позиция, и затова се чува само мнението на нейните противници.

Най-накрая, тъй като времето ми изтече, с едно последно изречение ще кажа, че препоръчвам местните неправителствени организации да се включат в европейски кампании, защото те познават много по-добре местните общности и знаят как да разговарят с жителите им на достъпен за тях език.

Louis Michel, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, позволете ми да направя малко и съвсем лично отклонение, което няма нищо общо със зададения от моя колега въпрос. Не разбирам добре желанието Ви НПО да участват в предизборната кампания. Не го разбирам, но ще предам тази молба на моята колега.

Очевидно настоящата политическа и икономическа ситуация увеличава нуждата от активен диалог с гражданите. Те трябва да бъдат информирани за промените в Европейския съюз, които имат пряко или непряко въздействие върху всекидневието им и в които те трябва да могат да взимат участие.

Това беше основата на работата на Комисията през последните четири години. Силно приветствам доклада на г-н Neguy, озаглавен „Активен диалог с европейските граждани относно Европа“. Ние полагаме всички усилия да предоставим на жителите на 27-те държави-членки широк набор от основна информация относно Европейския съюз, така че те не само да разберат как Европейският съюз може да помогне при справянето с големите предизвикателства, пред които днес са изправени Европа и светът, но и да обменят и споделят мнението си по този въпрос.

Ние също така се стремим да създадем множество достъпни форуми, в които да продължим това разискване, като използваме всички налични днес ресурси и технологии: в онлайн форуми, чрез медиите и на местно равнище.

Макар и да е съгласна с някои от препоръките, изложени в доклада, моята колега не е в състояние да подкрепи идеята, че досега не е имало ефективно общуване. Тя също така казва, че макар общуването несъмнено да се е подобрило през последните години, трябва да гледаме реалистично на възможностите, които се предоставят от бюджет от едва 100 милиона EUR за 27 държави-членки, 23 езика и близо 500 милиона души.

Освен това Комисията несъмнено не може да води сама диалог с гражданите относно въпроса за Европа. Необходимо е да се положат колективни усилия от всички институции и всички държави-членки. Затова договорихме споразумение с държавите-членки и с Парламента за съвместните дейности в областта на комуникацията относно Европа. Това политическо споразумение, озаглавено „Да общуваме на тема Европа в партньорство“, беше подписано на 22 октомври 2008 г. За първи път институции на държавите-членки на Европейския съюз се ангажираха заедно да общуват на тема Европа с гражданите на Европейския съюз. Сега е важно да приложим изцяло това споразумение. Аз съм напълно съгласен, че процесът на допитване до гражданите е много важен и че е необходимо диалогът да достигне всички слоеве на обществото.

Редовният диалог между Комисията и представители на гражданското общество започна преди повече от тридесет години. Той се съобразява с политиката на отвореност и включване, която Комисията прилага от

много години, и свидетелства за голямото разнообразие на полета за действие и за многообразието на участващите страни.

Бих искал да подчертая, че сътрудничеството между делегациите на Комисията и информационните служби на Парламента в държавите-членки като цяло е много добро.

Предстоящите европейски избори са много добър пример за политическата воля на тези две институции да си сътрудничат, за да установят общи приоритети на диалог.

Що се отнася до нуждата от осведомяване на местно и регионално равнище, насочено в частност към младите хора, гласуващите за първи път и жените, със задоволство отбелязвам поздравленията, които Комисията получи за избора си на проекти по План Д.

Ще използвам случая да обявя, че в контекста на европейските избори Комисията също така възнамерява да проведе специални дейности в рамките на инициативата План Д – Дебат Европа. Що се отнася до създаването на връзки с местни телевизионни станции, бих искал да кажа, че Комисията е в процес на създаване на мрежи от радио- и телевизионни оператори, които ще излъчват програми по европейски въпроси. Щом се изградят и заработят, заедно с *Euronews* те ще достигат до между 60 и 90 милиона граждани всяка седмица на всички езици на Европейския съюз.

Що се отнася до значимостта на въвеждането на курсове по европейско право и европейска история в учебните планове, Комисията споделя мнението, че в училище на младите хора трябва да им бъдат преподавани най-важните факти за Европейския съюз. Надяваме се, че държавите-членки ще последват предложенията по този важен въпрос.

Много други интересни препоръки заслужават нашето внимание, но за съжаление времето ни е ограничено.

Позволете ми да заключа, като се върна на един основен аспект, що се отнася до рамката на усилията на институциите в Общността: ефикасното общуване е възможно само чрез тясното сътрудничество между всички участващи страни. Комисията оценява несломимата подкрепа, която Парламентът ѝ засвидетелства. Що се отнася до мен, аз аплодирам личната Ви ангажираност като член на Европейския парламент.

Председател. – Край на представянето.

Гласуването ще се проведе във вторник, 24 март 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

John Attard-Montalto (PSE), в писмена форма. – (EN) Това е един от най-важните въпроси, на който трябва да се обърне внимание. Европейските жители не се чувстват европейски граждани. Понятието гражданство на Европейския съюз все още е неясно, като същевременно гражданството на отделната националност продължава да бъде водещо.

По-голямата част от гражданите не се чувстват част от процеса и гледат на Европейския съюз като на отделна институция. Изграждането на по-тесни връзки включва засилен диалог между гражданите и европейските институции, нуждата да се ратифицира договорът от Лисабон, важният процес на консултации и общи отворени разисквания.

Преди година, през април 2008 г., ни хрумна идеята за „Дебат за Европа“, който дава възможност за преодоляване на често изкуственото разделение между националните и европейски въпроси.

В крайна сметка обаче европейските граждани трябва да имат ясна идея за посоката, в която ще поеме европейският процес. Има два подхода, които не могат да продължат да съществуват едновременно. Трябва да се направи избор – дали сме за напълно интегриран Съюз или за това да запазим доброто функциониране на сегашното статукво. Кой може да обвини гражданите в отчуждаване от самия процес, когато те виждат как техните управляващи сами се колебаят?

Magda Kósáné Kovács (PSE), в писмена форма. – (HU) Докладът на Gyula Hegyi хвърля светлина върху един понастоящем важен въпрос. Ратификацията на Договора от Лисабон – гаранция за по-ефикасен, демократичен Европейски съюз – беше отхвърлена от гражданите на Ирландия на референдум. Оттогава насам това се превърна в източник на несигурност и дезориентация в Европа.

Трябва да дадем възможност гласът на европейските граждани да бъде по-ефикасен при оформянето на политиките на Европейския съюз. За тази цел е необходимо подходящо образование, тъй като сред хората с

по-ниско равнище на образование се наблюдава по-голямо противопоставяне на интеграцията. Много е важно да се осигури например образование за придобиване на общи знания за Европейския съюз и неговото гражданство в отворени университети или като част от учебния план на средните училища. Важно е хората да знаят правата си, да знаят, че Европейският съюз не работи някъде над тях, а заедно с тях. Трябва да осигурим достъп до подходящи източници на информация в по-слабо развитите региони. Гарантът за функционираща демокрация не е бюрокрацията, а самите граждани – това е ядрото на демократичната култура. Крайно необходимо е медиите да помогнат с развиването на общуването между институциите и гражданите, както и на общуването между гражданите.

Не можем да очакваме отговорни решения или каквито и да било решения от страна на гражданите, ако не им предоставим подходяща информация. Предоставянето на информация е наша отговорност и дълг, докато взимането на решения е право на гражданите. През май се навършват пет години от присъединяването на Унгария към Европейския съюз и вече осъзнаваме, че ЕС не е безличен, а е съставен от нас, от сбора на всички отделни граждани. Имаме нужда да знаем, че взимането на решения зависи от нас. Така че нека да се възползваме от тази възможност.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), в писмена форма. – (FI) Моите благодарности към докладчика за отличната работа. Негова заслуга е, че повдига много важни аспекти и проблеми, свързани с взаимодействието между Европейския съюз и неговите жители.

Европейският съюз не е най-големият любимец на жителите на нито една държава-членка на Съюза. Ирландският референдум през миналия юли като че ли показва, че поне ирландците не искат по-задълбочен Съюз. Поради някаква причина отрицателните послания и страховете, че държавата ще бъде погълната от един безличен Брюксел, се предават по-бързо, отколкото която и да било новина за добрите постижения на Съюза. Голямото неизвестно винаги е твърде лесна заплаха и човек лесно се присъединява точно към тази група.

Съюзът би могъл да стане по-лесен за възприемане, ако отделните граждани и неправителствените организации се ангажират по-тесно с всички негови дейности. Що се отнася в частност до правните въпроси, на физическите лица и организациите трябва да се даде по-широка възможност за упражняване на влияние и изразяване на мнение на всички етапи от законодателния процес.

Докладчикът споменава също така интересен факт във връзка с последните референдуми относно ЕС: жените гласуват против ЕС по-често, отколкото мъжете. Очевидно има причина, поради която жените по-конкретно чувстват, че Европейският съюз им е чужд.

Има една очевидна причина за това: Съюзът има много мъжко лице. Председателят на Комисията е мъж, както и почти 70 % от членовете на Комисията. Също така човекът, който удря чукчето на председателя на Европейския парламент, е мъж, както и председателите на по-голямата част от парламентарните комисии. Важно е равенството между половете да се прилага възможно най-широко през предстоящия мандат, когато се запълват ръководни длъжности в Европейския съюз. На подобни длъжности трябва да бъде назначена поне една жена.

Активният диалог с гражданското общество е най-важният начин да се повдигне легитимността на Съюза.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), в писмена форма. – (RO) Както винаги, с приближаването на изборите за Европейски парламент въпросът за подаденото количество информация и за недостатъците на диалога с гражданите, особено на европейско ниво, става много актуален.

В този контекст аз приветствам предложението за резолюция за активен диалог с гражданите, което засилва необходимостта от участие на европейските институции, трансевропейските образователни системи и масмедията. Отхвърлянето на Конституционния договор във Франция и Холандия и противопоставянето на Ирландия на Договора от Лисабон, изразено чрез референдум, подчертаха колко подходяща и необходима е стратегията да се започне кампания, насочена към граждани с по-ниско образователно ниво, което аз подкрепям напълно.

Имайки предвид увеличаването на достъпа до интернет в държавите-членки на Европейския съюз, трябва да развием този инструмент и да го използваме за изграждане на по-ефикасен диалог с гражданите. Това ще позволи записването на мненията на хората и тяхното по-нататъшно оценяване и включване като част от нашия процес по взимане на решения. Също така смятам, че историята на Европейския съюз, неговото функциониране, както и правата на гражданите трябва да фигурират като основни компоненти от учебния план на европейско ниво.

Поради това съм силно убедена, че могат да се осигурят условия за последователен диалог с гражданите, който ще позволи на Европа и на ЕС да се погледнат от различна перспектива, основаваща се на точна информация и знания.

Душана Здравкова (PPE-DE), в писмена форма. – Уважаеми колеги, бих искала да поздравя г-жа Негуї за чудесния доклад, за който съм сигурна, че ще е от съществен принос за активизирането на гражданския диалог в Европейския съюз.

Успешното изпълнение на общите комуникационни приоритети на Европейските институции в партньорство с държавите-членки ще е една важна крачка към по-доброто информиране на гражданите на Европейския съюз. Само един добре информиран европейец може да използва предоставените му възможности и да участва в един активен диалог за Европа. Всички сме свидетели до какво доведоха проблемите с информираността – отрицателни референдуми и блокиране на европейското развитие.

Като председател на гражданско сдружение в България, съм дълбоко убедена, че привличането на гражданите към участие в процесите по вземане на решения ще им даде възможност да допринасят пряко за политическия процес на равнище ЕС. Вярвам, че това е една от важните области, която трябва спешно да бъде реформирана и подобрена.

Вярвам, че с този доклад Европейският парламент дава нужните насоки и препоръки на останалите институции, но също и на гражданските организации, защото гражданите са най-важният елемент за бъдещето развитие на Европа. Без тяхното съдействие и участие целта, която сме си поставили ще бъде невъзможна.

24. Борба срещу гениталното осакатяване на жени, практикувано в ЕС (кратко представяне)

Председател. – Следващата точка е докладът (A6-0054/2009) на г-жа Muscardini, от името на комисията по правата на жените и равенството между половете, относно борбата срещу гениталното осакатяване на жени, практикувано в ЕС (2008/2071(INI)).

Cristiana Muscardini, докладчик. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, смятам, че е добре дошло, че членът на Комисията г-н Мишел участва в нашето разискване. Както знаем, той винаги разглежда с голямо внимание въпросите за правата на човека и трагедиите в Африка. Всъщност, присъствието на г-н Мишел ме кара да се надявам, че Комисията ще разгледа сериозно един въпрос, който днес засяга не само 28 африкански страни и други страни в Близкия изток и съседни на тях страни, а вече се превръща в особено тревожен проблем в самия Европейски съюз.

Масовата имиграция, която се осъществява през последните години, донесе тази трагедия и в страните от Европейския съюз. Десетки хиляди момичета и млади жени са изложени на всекидневен риск да станат жертва на ужасен обичай, който безвъзвратно ги осакатява от физическа гледна точка, но нанася и изключително големи психологически вреди. Ето защо – макар и Парламентът вече да е заклеил тази практика неколкостранно в предишни години и всъщност е финансирал чрез програмата Дафне 14 проекта за борба с гениталното осакатяване на жени – днес отново обсъждаме този въпрос, защото за съжаление обсегът на явленията не е намалял, а продължава да нараства.

Трябва да проявим смелостта да приемем по-подходящ, сериозен метод на превенция чрез културни кампании, които да накарат жените имигрантки, но също и бащите на тези момичета, да разберат, че спазването на племенна церемония, която няма нищо общо с религията, не е начинът, по който дъщерите им ще се интегрират или ще получат добро бъдеще.

Да вземем млада жена, която посещава френско, италианско или белгийско училище, и внезапно, след като се е социализирала с връстниците си, бива отвлечена от действителността и принудена да понесе трагедия, която ще я бележи до края на живота ѝ. Това момиче е не само физически осакатено – за нея става невъзможно да продължи нормалните си отношения с хората; тя се чувства принижена, различна, а в нашето общество ние не искаме хора, които са различни. Искаме хора, които независимо от религията, цвета на кожата или географския произход могат да работят заедно за изграждането на по-добра Европа, по-близка до нейните граждани.

Поради тази причина, г-н председател, г-н член на Комисията, ние като Парламент – и искам да благодаря на всички мои колеги от комисията, които ми помогнаха да изработя този доклад – искаме законите на всички държави-членки да бъдат съгласувани, така че гениталното осакатяване на жени да се класира като

престъпление. Не искаме палиативни предложения като термина „набождане“. Искаме жените да бъдат действително равни с мъжете; не искаме церемонии за посвещаване, а истинска интеграция вместо тях. Искаме неправителствените организации да бъдат способни да доведат работата си до край; искаме превантивна политика, която включва асоциации на жени имигранти; искаме да накажем всеки, който цели да осакатява момичета и да ги привлича в перверзна спирала на отчаяние и маргинализация.

Докладът покрива много области и мисля, че колегите са имали възможност да го проучат и оценят. Смятам, че всички би трябвало да се включат в този призив за целеустремена Европа, която да съчетае усилията на трите си институции, за да се пребори с това ужасно престъпление, което нарушава правата на човека.

Louis Michel, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, едновременно от свое име и от името на моята колега бих желал да благодаря на г-жа Muscardini за нейната реч, тъй като считам, че тя се замесва в нещо, което е и трагедия, и скандал. Искам наистина да ѝ благодаря за отличния доклад по важния въпрос за битката с гениталното осакатяване на жените в Европейския съюз.

Европейската комисия съвсем ясно заклеми, едновременно в Съюза и в трети страни, неприемливото естество на традиционни практики, които сериозно нарушават основното право на жените и младите момичета на зачитане на физическата и умствената им цялост. Очевидно сме напълно съгласни с доклада. Смятаме, че всички държави-членки на Европейския съюз трябва да вземат по-строги мерки. Бих казал дори много по-строги мерки трябва да бъдат взети, за да се сложи край на тези практики както в Европейския съюз, така и в трети страни, защото е напълно недопустимо и доста неправдоподобно, че това все още може да продължава в Европейския съюз. Също така трябва да се уверим, в рамките на всички политически диалози, които поддържахме с трети страни, че последните напълно разбират нашата позиция. Искам да се отклоня за момент от текста, за да кажа, че мога да ви уверя този въпрос винаги е бил на дневен ред във всички политически диалози, които поддържахме с развиващите се страни.

Съвсем наскоро президентът на Буркина Фасо г-н Компаор ме посети и каза, че са на път да приемат закон, който да забрани тези практики, въпреки че това няма да бъде лесно. Трябва да се посочи, че очевидно има някои кланове и някои племена, които все още поддържат тази практика, и това е доста чувствителна тема в страната, но той наистина има желание да постигне напредък, което, смятам, е важно.

Също така сте осведомени, че Комисията редовно отпуска финансиране от Общността в подкрепа на проекти в Европа и в трети страни, които целят предотвратяване и изкореняване на гениталното осакатяване на жените и предоставянето на помощ на пострадалите и младите момичета в риск.

В Европа основният ни инструмент е програмата Дафне III, която подкрепя европейски неправителствени организации и местни и регионални обществени институции и органи в борбата им с гениталното осакатяване на жени. От началото си през 1997 г. Дафне е съфинансирала 14 проекта, специално посветени на въпроса, като предоставя обща сума от около 2,4 млн. EUR. Проектите по Дафне ни позволиха да въведем общностно обучение и програми за подкрепа; да проведем информационни кампании; да анализираме националното законодателство; да съберем информация и статистика; да развием инструменти и да установим най-добри практики, които да се използват от работещите по места; и да препоръчаме политически насоки на европейските и национални органи, вземащи решенията.

Разбира се, ние сме решени да запазим подкрепата си за подобни действия и да продължим да работим по въпроса в Европейския съюз не само в контекста на предотвратяване на насилието и на подкрепа на жертвите, но и в областите на имиграцията, предоставянето на убежище и наказателното правосъдие.

За момент отново ще се отклоня от текста. Трябва да ви кажа, че съм донякъде възмутен от известната страхливост от страна на нашите правителства и на някои политици, които считат, че това е част от културата и следователно е недосегаемо. Съжалявам, но най-малкото, което можем да очакваме от хора, които идват в Европа, е те да спазват господстващите правила. Смятам, че не може да има правосъдие на две скорости; не може да съществува понятие за две скорости. Това не влияе върху възможността на една европейска страна да приема новодошли, а точно обратното. Това е разискване, в което аз самият съм участвал в моята страна в миналото. Трябва да кажа, че съм възмутен, че някои хора, под претекст, че уважават културата на мигрантите, в действителност отказват да признаят тези неща за наказуеми. Смятам, че ако искаме да решим този въпрос поне в Европа, трябва да достигнем етапа, в който ще направим тези практики наказуеми. Трябва да имаме тази политическа смелост и не мисля, че това ще навреди на възможността на дадена страна да приеме имигранти, ако можем да кажем: „Това е нашата конституция, това са нашите правила, това са нашите човешки ценности и трябва да ги спазвате. Ако не ги спазвате, вашите действия ще бъдат извън закона и вие ще бъдете наказани“. Това е краят на моето отклонение, но съм доволен, че казах тези неща, защото напълно споделям вашето раздразнение относно този въпрос.

В рамките на външната си помощ към трети страни Комисията също така прилага три политики за борба с гениталното осакатяване на жени. На първо място, както ви казах, тя превръща въпроса за еманципацията на жените, техните човешки права и здравето им в неразделна част от всеки политически и стратегически диалог, който води с правителствата партньори.

На второ място, Комисията подкрепя действия, които обосновават и подкрепят подобряването на националното законодателство, както и създаването на национални политики, подходящи за насърчаване и защита на правата на жените и за забраняване на всички вредни практики.

На трето място, Комисията подкрепя инициативи, предназначени да увеличат обсега на действие на политическите лидери, заедно с информационни кампании, насочени към всички сектори на обществото. Многогодишната Хагска програма, покриваща разнообразните действия, провеждани, за да се развие областта на правосъдието, свободата и сигурността, приключва през 2010 г. Ще представим новата Стокхолмска програма за 2010-2014 г. в съобщение през пролетта на 2009 г. Пред вас мога да потвърдя, че тази програма силно ще наблегне на аспекта, отнасящ се до защитата на основните права и на жертвите, включително на подкрепата и защитата на правата на децата и на жените.

Макар и Комисията все още да не е изработила специална стратегия за борба с гениталното осакатяване на жени, ние сме решени да продължим да подкрепяме дейности, целящи предотвратяването му, и възнамеряваме да продължим да повдигаме въпроса в рамките на вътрешните и външни политики на Съюза.

Председател. – Край на представянето.

Гласуването ще се проведе във вторник, 24 март 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Véronique Mathieu (PPE-DE), в писмена форма. – (FR) Всяка година в Европа 1 80 000 жени мигранти понесат или са подложени на риск да понесат генитално осакатяване. Важно е да запомним, че тези осакатявания представляват нарушение на правата на човека, което има много сериозни физически и психологически последици. Тези практики не могат да бъдат оправдани чрез културни или религиозни традиции. За да бъдат прекратени, държавите-членки трябва да наложат спазването на забраната, заложена в тяхното наказателно законодателство, като практиката на осакатяване трябва да се счита за престъпление. Същевременно на действителните или потенциални жертви трябва да се осигури достъп до правна и медицинска помощ.

Европейският съюз трябва да увеличи подкрепата си за тези неправителствени организации, които извършват значителна работа по места в областите на превенцията и помощта. На национално и европейско равнище наличието на целева информация и образователни кампании би преодолело табутата, свързани с тези практики, като същевременно семействата бъдат осведомени за престъпните последици от подобни осакатявания. Поради това за Европейския съюз е важно да се заеме с проблема, като определи общи превантивни действия за забрана на практиката на осакатяване в ЕС и като се позовава на тази забрана във всички споразумения за сътрудничество, сключени с трети страни. Гениталното осакатяване е социален проблем, който засяга всички нас.

25. Многоезичието: преимущество за Европа и обща отговорност (кратко представяне)

Председател. – Следващата точка е докладът (A6-0092/2009) на г-н Граça Moura, от името на комисията по култура и образование, относно многоезичието: преимущество за Европа и обща отговорност (2008/2225(INI)).

Vasco Graça Moura, докладчик. – (PT) Съобщението на Комисията, озаглавено „Многоезичието: преимущество за Европа и обща отговорност“ е поредният от дълга серия документи, издадени от Парламента, Комисията, Съвета, Комитета на регионите и Европейския икономически и социален комитет, в които въпросът за многоезичието се разглежда под различни ъгли.

В моя доклад аз изказвам отново вече приетите позиции от Европейския парламент и най-общо подкрепям мнението на Комисията, че езиковото и културно многообразие на Европейския съюз представлява огромно конкурентно предимство и че е необходима пълна подкрепа за преподаването на чужди езици и програми за обмен в образователната и културна сфера и в Съюза, и извън него.

Аз също подчертавам важността на езика като фактор на социално включване. Потвърждавам важността на диалога с други региони по света, като обръщам внимание на специфичните връзки, съществуващи в областите на езика, историята и културата между страните от Европейския съюз и трети страни. Посочвам необходимостта от политики, които да подкрепят както литературния превод, така и техническия. Обръщам внимание на въпроса за многоезичието в аудиовизуалния сектор, необходимостта от подкрепа за преподавателите по езици и разширяването на показателите за владение на език до всички официални езици на Европейския съюз, като това не пречи те да бъдат разширени и към други говорени и изучавани в Европа езици, включително старогръцки и латински.

Що се отнася до преподаването на езици, както в училищна, така и на по-късна възраст, твърдя, заедно с много други аспекти, че образованието на майчиния език е основно за всяко останало преподаване. Родителите и наставниците трябва да имат възможността да изберат официалния език, на който ще се преподава на техните деца, в държави с повече от един официален език или където официалният език и регионалните езици съществуват съвместно. Също твърдя, че никой ученик не може да бъде лишен от образование на официалния държавен език.

Искам да подчертая, че никъде в моя доклад не се оспорва важността на регионалните или малцинствени езици. Аз ясно признавам и уважавам тези езици и по никакъв начин не се старая да създавам пречки пред тях. Има не един аспект в моя доклад, който е несъвместим с тези езици. Въпреки това колеги сред социалистите, либералите и зелените внесоха алтернативно предложение, което просто изпуска трите точки, които току-що споменах.

В резултат на това принципи, свързани с основни права и свободи на народите, които дълго са били ревностно пазени, приемани и прилагани на практика в Европейския съюз, са на път да бъдат премахнати, поради натиск от галисийски, каталонски и баски националисти. Ако това алтернативно предложение се приеме, Европейският парламент ще се е провалил.

Тези намерения са съвсем ясни. В днешното издание на испанския вестник „El País“ можем да прочетем на страница 37, че само преди три месеца върховният съд е решил, че във формуляра за записване в училище е включено още едно поле, в което родителите се питат на какъв език искат детето им да получава началното си образование, което каталонското правителство не е направило.

Не мисля, че тази алтернатива може да бъде приета. За разлика от изводите, направени в моя доклад, нейният резултат е недопустима защита на крайни националистически тенденции; тя също така противоречи недопустимо на основните ни права и свободи и дори на принципа на субсидиарност, без да споменаваме, че тази алтернатива също така противоречи на принципи, вече защитени в предишни текстове на Европейския парламент и на Съвета, и които никога не са били поставяни под съмнение.

Поради това призовавам Парламента да действа много внимателно. Предложената алтернатива трябва да бъде отхвърлена и моят доклад трябва да бъде приет, както се случи в комисията по култура и образование на 17 февруари с 20 гласа „за“, 3 „против“ и 8 „въздържали се“.

Г-н председател, Европейският съюз трябва да бъде място, където демокрацията и плурализмът се спазват, а не място на изключване или неразумно зачеркване на основни права и свободи.

Louis Michel, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, бих искал първо да благодаря на г-н Graça Moura за доклада му по собствена инициатива относно многоезичието.

Този доклад подкрепя подхода на Комисията и набляга на качеството на преподаване на езици и на преподавателите – чрез интегриран подход да се достигат всички слоеве на обществото – относно езиковото разнообразие, като същевременно улеснява нашето разбиране на ролята на медиите и на литературните преводи, и относно езикови и културни връзки с трети страни.

Споделям мнението на докладчика, че многоезичието има голямо въздействие върху всекидневния живот на европейските граждани, имайки предвид изобилието от комуникации, увеличаващата се мобилност, миграция и нарастващата глобализация.

Принципът за майчин език плюс два други езика и ранното чуждоезиково обучение са основните точки на нашата политика за многоезичие. Нашият подход се основава на това установено правило. Той засилва важността на образованието през целия живот, като целта му е да включи най-уязвимите групи в нашето общество. Имам предвид в частност тези хора, които са прекъснали образованието си, имигрантите и онези, които говорят само един език или чиито езикови умения са по-скромни.

Освен това искаме да увеличим усилията си във връзка с учениците с професионална насоченост, хората в зряла възраст и възрастните хора, които вече не са в образователната система и които изостават спрямо общото развитие на обществото.

Приветствам подкрепата ви за нашия подход. За да влезем в контакт с тези групи, много важни са индивидуалната мотивация и прилагането на подходящи методи на преподаване. Новите технологии като интернет и интерактивните аудиовизуални медии, предлагат много възможности за достигане на тези групи и за развитие и адаптиране на методи на преподаване към техните специфични нужди и способности. На европейско равнище програмата за обучение през целия живот насърчава всички езици: официалните езици на Европейския съюз, регионалните и малцинствени езици и останалите езици, които се говорят по света. Това е отражение на новата действителност в Съюза, а също и на езиковите нужди на нашите жители.

В контекста на увеличаващата се мобилност и миграция е много важно хората да владеят националния език или езици, ако искат да се интегрират напълно в обществото. Въпреки това искам да посоча в този контекст, че самите държави-членки взимат решенията, що се отнася до езиковата политика, включително регионалните и малцинствени езици, чиято рамка е изложена в Европейската харта за регионалните или малцинствените езици на Съвета на Европа.

Приветствам общата подкрепа, която Парламентът оказва на нашия подход към многоезичието.

Председател. – Край на представянето.

Гласуването ще се проведе във вторник, 24 март 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Corina Crețu (PSE), в писмена форма. – (RO) Езиковото и културно многообразие на 27-те държави-членки на Европейския съюз спомага за разбирането и сътрудничеството, както и за трансграничната мобилност на работници и приемането на европейските ценности. Важно е европейските политики, целящи насърчаването на образованието на майчин език и гарантиращи пълно взаимно разбиране между езиците, да бъдат непрестанно подобрявани. Имаме нужда от сътрудничество между националните органи и Европейската комисия, за да се въведат възможно най-ефикасни практики, с цел постигането на интеграция чрез приемането на езиковите различия.

Румъния е една от държавите-членки на ЕС, която гарантира на малцинствата равнище на защита и подкрепа над средното за Европа, като насърчава образованието на техните езици. Университетът Babeș-Bolyai в Клуж-Напока е изключителен пример за насърчаването на многоезичието.

За нещастие бяха организирани демонстрации, дори в Европейския парламент, и се подеха инициативи, които изискват закриването на университета Babeș-Bolyai, поради несправедлива дискриминация, основаваща се на етническо разделение. Ето защо искам да насоча вниманието ви към опасността, която предизвиква влошаването на тона на разискването по етническите въпроси. Спазването на правата на малцинствата и насърчаването на многоезичието не трябва да бъдат изкривявани, като се превръщат в димни завеси, зад които се извършват действия в противоречие с европейския дух и междуетническата хармония. Многоезичието трябва да бъде общ знаменател, а не фактор на разделение в Европейския съюз.

Gabriela Crețu (PSE), в писмена форма. – (RO) Съществуват практически аргументи в подкрепа на многоезичието: то намалява риска от безработица, увеличава възможността за намиране на работа, помага за повишаване на качеството на предоставените услуги и производителността на труда и улеснява мобилността. Всички познаваме тези аргументи и мненията като цяло са еднакви по този въпрос.

На този етап бих желала да наблегна на важността на друга причина за поддържането на многоезичието и на свързани с него мерки.

Многоезичието допринася за утвърждаването на ценности и отношения, основополагащи за европейския социален модел: взаимно разбиране, доверие и солидарност. То може да помогне за ефикасното постигане на единство в свят на разнообразието.

В това отношение ние също подчертаваме нуждата от запазване на езиковото многообразие в Европа. Един от начините това да се постигне е да се учи като втори чужд език език, различен от международните езици. Могат да се учат езиците на съседните страни или на етническите малцинства в самата държава, както и езици, които се говорят в развиващи се икономики, с които отношенията процъфтяват.

Искам да изразя вярата си, че положителното въздействие на подобна политика може да бъде доказано в ежедневието живот по-късно.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE), *в писмена форма*. – (DE) Езиковото многообразие е важно. То е част от всекидневната действителност в Европейския съюз и придобива все по-голямо значение в отношенията между държавите-членки, в начина, по който нашите мултикултурни общества осъществяват своя общ живот и в общите политически мерки, предприети от Европейския съюз. Въпреки това, взимането на решения по въпроси на езиковата политика се осъществява основно от държавите-членки. Не е в задълженията на Европейския парламент да излага изисквания и препоръки относно езиковата политика. Фактът, че Европейският съюз има член на Комисията, отговорен за многоезичието, ясно показва нуждата от реформа на Комисията и необходимостта от по-малък брой членове на Комисията, отколкото този на държавите-членки.

Iosif Matula (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Искам да поздравя моя колега, г-н Graça Moura, за начина, по който успешно е съчетал в този проектодоклад общите, регионални и дори местни интереси.

Аз лично предложих гражданите, принадлежащи към определена етническа група, говореща малцинствен език, да бъдат задължени да научат добре езика на държавата, в която живеят. Това със сигурност би представлявало предимство при намирането на работа и по отношение на добрата социална интеграция. За нещастие, съответната поправка не беше одобрена в компетентната комисия, но аз все още вярвам, че това би било много полезно.

От друга страна, предложих служители, които в работата си често влизат в контакт с граждани на други държави-членки, да бъдат насърчавани да научат втори европейски език. Считаю, че това ще бъде благотворно, имайки предвид миграцията на работната ръка из цяла Европа, както и мобилността за целите на туризма.

Това е единственият начин, по който можем да насърчим общуването и межкултурното разбиране, които са основни ценности на Европейския съюз.

26. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокол

27. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 23,05 ч.)